

Seinfeld Judaism

By: Rabbi Yosef Bitton

Editorial

The following is based on a speech by Rabbi Yosef Bitton on Shabbat, August 23, 2008, at the Young Mashadi Jewish Center:

Nowadays, there are many “Jewish” characters on American television shows, particularly sitcoms. One of the most famous is Jerry Seinfeld, who plays himself in “Seinfeld.” Jerome Allen Seinfeld is Jewish (Ashkenazi father, Syrian mother) and so is his character, “Jerry” on the show. Seinfeld the character is a very average American Jew. But what is Jewish about Jerry Seinfeld, the character? It doesn’t look like he prays or puts on Tefilin at all. There does not seem to be any hint of observance of Shabbat or Kashrut on the show. And although it is a little challenging to find Jewish symbols and actions in the life of Jerry Seinfeld, it is not difficult at all to find many un-Jewish things he would indulge himself in. He eats at non-kosher restaurants and has non-kosher food at home. I don’t believe he fasts on Yom Kippur, and unlike many secular Jews, he does not even have a Mezuzah on his apartment door!

Still, I would like to ask you, what is *the most* un-Jewish thing Seinfeld, the character, does?

To me, the most un-Jewish thing he does is dating any girl, regardless of her religion. In that regard, he is also a typical American Jew, among whom today the intermarriage rate is above 70 percent.

Unfortunately, for many Jews, choosing a Jewish spouse is not a priority. If a typical Jew, like Jerry, would marry a non-Jewish girl, he would probably do it like most American Jewish men do when they marry outside their religion. Take for example Elliot Spitzer, when he married a Southern Baptist woman, he did it in a civil ceremony performed by a U.S. District Judge. Perhaps Jerry would even agree to marry his non-Jewish girlfriend in a church. He seems to me to be that “open minded” about religion.

Do we have “Jerry Seinfeld” Jews in our own community? Definitely not. Or, at least, not yet. It is almost impossible to conceive a Mashadi Jew that would be so indifferent to his ancestors’ religion. Not that intermarriage is out of the question for our young community members. After all, we live in America and intermarriage comes with the package! Still, the main difference between a Mashadi Jew and Jerry Seinfeld is that a Mashadi Jew would never dare to marry a non-Jewish girl in a Church. And most probably, not even in a court house, in consideration of the parents who always wanted to see their son or daughter under a Chupa.

So, if I’m a Mashadi Jew and I want to marry a non-Jewish girl, what would I do? *I would definitely seek to convert the girl.* Conversions could be performed very easily in New York. I would not go to a Reform rabbi, because they think intermarriage is perfectly fine and most reform rabbis

would perform the wedding together with a Christian priest. So, I would probably go to conservative or ecumenical rabbi who would do it painlessly for me. You see, an Orthodox rabbi would never perform a conversion for the sake of marriage because in the Halacha (Laws of Jewish religion) it is explicitly forbidden to convert for the purpose of marriage. The first prerequisite for a kosher conversion is *unconditionality*. The second requisite is to become a fully observant Jew: The convert is more or less stating that upon his or her conversion: *“I want to convert to Judaism because I wish to fulfill the Laws of Moshe, living as a fully observant Jew.”*

Most Conservative rabbis I know do not abide by Jewish Law and they would perform the conversion very easily, even when they know that it is for the sake of marriage. Needless to say, they will not require the convert observe Jewish laws. Sometimes, it is even possible to mislead a trusting and naïve Orthodox rabbi and to persuade him that a girlfriend is not converting for marriage. I know dozens of cases like that.

Conversions before marriage are susceptible to fraud! Our leaders understood this problem and a couple of months ago they issued an edict (Takana) where they clearly stated that our community “does not accept converts for marriage.” In other words, no rabbi of our community would ever perform a wedding or any ceremony for a Mashadi Jew that wants to marry a convert, and if he marries a convert, our community would consider that marriage as intermarriage, canceling the services and all possible honors that the community grants and offers to its members. Our leaders understood very clearly that in America, conversion is merely a loophole to give legitimacy to an intermarriage. Very firmly, and unanimously, our leaders in New York, Milan, Israel, and all our Boards signed this edict protecting our children from the danger of intermarriage.

What they did was a very courageous act and an extremely wise one. They were not reacting to an existing problem, but exercised preventative medicine, because they had the vision to foresee the coming danger. We need to be grateful to the current and prior Central Boards and appreciate what they did to safeguard our children!

I now want to share some thoughts about other aspects of conversion, besides the legal or Halachic issues to help us understand more profoundly the vision and wisdom of our leaders who issued this edict.

1. If you marry a converted non-Jew, you make her (I’m using the feminine only because 9 out of 10 conversions for marriage are done by non-Jewish females) and her family part of your family. Before marrying a convert think about the impact it will have on your immediate family. Shabbat, Friday nights, Pesach, Rosh HaShana, we spend all these occasions with our parents and brothers. You could be

causing tremendous pain and bringing disgrace to your parents and family. You could bring eternal disputes and create painful divisions among your own family. The problems and misery you are imposing upon your family (even cousins, uncles, in-laws) are endless. You are putting in motion a chain of events with far reaching consequences that are impossible to predict. And, morally speaking, the pain caused to your parents and loved ones will be no one's fault but your own.

2. **When you ask the non-Jewish girlfriend to convert, it is also unfair to the non-Jewish family.** If you think your mother is going to feel uncomfortable at your Chupa, standing next to the non-Jewish mother of your converted girlfriend (even if she is not wearing a cross) think for a moment, how miserable your wife's parents are feeling by being in a Jewish Temple. How would you feel if your son would marry in a Church and you would have to be there, listening to the Catholic priest uttering blessings to their faith? It is misery for everyone! After your wedding, the problems will continue: Are you going to prevent your wife's parents from having their grandchildren at home for Christmas? That will be cruel and inhuman! Do you know that according to Judaism a convert is obligated to honor her parents? What would happen, then, when your wife's brother gets married: aren't you and probably your family going to attend his wedding? If you don't attend that will be considered a dishonor for her parents! Are you going to prevent your little daughter from being the flower girl at St. Mary's Church? It is going to be very unfair and painful to your wife, to her brother and a great disgrace to her parents if you refuse! In our community we are taught that once you are married, the two families' happy and sad occasions are forever combined. You can't avoid that! She has converted to Judaism because she loves you, and in return, you cannot expect her to be totally uprooted from her family...

3. **The Domino Effect:** Ours is a community of conformists. That is why we use the same caterer for most of our occasions. We love uniformity. Whatever the caterer serves in one Berit Mila is served for every Berit Mila. When I'm at a Berit Mila, I can confidently close my eyes and walk directly to the salmon; I know exactly where the cheese is and what kind of Green wraps with tuna I'm going to savor today. In our community, we tend to imitate each other. What is good for you will be good for me. In our case, if an intermarried couple becomes accepted in our community, it will be only a matter of time until it creates a chain reaction and more and more guys will convert and marry non-Jewish girls. Perhaps, if the community did not react negatively to the notion of marrying a convert, we could easily (G-d forbid) reach a rate of 20% of these kind of marriages within 10 or 15 years.

I hope you are beginning to see that in a community like ours, which is totally family oriented, there are a lot more than just the legal aspects of the conversion to consider. I hope you start to see the wisdom of our new edict and how it protects the integrity of the families **and the value that is most cherished by all of us: Family unity!**

Unfortunately, when a boy falls in love with a girl, he is psychologically blind. **He can not objectively see the disasters triggered by his decision.** Infatuation lowers our levels of serotonin, impairs our critical thinking and damages our objectivity. Logic stops being functional and it becomes impossible to talk sense into the infatuated brain. From my unfortunately large experience dealing with cases of intermarriage, the only thing that can override this "love," is love. Only if he sees that he will lose his parent's love, his brother's love and his friend's love, he might react. I've seen cases of parents who told their child that if he intermarries they would be in mourning, they would tear their garments and they would sit "shiva" for him. When the son realized the unimaginable pain he was inflicting on his parents, he stopped.

But many times, parents or brothers are themselves afraid of taking things so far, because they might be unsure and insecure about their son's love for them and they are terrified to exert that leverage and lose him. Commonly, these parents, when they feel they can not dissuade their son, will embrace him, in a kind of Stockholm syndrome, becoming part of the problem and isolating themselves, in order to protect a very selfish son, from the rest of the family and / or the community. Parents, brothers, sisters, and friends sometimes must go out of their way to open the eyes of their loved ones in situations like this.

I will finish with a true story of a Rabbi in Panama by the name of Rabbi Zion Levy which demonstrates how blind love could be:

One of the members of Rabbi Levy's congregation was going to marry a non-Jewish girl. Nobody was able to dissuade him. The Rabbi invited him to his apartment on the day of the Wedding, and said "I want to bless you right before your wedding ceremony. At least you will have something Jewish to take with you." The groom arrived at the apartment and told the rabbi what a nice girl his girlfriend is, etc. He received a long blessing from the Rabbi and when he tried to leave the apartment to go to his wedding he found that the Rabbi had locked the door. The Rabbi showed him the key and then threw it out of the window. His apartment was on the seventh floor. The groom thought about jumping from the window but he realized that it was suicidal. There were no cell phones or telephone lines available and for two hours, while the Rabbi was still blessing him, the groom cursed the Rabbi and his own family for their complicity. After a couple of hours, the Rabbi's wife arrived and opened the door. The groom ran to make it to his wedding ceremony. His furious girlfriend was waiting for him at the entrance of the chapel and when she saw him she said: "You dirty little Jew... I should have listened to my friends and my family when they warned me not to marry you... you dirty little Jew..."

That same night the groom came back to Rabbi Levy and thanked him: "Thank you for opening my eyes, Rabbi. I was really blind! Thank you for opening my eyes!"

TABLE OF CONTENTS

<i>Editorial</i>	1
<i>Central Board Report</i>	4
<i>Sisterhood Report</i>	7
<i>Shaare Shalom Board Report</i>	9
<i>Youth Committee Report</i>	11
<i>Mashadi Cultural & Educational Committee Report</i>	17
<i>Mazal Tov</i>	21
<i>Honoring Mehdi Hariri</i>	24
<i>The Syrian-Mashadi Symposium</i>	26
<i>The Mashadi Singles Forum</i>	28
<i>Community News</i>	29
<i>Dr. Farrokh Dilmanian Receives Award</i>	30
<i>Money Matters</i>	32
<i>Yom HaShoah Commemoration</i>	32
<i>Memory of a Passover Seder</i>	33
<i>A Moment in Kabul</i>	34
<i>Health</i>	36
<i>National Cyber Alert System</i>	38
<i>MYC Shabbat Getaway Memories</i> ...	40
<i>The Eccentric Corner</i>	41
<i>The Tombs of Esther & Mordechai</i> ...	42
<i>Viewpoints: Lashon Hara for Dummies</i>	43
<i>Contributions</i>	44
<i>Farsi Section</i>	45

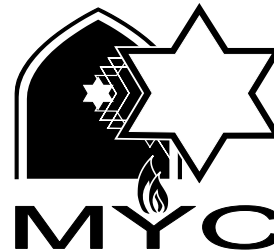
Cover Photographs:

Purim Festival - 2008
Dance Show - 2008

Megillah

מגילה מגילת

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee

کمیته جوانان مشهدی

ועד צעירי משהד

a non-profit organization
affiliated with the

United Mashadi Jewish
Community of America

P.O. BOX 222031, Great Neck, NY 11022-2031

Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822

E-mail: MYCny@aol.com

Managing Editors:

Behnaz Dilmanian, Karen Dilmanian

Associate Editors:

Yousef Davoudzadeh, Behrouz Dilmanian, Mehran Eteessami

Contributing Writers:

Heshmat Bassali, Michel Dilamani,
Farrokh Dilmanian, Ph.D., Jasmine Dilmanian,
Rodney Hakim, Mansour Karimzadeh, Bernard Livi

Desktop Publishing:

Behnaz Dilmanian

Photo Editor:

Mickey Karimzadeh

Advisory Board of Past Editors:

Laleh Asher, Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian,
Bahman Kamali, Bernard Livi, Natascha Nassimi

Subscription Mailing List:

Mahtab Eteessami

Advertisements:

Behnaz Dilmanian

Treasurer:

Steve Kohan

Distribution:

Steve Kohan, Michelle Khojahiny, Leon Hakimian, Yasmine Sharifiazad
Eli Mordechai, Lavi Hematian, Parviz Mallah
And the Members of the Senior Citizen Club

Overseas Distribution: Dan Lolai

Advertising space is sold to cover part of the cost of
Megillah's publication. Megillah is not responsible for
the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 2008: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Central Board Report

*By the Communication Committee of UMJCA
Written by Rodney Hakim*

The Syrian-Mashadi Symposium

A historic meeting took place between the Syrian and Mashadi communities, in which the leaders of the Syrian community formally introduced themselves to the Mashadi community and its leaders, and also detailed the ways in which their community has remained together and retained their values and traditions throughout several generations. The Syrians shared their insights and cited their core values, including the emphasis on Jewish education, the prevention of intermarriage and of conversions to Judaism, and the necessity of giving money for charity. Both communities were happy to have participated in the symposium, and now that a dialogue has been established, the door is open for future symposia and other shared events.

Honoring Mehdi Hariri-Tolou

An assemblage of Mashadi community leaders, past and present, met to honor one of the most respected members of the community, Mr. Mehdi Hariri-Tolou. Many speakers came forward to express their praise and their gratitude for Mr. Hariri-Tolou, recounting all his selfless efforts in bringing about the creation of the Mashadi Jewish Center, and in being instrumental in bringing the community together both socially and spiritually. The ceremony culminated with the presentation of three plaques to Mr. Tolou that recognize him as the founder of the Mashadi Jewish Center, which will be placed in and around the Shaare Shalom synagogue. At the conclusion of the event, Mr. Tolou donated one million dollars to the Mashadi community, and made several suggestions for the improvement of the community and for the furthering of its goals.

Yom HaAtzmaut 60th Celebration: Shuk Shalom

The Mashadi community celebrated the 60th anniversary of Israel's independence by bringing a taste of Israel to Great Neck with the Shuk Shalom event. The event began with an Israeli-style Shuk in the back of the Shaare Shalom synagogue, offering a wide variety of Israeli foods and products for sale to an enormous crowd of Mashadi patrons. Over 1,000 people attended the Shuk, which was a family-friendly event, and several hundred of those patrons stayed on for the second half of the evening, which was a performance by the IDF Ensemble. The Israeli singers and dancers enthralled the multi-generational audience, who were brought great happiness by the performers, but who also observed a moment of silence and sorrow for the Israeli soldiers who have given their lives in our quest for independence. It was a memorable evening that was fun for the whole family, and one which should become an annual Mashadi tradition as a way of honoring the anniversary of the creation of the sovereign state of Israel.

Bridging The Gap: A Shabbat With Rabbi Benji Levene

The UMJCA Israel & Zionism Committee, in conjunction with the community's synagogues, hosted Rabbi Benji Levene on Shabbat, May 9 and 10th. Rabbi Levene is the Senior Vice President of the Israel-based Geshur Foundation, a grass-roots organization which bridges the gap between secular and religious Jews in Israel and worldwide. A remarkable Shabbat it was as Rabbi Levene made the rounds through the community's minyanim with his message of unity and tolerance amongst all Jews. On Saturday night, Rabbi Levene mesmerized an audience of over 350 people at the Saddle Rock Auditorium with a performance of the hilarious "Four Faces of Israel." In the play, Rabbi Levene comically portrayed four stereotypical Israelis, but also emphasized the humanity of each character, making the audience not only laugh, but also really think about and feel a connection with these disparate Jewish characters while they

laughed, and as such, reinforced the importance of unity and tolerance between all Jews. We hope that the Geshet's message of unity from this Shabbat will have an everlasting impact on our community.

Marriage Forum

The Mashadi Community took its first official step toward rectifying a growing problem within the community by holding its inaugural Marriage Forum, addressing the decline in marriages and difficulties in dating. A number of speakers shared their opinions in what became a very open and enlightening discussion about why the youth of the community are increasingly either not getting married on time or are looking outside the community for dating and marriage. Amongst the most pressing problems that were voiced were the ones of the difficulty that the Mashadi youths have in breaking out of their cliquish "dorreh's" so as to be able to meet new people, the challenge of living up to the outrageously expensive Great Neck lifestyle fostered by their parents, and the difficulty of bridging the communication gap between parents and their children. It was also expressed that parents perceive themselves as helping their children by what they say about marriage, but the children feel pressured and limited by the parents' words. While no immediate solutions were reached, a dialogue was created within the community, and the path to further communication about the issue has been opened.

Allah-Dadi Mashadi Night

In honor of Mother's Day, the Mashadi Community held its annual Mashadi Night, arranged by the Allah-Dadi committee and the Youth committee, which commemorated the defining moment in the community's history, the Allah-Dadi Incident of 1839. The 1,200 plus attendees were treated to an Art Exhibit, a dinner, a discussion of the history of the Allah-Dadi Incident and our courageous survival of that dark period. The Rachel's Diary book was presented and the book's author was recognized. A

series of short plays based on scenes from the book, a raffle and trivia quiz based on the book, the presentation of wonderful prizes to the raffle winners, the screening of a video of our old haunts in present day Iran, and the distribution of both the Rachel's Diary book and Volume III of the Mashadi Heritage & History book filled the rest of this memorable program. It was an exciting evening for people of all ages within the community, and a chance to educate our children about the sacrifices their ancestors made to give them the religious freedom and prosperity they enjoy today. The evening was a tremendous success, making the mothers in the community happy, raising awareness of the Allahdadi Incident, and making the story of our victory over persecution from the Muslims a permanent part of our community's knowledge base with the Rachel's Diary book.

Graduation Ceremony

On June 22nd, the Mashadi Community recognized the scholastic achievements of over 100 of its students in the 2008 Mashadi Graduation Ceremony. The High School, College, and Advanced Degree Graduates were an exemplary group, with numerous accolades and with GPAs ranging from 3.5 to over 3.9. Standouts included the three Hakimian doctors, all completing their doctoral schooling, and Adam Sabzevari, leading the Mashadis in taking all the top honors at Hanc High School. Over 750 Mashadis attended the event, where speakers included Rabbi Bitton, Central Board member Hertzl Cohanpour, and a number of luminaries amongst the various levels of the graduating class of 2008. The Mashadi Endowment Fund and Loan Programs were reviewed, with over \$200,000 in Endowments and \$55,000 in Loans helping Mashadi students in a benchmark year that set a high bar for graduating classes of the future. It was a well coordinated event, and one that will hopefully encourage even greater academic achievement in upcoming years, while increasing awareness amongst the Mashadis about the Endowments and Loans, which they should increasingly support so as to give the greatest gift they can give to their children; the gift of education.

Singles Marriage Forum

On July 28th, the Mashadi Community held a Singles Forum to address the problems with marriage and dating facing the community. These issues were first aired earlier this summer in the Marriage Forum, where parents and singles came together to determine the nature and source of the marriage crisis that exists amongst the Mashadi youth. The Singles Forum, helmed by Brian Hakimian, was the community's first attempt to provide solutions to these problems, and it laid out some simple steps for the singles to take; the guys need to be bolder and ask out the girls, but the girls must not dismiss them so quickly, and should say yes, allowing three dates to find out what the guys are really like in private. The singles must also try to avoid fixating on only the few most popular guys or girls, and will find more success in approaching other singles who might not be amongst the most glamorous. The primary solution that was presented was the introduction of five young married couples known as the Agents, who will serve as intermediaries between singles, aiding them in communicating with each other, and helping to bring people from different dorreh's together. The suggested solutions were extremely well received by the large crowd in attendance, and will hopefully be the catalysts that turn our marriage crisis into a marriage boom.

GLOBAL AUTO

Proudly Supports The Mashadi Youth Commitee

Dream It... or Drive It You Make The Call!

Delivery to Home or Office

All Makes and Models

Leasing, Financing and Sales

Guaranteed to Beat Any Price!

Morris A. Didia Jack Didia

888-94-GLOBAL

718-693-3900

770 Coney Island Avenue, Brooklyn NY 11218

Fax: 718-693-2882

Email: Sales@Globalautoleasing.com

Sisterhood Report

By: *Mitra Heskia*

Tu B' Shvat/Ilanot

Once again this year the Sisterhood celebrated Tu B'Shvat with beautiful dried fruit platters. The seven traditional dried fruits on gorgeous wrapped plates were presented to our community and we were sold out once again! The Sisterhood would like to extend our appreciation to those ladies and community members who lent a helping hand in wrapping and decorating these beautiful platters.

Children's Purim Party

In March, the Sisterhood planned its annual Purim event for the children of the community. This event was held on Sunday, March 23rd at YMJC 130 Steamboat Rd. A magnificent crowd of young parents, grandparents, and siblings enjoyed our Purim event. The Sisterhood had worked hard planning a Purim Carnival. A variety of games were available to all ages. The kids enjoyed getting rewarded with ticket stubs which they could win prizes with. Our Puppet Show set up upstairs in the Sanctuary was a packed event. The Puppets captured the attention of the youngsters and it was an educational as well as an interactive event for our little guest. The colorful costumes and masks were a sight to be seen. The Sisterhood would like to thank all the volunteers who worked hard make this event.

Clothing Drive

This year's clothing drive was held on Sunday, April 6th at the Share Shalom parking lot. The Sisterhood would like to extend our sincere thanks to the families who sponsored the clothing drive truck. Without their help, this good deed would not have been possible.

Passover Cleaning

Month of April was a busy month for the Ladies of the Sisterhood. We helped organize and clean the Synagogues.

This effort was not possible without the help of a dozen ladies of our community who have spearheaded and taken responsibility of scheduling, hiring, and organizing these cleanings. Our warmest thanks to these wonderful ladies, without whom we could not possibly have been ready for Passover.

Shuk Shalom

Thursday, May 8th marked Yom Haatzmaut, Israel Independence Day. This year we celebrated the 60th Birthday of our beloved land the Land of Israel. Sisterhood worked hand in hand with the Israel and Zionism Committee and the Central Board to plan an amazing event. On Sunday, May , Shaare Shalom was transformed into a full-fledged Shuk. There were a variety of vendors who sold food, clothing, accessories, and

more. The beautiful sunny day was a reminiscent of Israel: always sunny and bright. The scent of BBQ and the colorful layout of the vendors was incredible. The mock Shkalim presented to purchase the goods made one feel as if one were in Israel shopping in the middle of the Shuk, This amazing event was followed by the Israeli Soldier's Concert. Cheers, tears, dancing and singing were the collective response of the attending audience. The Sisterhood Salutes Israel and our dear Soldiers on this 60th Birthday of Israel.

Mother's Day Plant Sale

Our annual Mother's Day Plant Sale took place on Sunday, May 11th at Share Shalom parking lot. The beautiful variety of plants, the magnificent colors and scents were a sight to see. The community came in to purchase their pick of a plentiful variety different plants and flowers.

Hebrew Classes

This year the Sisterhood presented the community with a series of Hebrew classes. The classes were held in small groups for adults. The class was taught by a professional Israeli teacher. The Sisterhood will resume these classes in September of 2008. Feel free to email us at MashadiSisterhood@googlegroups.com for any questions.

FEGS Drug and Alcohol

The Sisterhood with the help of FEGS Organization has been helping plan Drug and Alcohol meetings for our Bar/Bat Mitzvah kids and the teenagers of our community. FEGS is a Jewish Organization which specializes in a variety of social work. They extend a hand for a spectrum of different situations. The Sisterhood hopes the youth has benefited form these programs. We are planning to continue and enhance these Drug and Alcohol programs in the future. Our thanks to the professional counselors at the FEGS Organization for helping us plan these events.

A Note of Thanks

The Sisterhood would like to extend our appreciation to Metro Florist in Great Neck who supplied us with gorgeous arrangements for our Bat Mitzvah event last year.

Reach us

We would like your feedback, suggestions and opinions. Please email us at MashadiSisterhood@googlegroups.com

We are always looking for volunteers and new faces to help.

WAREHOUSE SALE!

Hosted by David Nassimi

Monday to Friday

10:30 to 6:30

Italian Designer Fashions

Zegna, Canali, Pal Zileri

Rifle Jeans Italia

Handmade Suits in Super 120's to 150's

Sizes 36S to 58

Sport coats, Pants, Dress Shirts, Shoes and Belts

1430 Broadway (St. entrance)

At BRESCIANI T:212.302.6277

David Nassimi: 917.701.2114

Also available Custom Clothing by *Branecatelli*

Mashadi Jewish Center

Shaare Shalom Synagogue Report

By: Mark Karimzadeh

1. Repairs to all parts of the roof of the building have now been completed.
2. In an effort to make the Synagogue “greener” and thus more energy efficient, many of the light bulbs throughout the building have been upgraded to new energy saving light bulbs. These light bulbs will save on costs for electricity used throughout the building. Dimmers have also been added to the lights in the Social Hall to allow for energy savings as well as the added benefit of a nicer ambiance for events that are held in the Social Hall.
3. New seating benches have been ordered for the redesigned ladies section.
4. Professional contractors were called in to repair all of the potholes that have recently appeared in the parking lot. The potholes are all now fixed.
5. In an effort to increase cleanliness throughout the building, special hand sanitizers have been placed in selected areas around the Synagogue for use by all.
6. Following the completion of the placement of Air Conditioning Deflectors in the main sanctuary, a set of deflectors is planned to also be put in Daily Minyan, in order to better control the flow of the air conditioning.
7. Following the recent birth of her child, Mrs. Claudia

Rahmani has returned to head the M&M club for the younger children of the community. The M&M club holds special services for these children on Friday nights and Shabbat mornings, and all younger children are encouraged to attend. We are also extremely thankful to Miss Natasha and Miss Natalie Nassimian, as well as Miss Sharona Hakimian for their continued generous help at the M&M club, without which the program could not have flourished.

8. Two successful events were recently held at the Youth Shabbat Minyan in the gym. First, a Shabbaton was held with Rabbi Bitton, and second, a special father and son/daughter minyan was held – many mothers attended as well to join their families. Both events had a high turnout, and we hope to hold more of such events in the near future.

As a reminder, because the warm and humid summer months are upon us, women are requested to dress appropriately and modestly.

We are requesting again that all “Shira” families refrain from distributing “Shirinis” before the end of the Shabbat service.

Shaare Tova Announcement

By: Andy Kalaty

The newly-elected Board of Shaare Tova, led by Board President, Mr. Abdolrahim Etessami, is honored to announce that R' Avi Nissanian has agreed to join us on a regular basis. B"H, our beloved chazzan, teacher, and friend will be leading our weekday, Shabbat, Chaggim and Yom Kippur services. The entire community is invited and welcome to join us as often as possible to experience a new Shaare Tova with an old and familiar voice, spirit, and energy.

We wish R' Nissanian much success in this holy endeavor, and pray that Hashem guides him to follow in the footsteps of our community's great spiritual leaders, both past and present.

2008

Elle's Studio

Your one-stop shopping for your party needs.
 INVITATIONS, PARTY GIVEAWAYS AND MORE
 For appointment call

Elena Hajibai (516) 487-1790

ElleStudio@ hotmail.com

Please Visit our New Designed Website for Services Availabe

www.EllesStudio.com

Youth Committee Report

By: Nabila Levian

MYC Update

As you will see from this report, the current MYC term has amazingly managed to stay active and provide events for the youth. This is 'amazing' only because the last few MYC terms were not able to maintain such a level of activity by this point in their respective terms. The goal of our current term is to stay actively dedicated to providing events for the youth as we have volunteered to do so (since November 2007, which was the start of the current term until November 2009, which is when the next MYC elections will take place).

Religion & Heritage Subcommittee

Rosh Chodesh Lecture: Tevet

The MYC held its monthly Rosh Chodesh lecture on Tuesday night, December 11th, which was also the 8th night of Chanukah. The evening was hosted at the home of Chantal Hajibay; it included a fantastic Glatt kosher meal, refreshments, and a lecture about the "Greek influence on Chanukah" by Rabbi Bitton. Chantal's family also lit the menorah and recited the brachot for all to hear. It was a very successful event and was attended by nearly 120 people. The MYC would like to thank Rabbi Bitton, Chantal Hajibay & family, Jordan Karmily, and Steven Ebrani for organizing the evening.

Rosh Chodesh Lecture: Adar I

The MYC held its monthly Rosh Chodesh lecture on Tuesday night, February 19th at YMJC Synagogue. The evening was hosted by Ms. Isabella Namdar; it included refreshments and an intriguing lecture by internationally renowned author and lecturer Ms. Gila Manolson. She spoke about "Sane dating in an insane world". The MYC would like to thank Isabella Namdar, Ms. Gila Manolson, and Jordan Karmily for organizing the evening.

Rosh Chodesh Lecture: Adar II

The MYC held its monthly Rosh Chodesh lecture on Sunday night, March 2nd. The evening was hosted at the home of Linda, Rachel, and Kimberly Hakim, which included a delightful Glatt kosher meal, refreshments, and a heart-warming lecture about the "Victims of Sedorot" by Rabbi Bitton. It was a very successful event and was attended by over 100 people. The MYC would like to thank Rabbi Bitton, Linda, Rachel, Kimberly Hakim & family, Jordan Karmily, Mona Dilamani, and Steven Ebrani for organizing the evening.

Rabbanit Bitton Lecture

On Monday night, January 14th at YMJC Synagogue Rabbanit Bitton held a lecture for single men, titled the "Hidden

Side of the moon". Over 40 singles attended, ranging in ages from 19 to over 50. It was a successful event and we hope it will be effective. The MYC would like to thank Rabbanit Coty Bitton, Dana Bassali, Ramin Kamali, and Andy Bassaly for organizing the event.

MYC Shabbat Getaway '08

After months and months of running around, the MYC finally managed to organize its traditional MYC Shabbat Getaway. With close to 90 participants (on Super bowl weekend and immediately before the popular Tuscon Jewelry Show), we set off to the Raleigh Hotel in upstate NY. With a bumpy start - bus arriving to Shaare Shalom Synagogue WITH a flat tire- and a treacherous storm on Friday, February 1st, we managed to make it to the hotel...eventually.

The weekend was filled with a myriad of activities, interesting conversations, and fantastic lecture forums. The weekend concluded with a very funny and entertaining game show; the Mashadi version of "Singled Out". Buses left the hotel and made it back well in time before the Super Bowl game, as promised, on Sunday, February 3rd.

In general, tons of memories were made, existing friendships were strengthened and new bonds were made amongst the youth who participated and attended the trip. Every MYC Shabbaton has managed to produce at least one couple and we are proud to have kept the tradition alive this year as well. The MYC would like to congratulate and wish all of the best to one of our own directors, Talia Livi and her husband, Netanel Levy.

A list of memories from the trip can be found in this issue of Megillah. The success of this weekend was a result of the hard work, effort, and dedication of an incredible MYC team and the following volunteers: Nataly Nadri, Steve Kohan, Leon Hakimian, Mickey Karimzadeh, Daniel Mordechai, Lauren Nassimi, Andy Bassaly, Roy Hakimian, Farshad Rahmanan and Carol Hajibai. We would also like to thank our lovely chaperones and new friends of the youth; Mr. and Mrs. Bahman and Ruthy Kamali and Mr. and Mrs. Ishay and Ruthy Ben-David. We would also like to thank Rabbi and Mrs. Yosef and Coty Bitton and their family for attending, participating, and contributing a lot to the weekend long event. Last, but certainly not least, we would like to thank Mr. and Mrs. Yosi and Esterica Nassimi and their family, without whose effort this weekend could not have been such a success!

To the participants of the trip, we thank you for joining us and we hope you had a great time; thanks for the memories.

MYC Shabbat Getaway '08- Reunion Dinner

As a result of the successful and memorable Shabbat getaway, the MYC organized just one more Shabbat together, exclusively for the participants and attendees of the Shabbat getaway on Friday Night, February 29th at YMJC Synagogue. Colorful invitations were printed and mailed to the home of each participant, welcoming them to join the reunion.

Colbeh Dinner and Dessert was served free of charge as a token of the MYC's appreciation. Seventy five participants from the trip attended the reunion, as well as our beloved chaperones and Rabbi and Mrs. Bitton and their families. Everyone enjoyed a night of reminiscing memories and laughing from stories from the weekend. The MYC would like to thank Steve Kohan, Leon Hakimian, Nataly Nadri, Carol Hajibai, Farshad Namdar, Mehran Etessami, Mr. and Mrs. Bahman and Ruthy Kamali, Pejman at Colbeh and everyone else who helped organize the reunion dinner.

Most importantly, the MYC would like to thank Mr. and Mrs. Behnam and Angela Hakimian (Iranian) for sponsoring the entire reunion. They are true symbols of mitzvah for all others. May Hashem bless their family with much health and happiness as they have selflessly given from themselves to help the youth of our community become closer.

If anyone else would like to also take part in the mitzvah of helping the youth of our community develop relationships through these type of Shabbat dinners/lunches by making a donation or sponsoring the meals, please contact Nabila Levian at (516) 503-4503 or at Nabila@MYCweb.com.

Syrian-Mashadi Symposium

On Sunday, March 2nd, Mashadi leaders from all of the communities' boards were asked to attend a historical meeting with the leaders of the Syrian Community at Shaare Shalom of Great Neck. A delightful breakfast was served as MYC participated in the event, which discussed and compared the similar history of our communities. The MYC would like to thank everyone who was involved and made this a successful event.

MYC Chai Lifeline Purim Carnival

On Sunday, March 9th the MYC threw another similar event to its Yachad event. Over 300 Mashadi and Jewish Children from the Chailifeline organization came together at Shaare Shalom. Chailifeline is an organization which helps Jewish children who are battling cancer. The day was filled with fun Purim carnival games, float air castle jamboree (Great Neck Games rental), tons of prizes and gifts, decorations, magic show, entertainment...etc. which were generously provided by the men and women of our community. The participants enjoyed Lederman dairy catering and each child received a bag of Mishloach Manot at the end of the day. The MYC would like to extend its warmest and most sincere gratitude to Melody Zar for organizing the incredible event. The MYC would also like to thank Leon Hakimian, Daniel Mordechai, Emil Ben David, Evan Kohanian (for providing his singing), Michelle Khojahiny, Yasmine Sharifzad, Andy Bassaly, Nataly Nadri, Jordan Karmely, Adin Levian, Melody Nikfarjam, Shana Hezghia, Karen Dilmanian, Sheina Hakimi, Mickey Karimzadeh, Maxine Karmily, and everyone else who

helped out. We would also like to thank the participating members of the Sisterhood and the Zar family for all of their help for this event.

On that day, the Mashadi community once again managed to prove its unity and strength for others in need, we hope our children remember this day and keep our traditions of helping others.

MYC Project Sderot- Mishloach Manot Packaging

Due to a very powerful impact made by Rabbi Bitton at one of MYC's recent Rosh Chodesh lectures, a new project was born by the MYC to bring a little Purim joy from the Mashadi Youth of America to the Jewish children and victims of terror in Sderot, Israel.

Rabbi Bitton brought it to the attention of the youth of the tragic conditions in Sderot and how it is in the cross lines of war and terror. The question was asked, "What can WE do? As Mashadi Jews living in Great Neck, how can WE help the victims of terror in Israel?"

Almost immediately, two nights were planned for emergency Mishloach Manot Packaging. On Tuesday, March 11th at YMJC synagogue and on Thursday, March 13th at Shaare Shalom Synagogue, over 100 youths participated on each night. Everyone came together for one purpose and that was to make these children happy.

With the generously provided snacks, toys, decorations, and colorful packaging, everyone was able to make one or more individualized care packages for a child victim in Sderot. Some packages included personal messages of love and hope, with Polaroid pictures of the person who made the package(s).

Additionally, the MYC was able to raise about \$500 for victims of terror in Sderot who may have lost their homes because of the missiles. The packages were then sent to a Rabbi in Israel who is assisting the children in Sderot, who distributed our packages. The MYC would sincerely like to thank David Bitton for all of his efforts in organizing this project, along with Mona Dilamani, Jessica Kashizadeh, Jordan Karmely, Jennifer Namdar, Steven Ebrani, Tony Aziz, Lonny Banilivy, Leon Hakimian, Veronique Hajibay, Karen Karmely, and everyone else who helped put these incredible evenings together. May there always be peace in the Middle East.

MYC Purim Seudah- Ever

For the first time in the recent history of the MYC, a Purim "Seudah" (also known as the traditional Purim "meal") was held at the home of our generous Rabbi and Rabbanit Bitton and their family. On Friday, March 21st, over 40 youth attended and had great Purim "experience" with lots of singing, music, and dancing. Mrs. Bitton cooked a delicious meal and Rabbi Bitton made a beautiful speech about Purim, which was followed by a re-reading of the Megillah if anyone had missed it earlier in the morning. The MYC would like to thank Isabella Namdar and Jennifer Namdar for organizing the event. The MYC would like to especially thank the Bitton family for opening their hearts, their home, and their kitchen to the youth of our community.

MYC Sha'atnez Awareness Day- Ever

On Sunday, April 6th for the very first time in MYC history, a Sha'atnez awareness day was held at Shaare Shalom Synagogue. For those of you who don't know what "Sha'atnez" is, it is one of the biggest and most important mitzvahs mentioned several times in the Torah, declaring that no man should wear a garment that is made of both wool and linen. On this day, free pizza was served all day and people brought their suits to be checked by experts, and for every suit that was checked, each person was given a ticket entered to win a \$200 gift certificate. The MYC would like to thank Mr. David Kordvani for organizing the event, with help from Matthew Zarouvabli, Andy Bassaly, Leon Hakimian, and Ramin Kamali. For more information and where and how to check your clothes for Sha'atnez please contact Rabbi Bitton or Mr. David Kordvani.

Substance Abuse

Drug Awareness and Prevention- Parent Forum II

On Wednesday, December 12th at Shaare Shalom Synagogue, the MYC held its second forum for the parents of the community. For short notice and being on a night in the middle of the week, a turnout of about 70 parents was very nice. The night included a very informative presentation by guest speaker, Jacob Mezrahi on the different types of substances with pictures and details about its effects. Many were seeing what the substances looked like for the first time. For anyone who missed or was unable to attend the forum, we have posted a link of the presentation, which can be found on the homepage of our website; www.MYCweb.com. The MYC would like to thank Nataly Nadri and its other members who were there and supported the event, as well as many of the members of the Central Board.

MTC Subcommittee

MTC NYE Party

This year, the MTC had much struggle with the organizations its NYE party, however, with popular demand and request from the youth with very short notice; we managed to put together a very memorable party. On the most dangerous night of the year, when we had no other venue to hold our event, the members of the Shaare Shalom Synagogue Board graciously took us in and provided their social hall to us. Several attendees enjoyed a night full of decorations, food, snacks and dancing thanks to the music of DJ Jon Zar. Very special thank you to Celia Bassalely, Andrew Tess, Polina Hakimi, Sheina Hakimi, Melody Nikfarjam, Lauren Nassimi, and Adin Levian. We also have much appreciation for Mr. Miki Ghalandar who volunteered to supervise the party and to Mr. Morris Aziz & Mr. Shahram Levian for giving us permission to use their synagogue.

MTC City Night: Ice Skating & Pizza

On Saturday night, January 26th the MTC took close to 60 teenagers to the "city", where they enjoyed dinner at Jerusalem 2 pizza and almost two and a half hours of ice skating at the famous Rockefeller Center Ice Skating Rink. The night was a huge success thanks the efforts of Adin Levian, Leon Hakimian,

Steve Kohan, Sheina Hakimi, Mickey Karimzadeh, Melody Nikfarjam, Matthew Zarouvabli, Melody Zar, Michelle Khojahiny, Yasmine Sharifzad, and everyone else who helped out.

MTC Purim BBQ Party

On Thursday Night, March 20th the MTC held an incredibly successful, energetic, fun Purim party with a brand new twist; a BBQ at YMJC Synagogue.

After the Singles Minyan Megillah reading, the social hall and cafeteria area were transformed to look like a party lounge.

This record breaking party brought in over 120 teenagers. The teens enjoyed a decorative night of dancing, eating, drinks, hamentashens, and a very funny/memorable costume contest.

The winner of the \$50 cash prize was Tomer "The Nerd" Enayatian, with runners up and close calls by Raphy "Julio Sanchez" Gorjian and the "Cat Girls".

Everyone at the party did a fantastic job and rocked their costumes.

The is by far the most successful party of our MYC term and its all thanks to the tiresome efforts of Steve Kohan, Adin Levian, and Leon Hakimian. The MYC would also like to thank Andy Bassaly and Joey Kashimallak for working our grills for the night. The MYC would additionally like to thank Nataly Nadri, Lauren Nassimi, Daniel Mordechai, Mickey Karimzadeh, Melody Nikfarjam, Sheina Hakimi, Shana Hezghia, and Oliver Etesami.

MTC Dance Show

After months and months of rehearsals, the MTC held its traditional bi-annual dance show on Saturday night, April 5th at Great Neck North Middle School Auditorium. With over 600 people in attendance, the show was a major success thanks to its incredible cast of close to thirty energetic and talented Mashadi teens. The theme of the show was "Let Yourself Glow" and that would be an understatement as to how the dancers presented themselves. It was really a night to remember for all. As the MTC dance shows are held every other year, this was our current term's first and last dance show and the coordinators managed to make us very proud.

A well deserved thank you goes to our gorgeous and fantastic coordinators for without them, the show would definitely cease to exist; Sadie Zar, Diana Nadri, Corine Charkhy, Celia Bassalely, and Brenda Zabihi. The MYC would also like to thank our lovely and brave MC (as he was the only male in the entire cast/show), Jordan Rahimi. The MYC would additionally like to thank its representatives and past experienced coordinators for all of their help, time, advice, and guidance; Nataly Nadri along with Lauren Nassimi, Melody Nikfarjam, and Shana Hezghia. We must also thank everyone who helped put the event together; Dj Jacomo, Evan Hakimi, Sean A. Hakimi, Sean Hakimi, Mickey Karimzadeh, Steve Kohan, Leon Hakimian, Adin Levian, Daniel Mordechai, Karen Dilmanian, Mrs. Behnaz Dilmanian, Mrs. Mitra Hezghia, our friendly custodians at YMJC, and our friends at North Middle.

Culture Club Subcommittee

Film & Commentary: "The Party"

On Thursday, January 31st at YMJC Synagogue, MYC started the revival of its culture club. The first film selected for the MYC's Film and Commentary series was the classic comedy "The Party" starring Peter Sellers, with commentary (and impersonations) by our own Dr. Danny Benilevi. Refreshments were served, the admission was cheap and those who ended had a hysterical time. For more information or ideas for the culture club, please contact Dr. Danny Benilevi at Danny@MYCweb.com.

Health & Fitness Subcommittee

MYC Blood Drive

On Sunday, March 16th, the MYC held its semi-annual blood drive. The MYC experienced a lot of time, venue and event conflicts on this day. We ask our fellow community board members to please cooperate with the MYC's events, especially important ones like our blood drives. If other Mashadi synagogues would like to schedule their events, we ask that they please reserve their dates in advance as the MYC does, to ensure that you will not be coinciding with your own community members' events.

Despite our issues, we managed to break an all time high record by bringing in 102 participants. The facts indicate that 102 people were pricked, 86 bags were viable, and 16 bags were deferred (not viable). We managed to save 430 lives thanks to those of you who donated blood. Those who attended received colored drinking mugs as a token of appreciation from the Bikur Cholim of Boro Park Blood Drive Center in addition to a free Israeli spread of various dishes and delights. The MYC would like to thank Melody Zar, Maxine Karmily, Adin Levian and Judy Sabzevari for supplying us with red rubber bracelets and Tzedaka boxes from Magen David Adom.

Unfortunately the Mashadi community has proved the unpopularity of having these blood drives twice a year. At this rate, if the MYC notices that it is unnecessary to have the blood drives twice a year, we will be forced to make them once a year. If you feel that we should continue to have them twice a year, this will only be possible if more community members attend our drive(s).

The next MYC blood drive will be sometime in March 2009. Please help the MYC save more lives next time!

MYC Brazilian Jiu Jitsu

The MYC was approached with a good idea for a series of classes by some of our own Mashadi athletes. On Tuesday, March 25th, these popular Jiu Jitsu sessions started at YMJC Synagogue and are continuing to teach the participants (usually male between the ages of 17 and 27, but also open to females) the fundamentals of Brazilian Jiu-Jitsu, including submissions, grappling, ground control and defense. A workout and training experience unlike any other sport.

The MYC would like to thank Neal Hakimi and Isaac Nematnejad for organizing and teaching the classes. For more information please contact either Neal or Isaac.

Parties & Recreation Subcommittee

MYC Purim Meshquerade '08

On Saturday Night, March 22nd, the MYC held its most participated party of the year at Season's Grill (on top of Waldbaum's). It was a very nicely decorated lounge which set the mood for an incredible party, attended by nearly 300 Mashadi youth who dressed up in the most creative of costumes in honor of Purim. The night included the 3 D's: Dairy Dinner, Dancing, and Drinks. The MYC would like to congratulate and thank Randi Hakimian and Rodney Zabihi, who held their engagement party there prior to our party, which gave us the initial idea to have our party at this venue. The MYC would also like to thank Andy Bassaly, Matt Zarouvabli, Steve Kohan, Nataly Nadri, Daniel Mordechai, Mickey Karimzadeh, Lauren Nassimi, Oliver Etessami, Melody Nikfarjam, Shana Hezghia, Dj Jacomo, and everyone else who helped make this a successful party.

Israel & Zionism Subcommittee

MYC Israel Movie Night: "Beaufort"

Saturday Night, February , the MYC organized a movie night for the community in order to help raise money for the annual MYC youth Israel trip. The event was very successful and well attended. The incredible movie (2008 Academy Awards Nominee for Best Foreign Film) was followed by a special guest appearance by Yonaton Pielet, a soldier in the Palchan Giv'ati. Yoni served 3 terms of 4 months each (one year in total) at the actual Beaufort Base right before Israel withdrew from Lebanon. The MYC would like to thank Sheina Hakimi, Sean Hakimi, and all of the 2008 Israel Trip participants who helped promote and put the evening together.

Mashadi Cultural & Educational Committee Report

By: Marty Bassaly, CPA

Graduation Ceremony 2008

This year's annual Graduation Ceremony took place on Sunday, June 22nd at 12:30pm at the Mashadi Jewish Center in Great Neck. Dr. Daniel Benilevi was this year's Master of Ceremonies. The program started with the National Anthem sung by Mr. Evan Kohanian and guitar played by Mr. Adam Sabzevari. After Dr. Benilevi's opening remarks, Rabbi Elyahoo Ben Haim conducted the Benediction (*mi'sheberakh*), Rabbi Mordechai Kohanim conducted the "Kohanim's Benediction" (*Birkat ha'Kohanim*), and Rabbi Yosef Bitton delivered words of wisdom and inspiration. The welcoming by the Central Board was given by Mr. Hertzl Cohanpour.

For the first time, new gift items were given to all graduates. A Mashadi Yearbook was created with the help of Miss Adeline Dil and Miss Stephanie Nematzadeh which included both photos and information on the graduates. Due to positive feedback from our Community, we plan to have the Yearbook done each year going forward. Books and Yearbooks were next presented to the 9 Advanced Degree graduates, which included a record 5 Law School graduates. As tradition holds, the parents and/or spouses of each graduate were called to the stage to present their gifts. A speech was then given by Law School Graduate Mr. Justin Nematzadeh.

At this stage of the ceremony, we honored a never before Mashadi accomplishment of 3 brothers who are all Medical Doctors: Dr. Navid Hakimian (Ophthalmologist, Retinal Surgeon), Dr. Omid Hakimian (Urologist), and Dr. Payam Hakimian (Urologist). These 3 brothers are truly a point of inspiration and admiration for our Community, have been successful in their endeavors, and are all generous supporters of the Higher Education Committee.

The Yearbook gifts for the College and High School

graduates were presented by one or two members of each of the Community's various Boards, and by 2007 donors to the Committee's interest-free loan program. Speeches were given by two college graduates, Miss Linda Hakim and Mrs. Jennifer Mottahedeh (Zar). There were no volunteers for High School speeches this year.

In the Report of Endowment and Loan Funds Update given by Mr. Hooshang Nematzadeh, it was indicated that the amount of interest-free loans given to college and post-graduate students last year exceeded \$55,000. The total amount granted since the start of the scholarship program in 1990, which became a Loan Program in 2000, exceeded \$1 million by June 2007.

The ceremony concluded with the singing of *Hatikva* led by Mr. Evan Kohanian and guitar played by Mr. Adam Sabzevari.

The Mashadi Cultural and Educational Committee (Higher Education Committee) would like to once again thank the Community's donors for making the loan program possible. The Committee would also like to thank those who made the Graduation Ceremony program possible, including Dr. Daniel Benilevi (Master of Ceremonies), and the following colleagues who assisted in preparing this program: Mr. Ramin Aziz, Miss Judy Bassaly, Miss Adeline Dil, Miss Judith Dilamani, Mrs. Behnaz Dilmanian, Mrs. Nooshin Dilmanian, Mr. Mehran Etessami, Mr. Farshid Hakimian, Mrs. Minoos Hakimian, Mrs. Yafa Hakimian, Mr. Mickey Karimzadeh, Mrs. Mojdeh Karimzadeh, Miss Nabila Levian, Mr. Farshad Namdar, Miss Stephanie Nematzadeh, Mr. Farshad Rahmanan, and Miss Michelle Sabzevari.

The list of all the graduates, including degrees and major(s) appears separately in this issue of Megillah.

Law School Graduates

Selina Elishaoff, JD	Cardozo Law School	سلينا اليشاف
Joshua Hackman, JD	Fordham University School of Law	جاشوا حكيميان
Jackie Hakimian, JD	Brooklyn Law School	جكي حكيميان
Parham Makabi, JD	Hofstra Law School	پرهام مكابي
Justin Nematzadeh, JD	Fordham Law School	ژاستين نعمت زاده

Master's Degree Recipients

Leor Dilmanian	Rochester Institute of Technology; Masters of Science	ليئور ديلمانيان
Sandra Sabzevari	Yeshiva University: Wurzweiler School of Social Work; Masters in Social Work	ساندرا سيزواري
Yadinah Yacobi (Ebrani)	Columbia University; Master of Science in Occupational Therapy	ياديناه يعكوبي (عبراني)

Certified Technician Graduate

Khatereh Hakimian

Sanford Brown Institute; Certified Cardiovascular Technician

خاطره حکیمیان

College Graduates & Major(s)

Elliott Aharonoff	Queens college, BA in Accounting	الیوت اهرن اف
Cheryl Aziz	Fashion Institute of Technology; Visual Arts Mgmt BS	شریل عزیز
Jessica Aziz	Touro College; BA Sociology	جسیکا عزیز
Jonathan Aziz	Baruch College; Finance & Investments	جاناتان عزیز
Cheryl Behnam	Binghamton University; Bachelor of Science in Human Development	شریل بهنام
Stephanie BenChaim (Rahmanan)	Queens College; BS Psychology	استفانی بن حنیم (رحمانان)
Rami Ben-Yehuda	Boston University	رامی بن یهودا
Yaakov Bitton	Yeshiva University	יעקوب بیتون
Adeline Dil	NYIT; Bachelor of Fine Arts in Computer Graphics	آدلین دیل
Steven Dilamani	Cornell University; BS in Applied Economics And Management	استیون دیلمانی
Simon Ebrani	Yeshiva University; BA & BS; Double Major: Economics & Finance	سرایمون عبرانی
Benjamin Edalati	Stony Brook University	بنجامین عدالتی
Jon Eliassi	Baruch College; Real Estate Development	جان الیاسی
Melissa Elishaoff	NYU; Metropolitan Studies BA	ملیسا الیشاف
Jonathan Gad	University of Hawaii; Queens College; Psychology BA	جاناتان گاد
Jonathan Gavra	Queens College;	جاناتان گورا
Justin Gorjian	Boston University; BA in Economics And Psychology	جاستین گرجیان
Lori Gross	Hebrew University; Bennington College; Liberal Arts With A Concentration in Judaic & Israeli Studies	لوری گروس
Marco Hajibay	Boston University; Bachelor of Science in Communications	مارکو حاجی بای
Catherine Haghghat	Fashion Institute of Technology; Bachelor of Science	کاترین حقیقت
Linda Hakim	Queens College; Bachelor of Arts in Media Studies	لیندا حکیم
Brian Hakimi	Baruch College;	براین حکیمی
Charlene Hakimi	Binghamton University; BA in English	شارلین حکیمی
Randi Hakimian	Queens College; BS in Psychology	راندی حکیمیان
Jennifer Hourizadeh (Gohary)	Queens College; BS in Psychology	جنیفر حوری زاده (گهری)
Nicole Idelson (Gohari)	NYIT; Bachelor of Science in Adolescent Education Mathematics	نیکل آیدلستین (گهری)
Sara Kamali	Queens College; Bachelor of Arts in Sociology	سارا کمالی
Sharona Kashimallak	NYU; Bachelor of Arts Degree in Economics And Chemistry	شارونا کاشی ملاک
Benjamin Kelaty	Binghamton University; Bachelor of Arts in Psychology	بنجامین کلاتی
Evan Kohanian	Queens College; Bachelor of Arts in Psychology	ایوان کهنیان
Jason Kordvani	Queens College	جیسون کردوانی
Mark Kordvani	Queens College	مارک کردوانی
Matthew Levi Mohebban	College of Staten Island, BS-Biology	متیو لیوی محبان
Rachel-Shaina Levi Mohebban	College of Staten Island, Registered Nurse	ریچل شینا لوی محبان
Evan Levian	Yeshiva University; Bachelor of Science in Accounting	ایوان لیویان
Michael Livi	Touro College; Bachelor Degree in Business Management	مایکل لیوی
Amanda Livian	Rhode Island School of Design; BFA Interior Architecture	آماندا لیویان
Timothy Livian	Baruch College; BBA Finance	تیموتی لیویان
Joseph Loloi	Queens College; Bachelor of Arts & Science in Psychology	ژوزف لولونی
Jennifer Mottahedeh (Zar)	Stern College - Yeshiva University; Judaic Studies	جنیفر متحده (زر)
Benjamin Nabavian	Binghamton University; B.S. Financial Economics	بنجامین نبویان
Ariel Nassim	Queens College; Bachelor of Arts in Religious Studies	اریل نسیم
Tiffany Nassimi	Queens College; Accounting	تیفانی نسیمی
Charlene Nassimian	Queens College; Bachelor of Arts in Accounting & Information Systems	شارلین نسیمیان
Joseph Neek	Stony Brook University	جوزف نیک
Jamie Nematzadeh	Baruch College; Marketing Management	جیمی نعمت زاده
Ido Nissani	Cooper Union; Architecture	ایدو نیسانی
Levi (Avi) Yacobi	University of Buffalo; Bachelor of Arts in Communication	لوی (آوی) یاکوبی
Ashley Zar	Queens College; Sociology	اشلی زر

High School Graduates

Adam Aziz	ادم عزيز
Moshe Aziz	مشه عزيز
Erica Banilivy	اريكا بنى ليوى
Adina Basalely	ادينا بصلنلى
Sarit Bassal	ساريت بصل
Celia Bassalely	سيليا بصلنلى
Shanna Benlevy	شانا بنى ليوى
Jonathan Bichoupan	جاناتان بى چوپان
Melanie Carmili	ملانى كرميلى
Tracey Cohen	تريسي كهن
Stephanie Dilamani	استفانى ديلمانى
Jasmine Dilmanian	ژاسمين ديلمانيان
Amanda Djourabachi	اماندا جورابچى
Alyssa Ebrani	اليسا عبرانى
Jennifer Ebrani	جنيفر عبرانى
Natasha Ebrani	ناتاشا عبرانى
Natalie Erfanian	ناتالى عرفانيان
Gabriel Etesami	گبريئل اعتصامى
Daniel Gad	دانيئل گاد
Justin Gavra	جاستين گورا
Corinne Gorjian	كورين گرجيان
Manuel Hadjibay	مانوئل حاجى باى
Sheina Hakimi	شينا حكيمى
Daniel Hakimian	دانيئل حكيميان
Sheena Hakimian	شينا حكيميان
Shelby Hakimian	شلبى حكيميان
Tatiana Hakimian	تاتيانا حكيميان
Lavi Hematian	لاوى همتيان
Sara Jacobi	سارا جيكوبى
Rachel Kamali	ريچل كمالى
Edan Karmely	ادان كرميلى
Netanel Kashi	نتنئل كاشى
Jennifer Kashimallak	جنيفر كاشى ملاك
Eric Khorsandi	اريك خرسندى
Victoria Khorsandi	ويكتوريا خرسندى
Daniel Kohanim	دانيئل كهنيم
Adin Levian	ادين ليويان
Jonathan Levian	جاناتان ليويان
Kevin Livi	كوين ليوى
Ashley Livian	اشلى ليويان
Elisheva Liviem	اليشوه ليوييم
Joseph Liviem	يوسف ليوييم
Sandy Moheban	سندى محبان
Elisha Mordechai	اليشا مردخاى
Matthew Nabavian	مئيو نيويان
Danny Namdar	داني نامدار
Jordan Rahimi	جوردن رحيمى
Adam Sabzevari	ادم سبزواري
Yasmine Sharifiazad	ياسمين شريف آزاد
Lauren Soleiman	لورن سليمان
Brenda Zabihi	برندا ذبيحى
Ariel Zar Yacobi	اريئل زر يعكوبى
Julian Zar	جوليان زر

It's the Most Important Night of Your Life...

Make it Meaningful

Gabriel Kashi

SINGER

It's a once in a lifetime event. Let him make it truly special.

- Wedding
- Engagement
- Bar/Bat Mitzvah

And especially make your **CHUPA** an unforgettable experience.

Please call: 917-513-5342

Births

Eliau, son of Behzad (Gabriel) and Ziva Behnam
Avishai, son of Matin and Nazanin Aziz
Yehuda and Eliyahu,
twin sons of Netanel and Stephanie Ben Haim
Myron, son of Reuben and Tal Gorjian
Cameron, son of Reimondo and Arezou Gorjian
Oren, son of Michael and Shadi Nassimiha
Ari, son of Effy and Odella Namdar
Skyler Harrison, son of Rama and Lori Nabavian
Hillel Shmuel, son of Besalel and Yvette Ben Haim
Elor, son of Yoni and Liat Ben-David (Davoodzadeh)
Jordan, son of Raffaele and Gabriella Nassimi
Aaron, son of David and Debbie Kamali
Hillel David, son of Shahar and Natalie Cohen
Rafael, son of Keyvan and Rozi Rahmanan
Ryan Hertzell Yonatan, son of Emanuel and Bella Etessami
Brody, son of Rex and Eva Hakimian
Brian, son of Saeed and Sandy Haroonian
Akiva Chaim, son of David & Rachel Leah Ismaili
Gabriella Rina, daughter of Farhad and Romina Ben Zakarya
Temimah, daughter of Jacob and Hedy Hakimi
Daughter of Yariv and Rebecca Abdollahi
Leeron Hanna, daughter of Rony and Esther Elian
Halle Malka, daughter of Pejman and Colette Hakimian
Ethana, daughter of Shayan and Parisa Shafizadeh
Esther, daughter of Roy and Daniella (Karmely) Gemal
Kylie, daughter of Micah and Natasha Rafinia
Eden, daughter of Joshua and Lital Amini
Naomi Esther and Noya Sivia, twin girls of Shahram and Niloufar Zarnighian
Shylee Tzipora Sara, daughter of Rabbi and Mrs. Mordechay Kohanim
Leeron Hanna, daughter of Rony and Esther Elian
Sophia, daughter of Payam and Monique Zar
Naomi, daughter of Afshin and Dana Bassali
Brooke, daughter of Afshin and Angela Hakimian
Abigail Hanna, daughter of Johnathan and Charlene Aminoff
Shiloh, daughter of Farzan and Anita Kashimallak
Tehila, daughter of Ryan and Bitia Liviem

Bar-Mitzvahs

Jonathan, son of Isaac and Ilana Nassimi
Aaron, son of Lawrence and Angela Levian
Michael, son of Massoud and Mitra Sabzevari
Adam, son of Naim and Dina Bakhshi
Eliahu, son of Sharokh and Jaklin Yaghoubi
Ariel, son of Mickey and Ronit Fochsner
Jonathan, son of Bernard and Esther (Shohreh) Livi
David, son of Jacob and Elham Levian
Sean, son of Nader and Neda Nabavian
Ariel, son of Michael and Laleh Kamali
Daniel, son of Masoud and Miriam Behnam
Rex, son of Aram and Neda Levian

Engagements

Jonathan Ebrani and Candice Djamshidoff
Ramin Hakimian and Yael Najimi
Joshua Kashanian and Pamela Kashi
Benjamin Livian and Pamela Karmely
Kousha Liviem and Bazmeh Davoudian
Nikki Hakimian and Nadine Karmily
David Chabbott and Aimee Dilmanian
Joseph Soleimani and Lauren Levin
David Zar and Amanda Azizi
Jonathan Kashanian and Charlotte Cohen
Ziv Livian and Pamela Levian
Isaac Shaer and Cheryl Aziz
Ilan Zabihi and Talia Dilmanian
Joseph Kashimallak and Jasmine Livian
Oded Hakimian and Lobat Zaruwabeli
David Mardkha and Pamela Chafieian
Bobby Hematian and Melanie Zar
Nader Kashanian and Sanam Soumekh

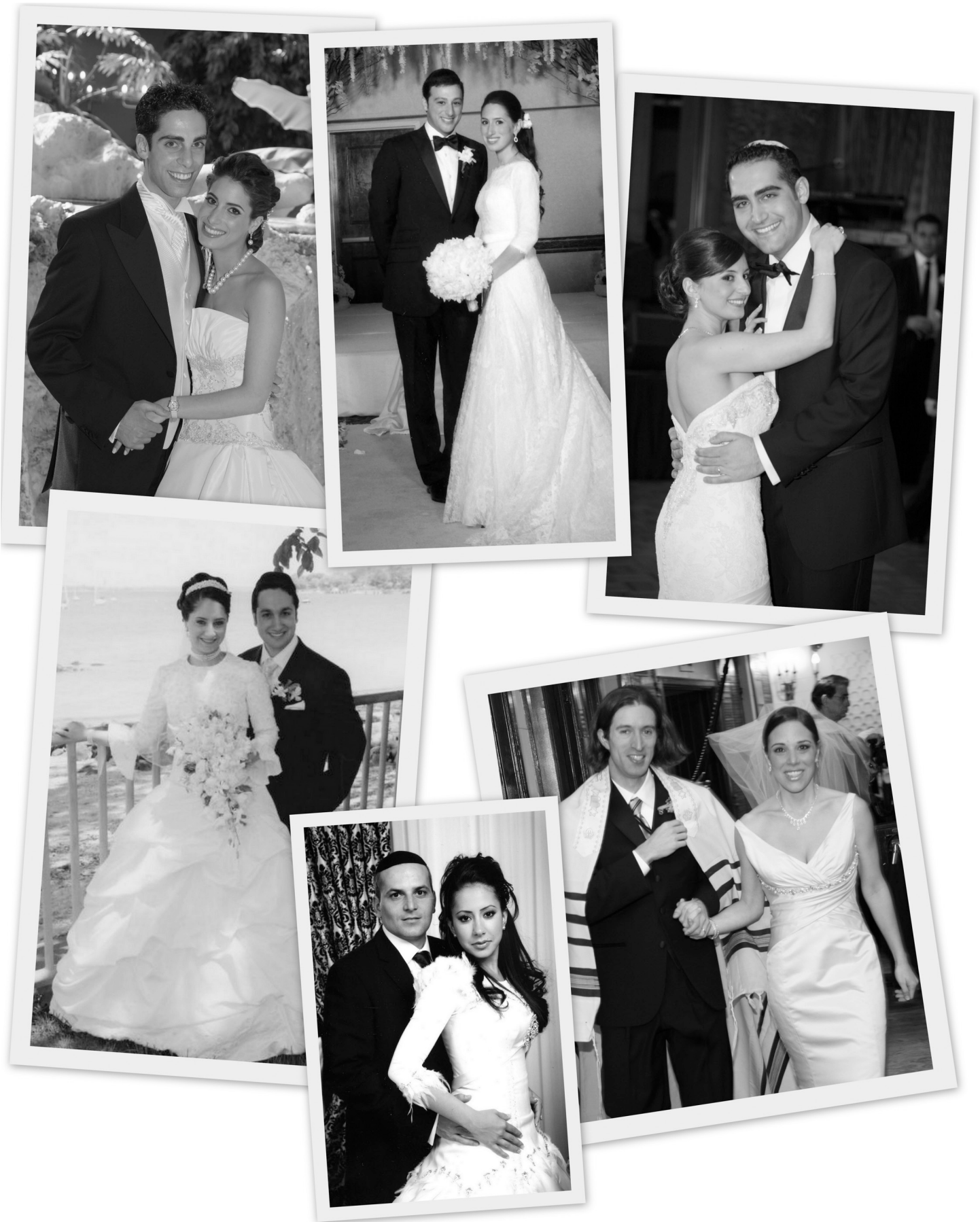
Weddings

Shaun and Tracy (Nassimian) Krady
Tony and Jasmine Namdar
Benjamin and Sonia Koren
Daniel and Yvette (Kohanian) Yomtobian
Ariel and Pooneh (Rafinia) Kaplan
Matthew and Karen Livian
Peyman and Rachel Hakimi
Gadi and Orit Edalati
Emmanuel and Chana Kashi
Doron and Dalia Levy
Elliot and Malka Aharonoff
Martin and Malinda Saghirnejad
David and Dafna (Asher) Goldman
Simon and Batya Basalely
Netanel and Talia Levy

Pictures

Left page, clockwise from top left: Matthew & Karen Livian, Doron & Dalia Levy, Tony & Jasmine Namdar, Ariel & Pooneh (Rafinia) Kaplan, Gadi & Orit Edalati, Elliot & Malka Aharonoff

Right page, clockwise from top left: Emmanuel & Chana Kashi, Benjamin & Sonia Koren, Daniel & Yvette (Kohanian) Yomtobian, Martin & Malinda Saghirnejad, Netanel & Talia Levy, Shaun & Tracy (Nassimian) Krady

Honoring Mehdi Hariri-Tolou: A Lesson in Leadership

Reported by the Communication Committee of UMJCA

On Sunday March , 2008, the Mashadi Community honored one of its most venerated members, Mr. Mehdi Hariri-Tolou. An assembly of the community's past and present leaders and some of those closest to Mr. Tolou gathered at Sun Harbor Manor in Roslyn to pay tribute to the man who was the driving force behind the creation of the nucleus of the Mashadi community, the Mashadi Jewish Center of Great Neck, the Shaare Shalom synagogue. The afternoon's proceedings proved, however, to be not only the celebration of the past accomplishments of a great man, but a lesson in leadership from a tireless philanthropist whose passion and influence know no bounds.

The event began with words of welcome from Abe Schonfeld of Sun Harbor Manor, who wished Mr. Tolou *refuah sheleimah*. The official program then got underway with the Mashadi community mainstay, Mirza Agha Bassalian, referring to Mr. Tolou as the originator of the Mashadi community's move toward finding spaces of their own in which to convene in Great Neck, ranging from the early days of keeping Kippur at Colbeh to the creation of the eventual epicenter of the Mashadi community, the Shaare Shalom synagogue. Mr. Bassalian went on to say that Mr. Tolou was instrumental and personally involved in every aspect of getting these new congregations running, from planning to building, and from raising funds (including a great deal of money he personally donated) to securing the approval of the town, of individual Mashadis, and of the community as a whole, and doing it all with the blessing and supervision of our rabbinical authorities. Mr. Tolou's goals were simply unity and peace within our community, and all he asked in return for his continuous contributions were two seats within the new synagogue for himself and his wife, to sit and pray amongst their peers.

After a blessing by Rabbi Eliyahou Ben Chaim, the elderly honoree took the floor, saying that his sustained life is a miracle, relating an anecdote about narrowly escaping execution in Iran

when he was on the Islamic "hit list," with Tolou fatefully fleeing moments before Ayatollah Khomeini's arrival at the Tehran airport. Mr. Tolou then proceeded to humbly apologize for any offenses or wrongdoings he has committed, saying that everything he has done has been for the sake of bringing the Mashadi community together, and for strengthening their ties in Judaism. Mr. Tolou's playful sense of humor emerged as he jovially related several more

anecdotes, but he became quite serious when saying that the creation of the Shaare Shalom synagogue was so important to him that he left his wife and daughter in Los Angeles during a High Holy Day to rush back to New York for a last minute meeting to sign the documents for the transfer of ownership of the Mashadi Jewish Center. He then expressed his wishes for betterment and harmony within the community, and urged everyone in attendance to take action and make things happen today, rather than defer ideas and projects until a later time. Mr. Tolou's modesty was displayed once again, as he thanked other contributors and community leaders, young and old, and expressed his gratitude to the community for honoring him.

The co-presidents of the Mashadi community's Central Board were next to speak, with Mehdi Nassimi saying that the Mashadi community and Central Board still need Mr. Tolou, and Bahman Kamali thanking Mr. Tolou on behalf of the Board, the members of which he started to name. Mr. Tolou's quick wit and jocularly came to the forefront once again, as he chastised Mr. Kamali for not having named the female Board members first. Mr. Kamali went on to recognize Mr. Tolou as not only a community leader and a teacher, but a role model and leader in Judaism and in Zionism. Mr. Kamali then referenced the recent symposium between the Mashadi and Syrian communities, saying that the three chief principals that the Syrian community stressed (the importance of Jewish education, of not marrying converts or non-Jews, and of *chesed* and *tzedakah*) were all qualities that characterize Mr. Tolou, himself.

Several other speakers came forward to express their admiration for Mr. Tolou, including Behrouz Hakimian, who called Mr. Tolou “one of a kind” and “a giant of the Mashadi community,” Ephraim Hematian, who said that he learned everything he knew from Mr. Tolou, as well as David Hezghia, Ebrahim Aziz, Rabbi Moti Kohanim, Rabbi Azarian, Rabbi Shub, Manoucher Kashanian, Ephraim Kordvani, Johnny Hezghia, and Mehran Bassali, all of whom praised Mr. Tolou and spoke about how he had personally mentored and inspired them. Rabbi Bitton joked about learning a valuable lesson in keeping a Mashadi audience’s attention from Mr. Tolou, and commended the honoree for advocating the creation of a private school for the Mashadi youth, which was, again, perhaps the most important idea discussed during the Mashadi-Syrian symposium.

The procession of speakers culminated in the appearance of UMJCA treasurer, Farshad Kalaty, who said that a community leader has to have the following three traits: being a good organizer and administrator, being a visionary, and being a doer. Mr. Kalaty cited Mr. Tolou as being all of those things, and more than that, being someone who inspired leadership, contributions, and community involvement in others. Mr. Kalaty then displayed the plaques that would officially honor Mr. Tolou, bearing Tolou’s name as the founder of the Mashadi Jewish Center of Great Neck, which will soon be affixed in various places in and around the synagogue. Mr. Kalaty then graciously accepted Mr. Tolou’s donation of one million dollars to the Mashadi community, and thanked him once again.

Before the afternoon’s proceedings concluded, Mrs. Linda

Kamali was expressing her praise for Mr. Tolou, extolling his virtues and saying that he is a great example and role model for our youth. Here, once again, was an instance where the spirited senior, Mr. Tolou, would show his innate leadership. He challenged Mrs. Kamali to turn her words into action, saying that the community should start building their own school to teach the youngsters our culture, our *minhagim*, and our values. He said he would donate the first \$200,000, and that the project should get underway immediately. Mr. Tolou then decried the pomp and bloat of the way bar-mitzvahs, engagements, and other ceremonies are run, and stressed the importance of building a Mashadi school and a Mashadi senior center.

As the event came to an end, and as people thanked and congratulated Mr. Tolou personally, I thought about what I had seen and heard that afternoon. Until that day, I had heard the name Mehdi Hariri-Tolou, but had never met him, and did not really know who he was. Within the course of a scant two hours, I came to realize what a vital, witty, good-humored, humble, driven, intelligent, honorable, compassionate, and courageous man Mr. Tolou is. He is the very definition of a leader, and is clearly the role model for not just the generation of Mashadis that has succeeded him, but for the Mashadi community as a whole. I walked away from the event knowing that while we had all convened there that day to honor Mr. Tolou; we are the ones that are honored by having him as our community leader and our elder statesman.

The Syrian-Mashadi Symposium: Communities at a Crossroads

Reported by the Communication Committee of UMJCA

On Sunday March 2, 2008, a historic meeting took place between two proudly insular Sephardic Jewish groups: the Brooklyn based Syrian community and the Great Neck centered Mashadi community. Approximately twenty Syrian leaders and over eighty Mashadi community leaders met at Shaare Shalom of Great Neck to discuss the commonalities that the groups share in terms of their Middle Eastern origins, their immigration to New York, the prosperity they have achieved here, and perhaps most importantly, their respective successes and their continuing challenges in keeping their communities united and their identities intact. While the two communities parallel each other in many ways, this conference left the young, evolving Mashadi community at a crossroads, wondering whether it could or should base its growth on the model set forth by the older and much larger Syrian community.

The program, organized by Mr. Bahman Kamali and Mr. Jacob S. Kassin, began with a recitation of the history of the Mashadi Jews, by Bernard Livi, who detailed such incidents as the *Allah-Dadi* pogrom of 1839, and the Mashadis' subsequent need to hold on tenaciously to their Jewish beliefs and customs in private, while feigning an outward adoption of Islam. The tight-knit nature of the group, caused in no small part by such traumas, persists to present day New York, where the final generation of Mashadis to have lived in Iran before the Islamic Revolution of 1979 takes pride in its continued cohesiveness. Community copresidents Bahman Kamali and Mehdi Nassimi touted the togetherness of the Mashadis, citing the preservation of the community's mores, praying style, minhagim, and pride, as well as the low rates of divorce and assimilation. Mehran Etesami, who presented current facts and figures about the community, also acknowledged the concern for being able to maintain the community's cultural identity over the passage of time,

indicating the uncertainty as to the best way to keep their children and their children's children from letting their heritage slip away. With this in mind, the Mashadi representatives turned to the Syrian community for guidance, which has maintained its unity and identity for over a century here in New York.

Before speaking to the concerns of the Mashadis, the representatives of the Syrian community started with an encapsulation of their own history, and their emigration from Aleppo and Damascus to New York City's Lower East Side, and eventually to Brooklyn, among other places. This soon gave way to introductions of a number of prominent Syrian community members, with each giving a thumbnail summary of the organization he heads, including the major principals by which they keep their population tightly knit and their heritage held onto. Community leader Jacob Kassin pinpointed three core sources for preserving the Syrian identity; yeshivas to school the children in Torah and in the Syrians' ways, a rejection of conversion to Judaism, and a heavy emphasis on tzedakah. These three core ideas were echoed by all the subsequent speakers. Rabbi Eli Abadie, spiritual leader at the Edmond J. Safra Synagogue in NYC, reiterated the idea of guarding the community from outsiders (both in terms of education and intermarriage) by relating the synagogue to Noah's Ark, protecting its people from a flood of undesirable foreign customs and ideologies. Lawrence Dayan, the vice president of the Syrians' oldest and largest yeshiva, Magen David, furthered the point by emphasizing the importance of indoctrinating the children into the community's ways from an early age in yeshiva, and citing the cultural unity that comes from that and from strong edicts against intermarriage. The same three core values were spoken to again and again, with Shaare Zion congregation leader Ely Cohen referencing the importance of youth programs and

Torah classes for young adults, and Sephardic Community Center chairman Joseph Tawil championing the significance of sowing the seeds of the community into the next generation by teaching them in private yeshivas. Several other speakers summarized the support services offered by their individual organizations such as their Angel Fund, their Food Fund, and their Sephardic Bikur Holim, which range from providing assistance with doctors, social workers, financial aid, food services, addiction recovery, mentoring, tutoring, special education, social functions, and matchmaking. With the Mashadi representatives paying rapt attention, these Syrian ambassadors all noted the importance of eliciting charitable contributions from their community members, stressing tzedakah as the engine that drives all their other activities and programs, as well as their ability to keep their Torah values and cultural heritage as proudly as they have.

At the conclusion of the symposium, there was a great deal of mutual appreciation and amity between the two groups, and it was suggested that the Mashadi committee leaders meet again soon with the directors of the various Syrian organizations to continue this conversation. However, one couldn't help but detect a slight strain of dubiousness from some of the Mashadis

that were in attendance. Certainly, the emphases on education, Torah study, and tzedakah are important, but is the Mashadi community ready to create its own yeshiva? It has only recently established some children's schooling programs that were the source of much internal debate and contentiousness. Such a model of yeshiva learning might take years to implement, and the twin threats of intermarriage and assimilation loom around the corner. The Syrian model is clearly one that has been very successful for the Syrian community, but it remains to be seen whether the Mashadis could or should follow an identical path. Hopefully, the knowledge

gleaned by the Mashadis from the Syrian delegates will inspire a continuing dialogue within the Mashadi community, with ideas and possibilities being discussed openly, and with petty squabbling and personal jealousies being jettisoned away. This symposium may not have been the source of an immediate answer to the question of maintaining cultural identity, but it was certainly a vital first step in the path down the road to the Mashadi community defining its own course and determining the methods it must employ to preserve its great heritage for generations to come.

Law Offices of	دفتر وکالت
AARON C. AMBALU	اهرون امبالو

NEW LOCATION: 15 West 44th Street, 12th Floor, New York, NY 10036

(212) 997-2445

◆ Jewelry & Gemstones Insurance Claims	◆ ادعای خسارت از شرکتهای بیمه
◆ Real Estate Transactions & Closings	◆ معاملات املاک و کلوزینگ
◆ Purchase & Sale of Business	◆ خرید و فروش مشاغل
◆ Commercial Leases	◆ اجاره نامه های تجاری
◆ Contracts, Agreements & Settlements	◆ قراردادهای، موافقت نامه ها
◆ Corporations	◆ شرکتهای سهامی
◆ Commercial Transactions	◆ معاملات تجاری
◆ Property Damage Claims	◆ دعاوی مربوط به خسارات املاک
◆ Accidents, Personal Injury & Medical Malpractice*	◆ تصادفات، جراحات و سوء معالجه

* (We are now affiliated with NYC's prestigious accidents, personal injury & medical malpractice law firms).

* (هم اکنون ما با شرکت های حقوقی معتبر منتهن همکاری می کنیم).

The Mashadi Singles Forum: Offering Solutions to the Marriage Crisis

Reported by the Communication Committee of UMJCA

On Monday night, July , the Mashadi community held its first Singles Forum, which was a follow-up to the inaugural Marriage Forum held earlier this summer, where hundreds of community members young and old gathered to discuss the problems with dating and marriage facing our community. While the Marriage Forum opened the dialogue and allowed for many opinions to be expressed about the lack of marriages amongst the Mashadis, it did not offer any solutions. The Singles Forum, which was limited only to the unmarried Mashadi youth and not the parents, attempted to go where the Marriage Forum did not by offering a variety of suggestions and solutions by which the Mashadi community could seek to find its way past these pressing issues.

The evening began in a fitting way, with an hour of time for the Mashadi singles to mingle in the lobby of the Young Mashadi Jewish Center while admiring the flowers provided by Metro Florist and noshing on food supplied by the Woodbury Jewish Center. The forum itself, which was organized by the Marriage Committee and helmed by Brian Hakimian, began with Mr. Hakimian addressing the 200+ singles in attendance and debunking the idea that a marriage crisis even exists amongst the Mashadis. He opined that with approximately 240 single girls and 290 single guys in the community, the problem is not a marriage crisis, but a lack of communication. Mr. Hakimian had a simple admonition that would become a mantra over the course of the evening; *the guys need to ask the girls out*. Mr. Hakimian recognized some obstacles, saying that many guys are too shy to ask the girls out, that they fear rejection, and that they are worried that the girls who reject them will tarnish their reputations by spreading the word of this rejection amongst their friends. He then chastised the girls, telling them not to immediately dismiss a guy who asks them out, nor to gossip to their friends about it, but to *give the guy a chance by saying yes and allowing for three dates* to see what the guy is really like in private. Rabbi Bitton added that the Mashadi singles should not to all try to date the same few people that are the most popular or glamorous, as those people are already overwhelmed with dating options, but to ask out the people that aren't necessarily as popular. He continued by saying that the singles should open themselves to possible matches they might not have previously considered, as *shidduchim* are made in heaven.

To help these matches get made, even across the boundaries of the caste-like *dorreh* groups, Mr. Hakimian presented the community's primary solution to the marriage problem by introducing the five young married couples now known as the *Agents*. The purpose of the Agents is to serve as intermediaries between Mashadi singles who might be interested in each other, but do not know how to contact the person they like, or how to determine if that person is also interested in them. These people can now contact the Agents, who will help these individuals get in touch with each other, and will facilitate the delicate communication that needs to take place. The five couples, Gai &

Barbie Gohari, Kami & Dina Kalaty, Sam & Anita Koren, Eli & Farnaz, and Brian & Tiffany Hakimian, all shared candid stories about how they met, how they started dating, and how they knew that their partner was "the one," allowing the youth in attendance a chance to find the couple they related to the most to be the ones to serve as their Agents.

The Singles Forum took a big step in addressing the marriage and dating issues facing the Mashadi youth, and offered some concrete solutions to those problems, urging the singles guys to ask out the girls, the girls to say yes and allow for three dates, the singles to pursue different kinds of people and not all fixate on the most popular people, and the youth to use the newly appointed Agents as intermediaries to facilitate their dating. Judging by the unanimous enthusiasm of the attendees, the forum really hit home, and hopefully will be the catalyst that turns the marriage crisis into a marriage boom.

Megillah Welcomes Contributor Rodney Hakim

The newest talented addition to Megillah's staff of writers is Mr. Rodney Hakim. Having already written all the reports of the Communication Committee of the UMJCA for this publication, Mr. Hakim has shown his devotion and truly incredible writing and communication skills; he is also an avid actor and director, a unique member of this community. The Mashadi community is fortunate to have such intelligent contributors as Mr. Hakim, and welcomes anyone who wishes to help better this publication to step forward and let his or her talent shine, as Mr. Rodney Hakim has done. Welcome!

Community News

A Mashadi Success Story in Israel

Keren Dilmanian, the daughter of Bahram and Miriam Dilmanian, has received the award of “Distinguished Employee” at Magen David Adom (MDA) of Israel. In a ceremony that took place in the MDA headquarter in Tel Aviv for this occasion, Keren, now the Director of Wages in the MDAs Department of Human Resources, also received a promotion in her rank and a new MDA uniform.

Keren started her career at MDA as a “*sherut leumi*” intern (this is a national service that girls who prefer not to serve in the Israeli Defense Forces for their religious observance give to the state). That was eight years ago just after she completed her studies at the prestigious Gymnasias Hertzelia high school in Tel Aviv. At MDA her supervisors liked her so much that at the end of her one year service not only they offered her an employee position but also they allowed her to study Health Sciences part time on the account of MDA at Ariel University Center of Samaria.

Keren advanced here career at MDA and succeeded in her education. She received her Bachelor’s degree in 2006. She then applied to a graduate program in law, which she started part time in 2007. She expects to receive her law degree in 2009. She became the Director of Wages at MDA last December. With all her full schedules Keren finds the time to play piano once a while, in which she is also doing very well.

Megillah congratulates Keren for her award and wishes her continued success in her work and in her education.

Locks of Luck

By: Mojdeh Karimzadeh

Hair is a God-given miracle that grows naturally; most people don’t have to do anything in exchange for having it. Unfortunately those who have to undergo chemotherapy usually lose this feature that most of us take for granted. This affects cancer patients profoundly, especially in the case of teenagers and young girls.

An organization called Locks of Luck collects natural hair makes wigs from them to distribute free of charge. I wish to start awareness in our community so that when people get major haircuts, they can donate their hair and make a young person very happy. On December 11th, 2007, ten women from our community participated in this program; stylist Charles from Pristine hair salon very kindly donated his time and services, as well as five of his talented employees to this essential cause, giving free full haircuts and blow-dry. We appreciate his unmatched generosity and we hope this event can take place again in the future. Also, I would like to personally thank all donors. Since this event, there have been many more community volunteers donating their hair to put smiles on the faces of those who have suffered.

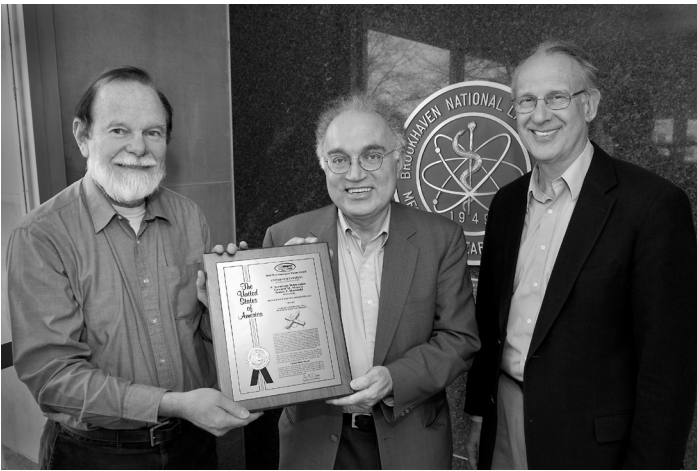

Our community member receives award from the Long Island Technology Hall of Fame

The Long Island Technology Hall of Fame, an organization that recognizes contributions of Long Island leaders in science or technology, recently granted its award of The Most Innovative Patent of 2007 in one of its three categories to a patent made by our own Dr. Farrokh Dilmanian and two of his colleagues. The patent, relating to Dr. Farrokh's experimental radiation therapy method Microbeam Radiation Therapy, was selected in a rigorous review process conducted by a large panel of experts. The following are excerpts from articles on the event published in the weekly news magazine and the website of Brookhaven National Laboratory (BNL) and the press releases issued by both BNL and State University of New York at Stony Brook where Dr. Farrokh works. Driven by the hope that the method will someday reach the stage of clinical utilization and will improve the efficacy of radiation therapy, Dr. Farrokh has been dedicating years of his untiring efforts to this project. Fortunately, his hope seems more realistic now with the advancements made in the project in the last two years.

Megillah congratulates Dr. Farrokh on this complimenting award of his and wishes him much success in reaching his noble goal

Megillah

Scientists at the U.S. Department of Energy's Brookhaven National Laboratory, F. Avraham Dilmanian, James F. Hainfeld, and Gerard M. Morris have won The Long Island Technology Hall of Fame award for the most innovative patent in the category of innovation for the individual. The patent for a method for implementing an experimental procedure to treat cancer, called microbeam radiation therapy (MRT), was chosen for the award from among more than 1,600 patents that were granted to Long Island residents in 2007.

Along with Brookhaven National Laboratory's Associate Laboratory Director for Life Sciences Fritz Henn (right), Brookhaven Lab scientists (from left) James F. Hainfeld and F. Avraham Dilmanian display their Long Island Technology Hall of Fame award.

As it was first implemented, MRT used Brookhaven's National Synchrotron Light Source to produce arrays of parallel,

very thin x-ray beams to irradiate and destroy malignant tumors, while keeping normal adjacent tissues free from harm. MRT research was initiated in the early 1990s at Brookhaven Lab by now retired Brookhaven scientist Daniel Slatkin and the late Per Spanne, also of Brookhaven, and Dilmanian.

In 2006, Dilmanian, with his colleagues implemented the method of delivery for interlaced MRT, using thicker microbeams. The patent describes a way to interlace the arrays of thicker beams to produce an unsegmented radiation field at the target to increase the killing potential there, while still sparing healthy tissue.

For interlacing, the gaps between the beams in each array were the same as the thickness of each beam, so the beams from one array would fill the gaps in the other at the target to produce the equivalent of an unsegmented beam. In this way, the tumor can be given a lethal dose, while the surrounding healthy tissue is exposed to segmented radiation from which healthy tissue can recover. This method is different from conventional MRT, which exposes the tumor to arrays of very thin microbeams of non-interlacing geometry at very high doses. The results of the 2006 experiments indicated that the interlacing method used with thick beams was able to destroy a small region of the brains of rodents without damaging surrounding tissues.

"I am very enthusiastic about and supportive of this new technology being developed by Dr. Dilmanian," says Allen G. Meek, M.D., Chair of the Department of Radiation Oncology at Stony Brook University Medical Center. "The method holds great promise in providing a new modality to treat brain tumors that are difficult to manage due to their proximity to radiosensitive normal tissues.

. Dilmanian is pictured with Allen G. Meek, M.D., Chair, Department of Radiation Oncology, during the Long Island Technology Hall of Fame gala in March.

The interlacing method looks very promising for treating spinal cord tumors, brain tumors of small and medium size, and regularly shaped, small and medium size tumors of the head and neck. In particular, this method is ideal for treating areas near radiosensitive organs because surrounding tissue is kept intact, and the dose from the interlacing method sharply stops at the edge of the targeted tissue," Dilmanian said.

The beam thickness used in this recent research could be produced by either a dedicated synchrotron facility or specialized x-ray tubes of extremely high voltage and current. The use of x-ray tubes, which may be developed in the future, would make the technology readily available in hospitals.

In addition to his position as medical scientist at Brookhaven, Dilmanian is Associate Professor of Research, Department of Radiation Oncology, at the Stony Brook University Medical Center.

Dr. Farrokh Dilmanian has been working as a researcher at the Brookhaven National Laboratories for many years. During this time he has registered many patents and has written hundreds of specialist articles in scientific journals, given many lectures all around the world, and visited professors at various universities.

Dr. Dilmanian and his team have been working on a special type of beam that could kill most cancerous cells without damaging the surrounding tissue. This is a significant breakthrough in the fight against cancer. The early trials on animals are very promising. Some cancers are completely cured with a small amount of radiation.

Dr. Dilmanian has found a way to cure this complex disease. Should these trials continue to be successful, this new therapy has the potential to save lives of millions of people across the world.

We are honored to have such a genius in our community. Kol Hakavod to Dr. Dilmanian and we all wish him success in this vital research.

-Mansour Karimzadeh

DR. MINOO DILMANIAN

Family Dentistry
Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

Estate Planning in a Recession

By: Robert Bichoupan, Esq.

Many believe that we are in a recession, perhaps a severe recession. There is weight to this argument. Unemployment is up, manufacturing is down, we are in a trade deficit, the dollar is weak, the residential real estate market is falling, the credit market is severely constrained, the price of fuel is skyrocketing, we are in multiple wars, and the national deficit is increasing daily.

We look forward to a new administration that will tackle these challenges. One of the biggest challenges is to reign in the deficit. There are only two ways to decrease a deficit: 1) decrease government spending, or 2) increase taxes. In my opinion, the likelihood of significantly decreasing government spending in the near future is not high. Therefore, it is reasonable to assume that taxes will have to increase. There is no short term solution to our present dilemma. In prior years, the government engaged in public works and employed many individuals to jump start the economy. The present administration has ineffectively reduced interest rates over and over again with no discernable effect.

What does this have to do with Estate Planning? In prior articles you might recall that I discussed the sunset effect of the present tax laws. To keep things simple, let us say a U.S. citizen can currently pass \$2,000,000 to his or her heirs free of Federal Estate taxes (commonly referred to as the Unified Credit). Under present law, in 2009 that amount becomes \$3,500,000. In 2010 that amount becomes unlimited. In 2011, it reverts to its prior level of \$1,000,000. For all the reasons listed above, it seems likely to me that the law will be revised prior to 2010 to reduce the transferable amount to \$1,000,000 or less. Therefore, to those of you who feel you can put off your estate planning until tomorrow, be warned. Under the next administration, you may lose significant tax benefits that are readily available today. Furthermore, if you are feeling the effects of a recession and business is slow, what better time to deal with these issues?

The Unified Credit not only affects the amount that can pass under your Will, but more importantly affects the amount that can be transferred into a Trust or directly to your heirs today. Furthermore, if business is slow, now is a good time to clean house and review your Health Care Proxy, Power of Attorney, and other legal documents.

This article is not intended to give tax advice. Rather it is intended to remind you that even when things look bad, you can turn your head in another direction and seize opportunity. At any rate, I urge you not miss what may be this final opportunity to minimize estate taxes and transfer future appreciation, particularly on real estate, to the next generation, while the market is low. As always, I am happy to hear from my readers and welcome any questions.

Yom HaShoah Commemoration 2008

By Rachel Hakim

This year, we commemorated Yom HaShoah (Holocaust Remembrance Day) on Thursday night, May 1st 2008 at Shaare Shalom Synagogue. This program was created in order to educate and to continue to provide information about the tragic events of the Holocaust so that it may never be repeated in history. As a part of our program, we also chose to incorporate awareness of an occurrence known as the Silent Holocaust. This is the assimilation of Jewish people to non-Jews through intermarriage. The number of these Jews is growing, which is something that we must not be negligent of. Just like we lost Jews during the Holocaust, we are losing Jews in the Silent Holocaust, as many become a part of a different world, or rather, a different religion. That night, I, along with my co-MC, Adin Levian, presented this concept to our audience, as many were not aware of its extent.

Our speaker, Mrs. Zula Schibuk, an 86 year old survivor from Wilno, Poland, spoke to us about her experience in the Holocaust. She expressed the many hardships she was faced with, and recounted the story of her journey from the time she was a teenager when the events of the Holocaust unfolded in her neighborhood, until now. Mrs. Schibuk gave us a first hand account of what it was like to be living during the Holocaust. Having a speaker that lived through this great tragedy ensures the passing down of knowledge of the Holocaust, so that it may never be forgotten, or repeated in time. This concept continued in our video, created by Adin Levian. In this presentation, he showed several graphic and tragic pictures from the concentration camps. He then interviewed some of our very own Bar and Bat-Mitzvah youth and asked them questions such as, "Do you think that it is possible for the Holocaust to happen again?" and "Why do you think people deny the Holocaust?" Many of our youth answered intelligently by explaining their knowledge about the many anti-Semites who wish to have the Jews wiped off the face of the earth. We must be strong, as a team, as a community, as a nation, to fight for and protect our religion and heritage.

We also held a candle lighting ceremony in commemoration of six million Jews, during which we invited Mrs. Schibuk to light a candle, as well as the many leaders of our community. We also displayed a number of candles shaped in the number 6,000,000 in our hall as a visual to capture the attention of our attendees. Overall, it was a memorable evening. We thank the MYC for all their hard work, in particular Mr. Daniel Mordechai, Mr. Adin Levian, and Miss Kimberly Hakim, who all assisted in making the night possible.

Memory of a Passover Seder, Sixty Two Years Ago in Mashad

By: Heshmat Bassali

The following article was originally written for the publication Jewish Week, by Mrs. Heshmat Bassali, a very prominent writer for Megillah magazine, who regularly contributes in Farsi. Megillah contacted Mrs. Bassali and we insisted that we publish this fascinating Passover memoir, which she was able, although English is not her primary language, to recount in sweet and simple terms!

April 15, 1946 coincided with the second night of Passover. In the city of Mashad, in the northeastern section of Iran, roughly thirty members of our extended family were gathered in a large room for the Seder. I was a teenage girl.

The special rituals were followed by the serving of dinner. Before the dinner table was cleared, we heard knocking at the door of the main entrance to the house. It was a young man, a close relative, who entered the room with a pale, worried face; he informed us the "It is a horrible situation. They say that tomorrow, some Mashadi residents are planning to attack the Jewish neighborhood."

Following his suggestion, all who were guests left the house and went to our own homes, which were located very close to each other. We spent the whole night scared and worried. At sunrise, we heard loud noises coming from outside; they grew louder and more disturbing with every minute.

All Jewish homes in our neighborhood had high, windowless walls facing the street. In order for us to see what was happening on the street we had to climb to the rooftop. There was a small room on the roof with a few holes in its wall, from which we could see outside.

Through those holes, we saw a large crowd of angry men, most of whom were carrying large sticks. They were shouting and screaming slogans against the Jews. They were trying to enter Jewish homes and to harm the residents, but could not make it inside. The walls were too high for them to climb, and the house doors opening toward the street were massive and strong, and of course, all locked.

The attacking mob had broken and burned the front doors of a few houses, but could not enter the houses.

This was not the first time that the Jews of Mashad were attacked. Over one hundred years before that, in 1839, a very grave catastrophe befell the Jews of Mashad, a city that houses one of the holiest shrines of the Shiite Moslems. False rumors against the Jews sparked a pogrom that resulted in attacks on several Jewish homes and stores. Around thirty Jews were killed.

The Jewish population was faced with an ultimatum from the Moslem religious leaders: convert to Islam, or be killed.

The whole Jewish population agreed to convert under pressure. From then on, they were called "Jadid-al-Islam," or "the New Moslems." From that date, they led a very difficult

double life. For example, they had to go pray at the mosque, but they would have their real prayers at the makeshift minyans in the basements; they would buy non-kosher meat and discard it, and do Shechita at home; they would have their daughters and sons engaged at a very young age, so that if a Moslem boy would want to marry a "New Moslem" girl, she would have been taken already.

This risky lifestyle eventually eased off, and the Moslems knew that we were really Jews. But still, until 1946, we were living a dangerous life and we were still called "New Moslems."

In 1946 we were all deeply worried and could feel the danger getting closer. But in the afternoon hours, we noticed the mob decreasing in size. By nightfall, the alleyways were deserted and the city's policemen, all armed, were watching the narrow streets.

The next day was peaceful and a few Jews dared to walk the streets. We learned later that that on the first day of the riots, a few Community leaders had gone to Ayatollah Nahavandi and somehow, persuaded him to issue a "fatwa", a religious decree, for all attacking Moslems to retreat to their own homes due to the fact that the Jews, according to Islam, were "of the book," and thus, not an enemy.

Later that day, those prominent and courageous members of the Jewish community had contacted the governing authorities of the city and asked for their assistance. The authorities had, in turn, contacted the central authorities in Tehran, the capital, via telegrams, asking for directions on how to handle the situation. Tehran had sent a response telegram, directing the police force of Mashad to prevent the riots.

During this incident, none of the Mashadi Jews were killed, and only two or three people were injured.

It was also later revealed that on the day before Passover, the Moslem clergy had spread a rumor in the city claiming that the Jews had kidnapped and killed a Moslem boy in order to put his blood into their unleavened bread. The mullahs had issued a fatwa directing Moslem mobs to invade Jewish homes and to start killing and stealing from them.

At the time, about 6,000 Jews lived in Mashad. After this incident, most of the Jews gradually left, moving their households to Tehran. In 1948, when Israel achieved its independence, several Mashadi families immigrated to Israel. And finally in 1979, when the Islamic revolution took place, Mashadi Jews, as well as a multitude of other Iranian Jews, decided to leave Iran and to seek residence in Israel, the United States and Europe.

At the present time, a large community of Mashadi Jews resides in Great Neck. Members of this community have preserved their Mashadi Jewish identity and have founded several synagogues of their own.

In recent years, not a single Jew has lived in Mashad!

A Moment In Kabul

By: *Halleh Hakimian*

(The following article was adopted from Jerusalem Post)

I departed for war torn Afghanistan with a healthy amount of fear and boundless curiosity. Although both my parents were born and raised as Jews in a predominantly Islamic Iran, I had not yet personally experienced travel to a non-secular Islamic country. This past August, I was granted an opportunity through the U.S. Department of Commerce to represent my firm (alongside my father), Hadji Jalili Revivals LLC, as a delegate of an impromptu U.S. Trade Mission to Afghanistan. Our decision to participate was twofold. Professionally, our firm believes in the unique ability of the Afghan people to produce world-class carpets. On a personal level, our intent was to utilize this extraordinary opportunity to visit and draw inspiration from a legendary people who had been described to me as rough, yet remarkable, and undoubtedly resilient. As it turned out, my curiosity superseded my healthy fears.

The trip came together in a quick whirlwind. Seemingly overnight. The invitation was extended to us less than 10 days before the Trade Mission was to take place. We purchased our tickets two days before departure. As the excitement built up in the days before the trip, I became concerned with my father's cavalier attitude toward our impending travels. The thought of bombs detonating around me seemed to be of less concern to me than the fact that I was an American Jew, traveling to a region that is promoted by our media as particularly unwelcoming to Westerners and Jews.

Conversely, my father expressed excitement at being welcomed by Afghans as a Jewish visitor. He spoke to me about cultural integrity, honor, warmth and the historical hospitality of Afghans. He said scary things like, "an Afghan would give his life for you if you are a friend" and "they will treat you with even more care if they know you are a Jewish guest in their country." My father seemed to be telling stories of a parallel universe in a different century. He is an idealist by nature, contradicted by myself, the pragmatist. In the back of my mind I was thinking that this man is going to get the both of us killed! Before, leaving, I jokingly warned my sisters to turn the television off if they saw us on the monitor dressed in orange jump suits.

I could see the movie play out in my mind - short but vivid. Kabuli warlords kidnap foolhardy American delegates gallivanting around warring Kabul. In my version of the movie, the warlords are somewhat decent until the captives (mainly my father) volunteer their Jewish heritage. The reveal leads to the warlords high five-ing each other in celebration at hitting the *jackpot* of hostage-taking. The next scene inevitably leads to orange jumpsuits, a video camera, men in

ski masks and two chutzpanik Jews.

Before departing, I made my father promise that he wouldn't parade around Kabul waving a Jewish banner. And I made him swear that if the occasion arose, he would not admit to being Jewish to our warlord kidnapers.

Dramatics aside, I guess you could say I was a bit apprehensive.

So when I finally arrived to Kabul, I was surprised to find a cultural climate much closer to what my father had described than what I saw on CNN. It was a short visit with people who intimated a lifetime of friendship. What I found in terms of the social and political climate was also a pleasant surprise.

At first glance, the city of Kabul looks like it was described 30 years ago. The only apparent transformations are the streets, homes and neighborhoods that have been leveled by recent layers of war. Kabul is a dry, mile-high city, with an extreme seasonal climate and enough dirt to give your skin and clothes a layer of camouflage. Due to the lack of vegetation within Kabul, the buildings and structures are indistinguishable from the sandy dirt that coats the city and stretches over the surrounding hills. The popular mode of transportation appears to be by foot or bicycle. The average pedestrian seems to be clothed in attire that hasn't changed over several generations. Paradoxical to Western culture, the hills that surround Kabul, displaying the most appealing vantage point of the city, are inhabited by the underprivileged, not the affluent. The reason for this becomes clear upon learning that the resolute mountain dwellers ascend and descend the mountain by foot for their daily needs, often in spite of several feet of winter snow or scorching degrees of summer sun.

My first glance of Kabul was a superficial observation, viewed through an unfocused lens. Once in focus, many images hinted towards a spirit of rebirth, transformation, and of promise for the people of Afghanistan.

- ❖ A bare hill top, formerly used as a military vantage point and marked by an abandoned tank carcass, now serves as a serene scenic moonlit spot visited by young lovers who invite a breeze of romance back into Kabul.
- ❖ Bewitching young children working as mobile street vendors, with magnetic smiles and a deceptively sophisticated mastery of English, entrepreneurial beyond their years, offering the promise of infinite potential for the future of their country.

- ❖ The Serena Hotel, formerly known as The “old” Kabul Hotel, which played host to Western romanticists, dignitaries, and well-heeled tourists during the late 1950’s – early 70’s is now renovated, transformed, and waiting for the imprint of a new generation.
- ❖ Emerging homes with slight accents of color, burgeoning in neighborhoods previously leveled by wars, intimate the resilience of those who will soon reside there.
- ❖ An outdoor restaurant lounge, “fortified” by a former Mujahiddin (turned rifle toting bouncer), serves an international selection of wine, while the DJ pumps out the beat of a fresh energy that exudes through Kabul.

Afghans have historically been formidable adversaries to those they perceive as rivals. However, as a guest in Afghanistan, I repeatedly witnessed a more tender depth of emotion from our hosts. I can best describe it as an intensity of emotion that resonates on both ends of the spectrum. I had the benefit of experiencing the sunny end of the scale.

We were treated with warmth, sincerity, and great care. It almost seems beside the point to determine if we were received as such regardless of, because of, or irrelevant to our

Jewish heritage. Jewish, Christian and Muslim establishments have endlessly promoted a mutual mistrust of each other. As humans, our nature is to feel threatened by that which is foreign to our personal existence. Yet, what I experienced was a human connection that looked past our socially bred mistrust. I’m sure bigotry does exist in Afghanistan...as it exists everywhere. As an American, I hope to match the same *civilized* level of social sophistication and open hospitality to foreign guests that was extended to me In Kabul.

In response to our deep gratitude to one of our generous hosts, we were presented with an Afghan saying “Mehman Doosteh Khodah Hast,” which translates to “A guest is a friend of God” and we were certainly received as such. In my effort to realize the recipe for Afghan hospitality, I discovered ingredients comprised of generosity, warm-heartedness, purity, simplicity and bonding. The secret ingredient that gives this dish a unique Afghan flavor is that of devotion. Afghans express salutations through a simple gesture of placing an openly splayed right hand against their heart and offering their guest a humble semi-bow. Simple, pure, gracious, with the spirit of love.

A special warm thanks to our “mehmaan nawaz” hosts – Azim, Rahim, Wakil, David, Majid, and Humayun.

Serving the
Community
for Over 20 Years

DR. NAHID NEMAN

GENERAL & PEDIATRIC DENTISTRY

“GENTLE RELAXED ATMOSPHERE FOR THE APPREHENSIVE ADULT & CHILD”

- Cosmetic Dentistry
- Bonding & Laminate
- Periodontal Therapy
- Crown & Bridge
- Implants
- Invisalign
- Bleaching
- Bi-Annual Checkups

- ترمیم دندانها برای زیبایی
- باندینگ و روکش
- درمان بیماریهای لثه
- روکش و بریج چینی
- کاشتن دندانها
- ارتدانسسی بدون سیم برای بزگسالان
- سفید کردن دندانها
- چک آپ سالانه

Queens

68-63 108th St. Suite 1J
Forest Hills, NY 11375
(718) 263-1010

Great Neck

64 Bayview Ave.
Great Neck, NY 11021
(516) 773-4554

Is It OK to Harass the Smokers We Love?

The following article was adopted from Health.com:

When I was 11 years old, I drew skulls and warnings on my mother's cigarettes and then slipped the cigarettes back in the pack. If I was hoping to embarrass her, it worked: She offered them to guests at an afternoon party, and I heard the details. It wasn't as hilarious as I had imagined, apparently. That was 1971.

Recently I asked a few friends and acquaintances if they had similar stories and received anecdotes dating all the way back to the start of the modern assault on tobacco. One friend's father, who was a D.C. lawyer representing a tobacco company in the mid-'60s, fired the client after being pestered by a uniquely positioned pressure group: his offspring. Now 81, he emailed to say he recalls that "firing Lorillard as a client was written up...in an article in The Wall Street Journal, 'Daddy, Why Do You Represent a Cigarette Company?'"

In the late '60s, remembers writer Kate Meyers, who lived in Pittsburgh at the time, "My mom had a drawer in her bathroom where she kept her Virginia Slims 100s, and I would leave her notes saying, 'Mommy, I don't want you to die.' She hasn't touched a cig in about 40 years."

In 1986, David Allan, now the husband of Health.com senior editor Kate Rope, culminated a "years-long campaign of lectures" by requesting information from the surgeon general's office about the effects of secondhand smoke on children. He received a C. Everett Koop-signed letter and some "book-size publications," which he "cruelly" gave to his smoking parents for Christmas, asking only that they quit as a gift back to him (blackmail of Shakespearean cunning). Mom soon did, Dad eventually followed suit.

A few years ago, relates New Jersey writer Gail Belsky, her daughter and friends plastered the friends' father, a smoker, with Post-it notes while he worked at his computer—the notes scrawled with antismoking messages.

These kids—what's their real agenda?

Now, I don't believe that kids' motives are entirely pure here. There's pleasure in turning the moral tables on parents, and public-health campaigns offer excellent air cover. Also, smoking is a safer target for kids than most: unambiguously "bad" without rendering its practitioners dangerous, the way alcohol can. As to reports of campaign success, I suspect those successes often happen in families in which the parents have a predisposition to quit.

Still, never underestimate the wisdom of kids. Over the recent July 4 weekend, I asked a particularly wise 10-year-old girl what she thought about tobacco harassment. She mulled and then answered to the effect that it's fair for kids to let their parents know how they feel, even by trickery, but a kid needs to know that smoking is addictive and a parent may not be able to quit. I suggested she ought to be surgeon general someday.

Meanwhile, last year the UK government gave a £15,000 grant to a community group that planned to arm kids with data so they could go home and put the screws to smoking parents. A pro-smoking spokesman called the idea "disgraceful moral blackmail."

Perhaps. But I can't help remembering an afternoon a few years ago, when I dropped my teenage daughter's best friend off at a New York hospital to visit her mother, who had a brain tumor that had resulted from the spread of smoking-related lung cancer. This woman, who had not been able to give up smoking even after her diagnosis, died while we were in the room, leaving the girl in the care of a father who, for reasons not worth detailing here, was not up to the task. I was grateful, at that moment, that my own mother had given up the habit decades before—whether or not my silly campaign had played a part.

Ten Ways to Quit Smoking

- **Nicotine Patches** - Nicotine patches are placed on a person's skin, usually on the upper body. The patch distributes a flow of nicotine into a person's bloodstream. The nicotine entering your bloodstream is significantly less than you would get from a cigarette but enough to keep from cravings.
- **Chewing Gums** - Nicotine chewing gums are a quit smoking help that slowly allows nicotine into your mouth. Nicotine is absorbed in the lining of your mouth and is used over a short period of time.
- **Lozenges** - Nicotine lozenges are sucked slowly and will release nicotine into your mouth. Lozenges usually take about 20-30 minutes to fully dissolve.
- **Inhalers** - Inhalers are a quit smoking help that allows you to keep that feel of holding a cigarette. Plastic looking

cigarette that releases nicotine vapors into your mouth and lungs.

- Bupropion - Bupropion is an anti-depressant medication that reduces nicotine cravings and withdrawals. Bupropion is used as a way to quit smoking because studies have shown that users who were prescribed the drug for depression also lost interest in smoking.
- Hypnosis -Hypnosis is a popular way to quit smoking because it does not require the use of any medication or herbal supplements. Hypnosis relaxes you into a state that allows you to be open for suggestion. Once in that relaxed state, you will also be able to feel less critical to the idea that you need to smoke.
- Acupuncture - Acupuncture is used as a way to quit smoking because it can help manage withdrawals from cigarettes. Acupuncture is a technique where very thin needles are inserted through the skin. Chinese tradition says that acupuncture can ease stress, relieve pain and relax the body.
- Behavioral Therapy - Because smoking is a habit, your behavior can trigger when you get cravings and when you have a cigarette. Behavioral therapy can help you quit smoking by altering your daily life. Removing reminders about smoking from your home like ashtrays can be a quit smoking help. As well as removing reminders, you can also substitute one behavior for another. Whenever you have a craving for a cigarette, do things like chew gum, or another less harmful habit that will take away the reminder of smoking.
- Nicotine Vaccination -There are numerous vaccinations that are being developed to curb nicotine addiction. The vaccines, which have not yet been proven, will keep nicotine from reaching the brain, making smoking less pleasurable, and hopefully easier to quit.

Secondhand Smoke Fact Sheet

- Secondhand smoke, also known as environmental tobacco smoke (ETS), is a mixture of the smoke given off by the burning end of a cigarette, pipe or cigar and the smoke exhaled from the lungs of smokers. It is involuntarily inhaled by nonsmokers, lingers in the air hours after cigarettes have been extinguished and can cause or exacerbate a wide range of adverse health effects, including cancer, respiratory infections, and asthma.
- Secondhand smoke has been classified by the Environmental Protection Agency (EPA) as a known cause of cancer in humans (Group A carcinogen).
- Secondhand smoke exposure causes disease and premature death in children and adults who do not smoke. Secondhand smoke contains hundreds of chemicals known to be toxic or carcinogenic, including formaldehyde, benzene, vinyl chloride, arsenic ammonia and hydrogen cyanide.
- Secondhand smoke causes approximately 3,400 lung cancer deaths and 22,700-69,600 heart disease deaths in adult nonsmokers in the United States each year.
- Nonsmokers exposed to secondhand smoke at work are at increased risk for adverse health effects. Levels of secondhand smoke in restaurants and bars were found to be 2 to 5 times higher than in residences with smokers and 2 to 6 times higher than in office workplaces.
- Eighteen states - Arizona, California, Colorado, Connecticut, Delaware, Hawaii, Illinois, Maine, Maryland, Massachusetts, Minnesota, New Jersey, New Mexico, New York, Ohio, Rhode Island, Washington and Vermont - as well as the District of Columbia prohibit smoking in almost all public places and workplaces, including restaurants and bars. Montana and Utah prohibit smoking in most public places and workplaces, including restaurants; bars will go smokefree in 2009. New Hampshire prohibits smoking in some public places, including all restaurants and bars. Four states - Florida, Idaho, Louisiana and Nevada - prohibit smoking in most public places and workplaces, including restaurants, but exempt stand-alone bars. Fifteen states partially or totally prevent (preempt) local communities from passing smokefree air ordinances stronger than the statewide law. Iowa, Nebraska and Oregon have passed legislation prohibiting smoking in almost all public places and workplaces, including restaurants and bars, but the laws have not taken effect yet.
- Secondhand smoke is especially harmful to young children. Secondhand smoke is responsible for between 150,000 and 300,000 lower respiratory tract infections in infants and children under 18 months of age, resulting in between 7,500 and 15,000 hospitalizations each year, and causes 430 sudden infant death syndrome (SIDS) deaths in the United States annually.
- Secondhand smoke exposure may cause buildup of fluid in the middle ear, resulting in 790,000 physician office visits per year.¹⁰ Secondhand smoke can also aggravate symptoms in 400,000 to 1,000,000 children with asthma.
- In the United States, 21 million, or 35 percent of, children live in homes where residents or visitors smoke in the home on a regular basis.¹² Approximately 50-75 percent of children in the United States have detectable levels of cotinine, the breakdown product of nicotine in the blood.
- The current Surgeon General's Report concluded that scientific evidence indicates that there is no risk-free level of exposure to secondhand smoke. Short exposures to secondhand smoke can cause blood platelets to become stickier, damage the lining of blood vessels, decrease coronary flow velocity reserves, and reduce heart rate variability, potentially increasing the risk of heart attack.

National Cyber Alert System

Cyber Security Tip ST05-002

Keeping Children Safe Online

This article was adopted from a Newsletter on www.BenjaminComputers.com

Children present unique security risks when they use a computer—not only do you have to keep them safe, you have to protect the data on your computer. By taking some simple steps, you can dramatically reduce the threats.

What unique risks are associated with children?

When a child is using your computer, normal safeguards and security practices may not be sufficient. Children present additional challenges because of their natural characteristics: innocence, curiosity, desire for independence, and fear of punishment. You need to consider these characteristics when determining how to protect your data and the child.

You may think that because the child is only playing a game, or researching a term paper, or typing a homework assignment, he or she can't cause any harm. But what if, when saving her paper, the child deletes a necessary program file? Or what if she unintentionally visits a malicious web page that infects your computer with a virus? These are just two possible scenarios. Mistakes happen, but the child may not realize what she's done or may not tell you what happened because she's afraid of getting punished.

Online predators present another significant threat, particularly to children. Because the nature of the internet is so anonymous, it is easy for people to misrepresent themselves and manipulate or trick other users (see [Social Engineering and Phishing](#) for some examples). Adults often fall victim to these ploys, and children, who are usually much more open and trusting, are even easier targets. The threat is even greater if a child has access to email or instant messaging programs, visits chat rooms, and/or uses social networking sites (see [Instant Messaging and Chat Rooms](#) and [Safe on Social Network](#) for more information).

What can you do?

- **Be involved** - Consider activities you can work on together, whether it be playing a game, researching a topic you had been talking about (e.g., family vacation spots, a particular hobby, a historical figure), or putting together a family newsletter. This will allow you to supervise your child's online activities while teaching her good computer habits.
- **Keep your computer in an open area** - If your computer is in a high-traffic area, you will be able to easily monitor the computer activity. Not only does this accessibility deter a child from doing something she knows she's not allowed to do, it also gives you the opportunity to intervene if you notice a behavior that could have negative consequences.
- **Set rules and warn about dangers** - Make sure your child knows the boundaries of what she is allowed to do on the computer. These boundaries should be appropriate for the child's age, knowledge, and maturity, but they may include rules about how long she is allowed to be on the computer, what sites she is allowed to visit, what software programs she can use, and what tasks or activities she is allowed to do. You should also talk to children about the dangers of the internet so that they recognize suspicious behavior or activity. The goal isn't to scare them, it's to make them more aware.
- **Monitor computer activity** - Be aware of what your child is doing on the computer, including which web sites she is visiting. If she is using email, instant messaging, or chat rooms, try to get a sense of who she is corresponding with and whether she actually knows them.
- **Keep lines of communication open** - Let your child know that she can approach you with any questions or concerns about behaviors or problems she may have encountered on the computer.
- **Consider partitioning your computer into separate accounts** - Most operating systems (including Windows XP, Mac OS X, and Linux) give you the option of creating a different user account for each user. If you're worried that your child may accidentally access, modify, and/or delete your files, you can give her a separate account and decrease the amount of access and number of privileges she has.

If you don't have separate accounts, you need to be especially careful about your security settings. In addition to limiting functionality within your browser (see [Your Web Browser's Security](#) for more information), avoid letting your browser remember passwords and other personal information (see [Safely: Understanding Active Content and](#)). Also, it is always important to keep your virus definitions up to date (see [Anti-Virus](#)).

- **Consider implementing parental controls** - You may be able to set some parental controls within your browser. For example, Internet Explorer allows you to restrict or allow certain web sites to be viewed on your computer, and you can protect these settings with a password. To find those options, click **Tools** on your menu bar, select **Internet Options...**, choose the **Content** tab, and click the **Enable...** button under **Content Advisor**.

There are other resources you can use to control and/or monitor your child's online activity. Some ISPs offer services designed

to protect children online. Contact your ISP to see if any of these services are available. There are also special software programs you can install on your computer. Different programs offer different features and capabilities, so you can find one that best suits your needs. The following web sites offer lists of software, as well as other useful information about protecting children online:

- **GetNetWise** - [://kids.getnetwise.org/](http://kids.getnetwise.org/) - Click **Tools for Families** to reach a page that allows you to search for software based on characteristics like what the tool does and what operating system you have on your computer.

Yahooligans! Parents' Guide –

[://yahooligans.yahoo.com/parents/](http://yahooligans.yahoo.com/parents/) -

Click **Blocking and Filtering** under **Related Websites** on the left sidebar to reach a list of software.

The Department for Registration and Documentation of Jews from Arab Countries

The Government of Israel, in its decision from March 3, 2002, expressed the central importance that it attributes to the subject of rights and claims of Jews originating from Arab countries and Iran. The missions of the department are as follows:

- Create records of the mass violations of human rights suffered by Jews under Arab regimes and document the loss of individual and communal assets.
- Document the circumstances and conditions that pushed Jews to leave the Muslim countries as refugees.
- Propaganda awareness and raising the issue of the Jewish refugees and national and international agendas.

Private wealth was confiscated on a large scale, including cinemas, hotels, factories, luxurious residences and other real estate; some of Jewish owners who had their property taken were executed under charges of Zionist activities, corporation with the Shah, and connections with Israel. Moreover, many Jewish-Iranian immigrants often left most of their respective properties behind under the assumption that their relatives would liquidate the assets. However, even in the rare circumstance that this did actually occur, it was very difficult to send the money abroad.

Today, it is crucial to raise awareness among the general public and to spread the message that the reparation of the injustices done to the Jews from Arab countries is a **vital part of the resolution of the Middle East refugee question and a precondition to a final Middle East peace agreement**. This argument is receiving increasing international recognition and was, among others, confirmed by U.S President Clinton at Camp David in the summer of 2000, when he declared, in reference to Jews from Arab countries: **"There is some interest...in also having a fund which compensates the Israelis who were made refugees by the war which occurred after the birth of the State of Israel. Israel is full of people – Jewish people -- who came to Israel because they were made refugees in their own land."**

On April 2, 2008 the American congress made a historical decision regarding the Jewish refugees from Arab countries and Iran. The declaration asserts that any comprehensive Middle East peace agreement must include the legitimate rights of all the refugees, including Jews, Christians, and other populations displaced from countries in the Middle East.

If you, yourself, or your parents, immigrated to Israel from an Arab country or know Jews who arrived from these countries, we encourage you to find more about this campaign and to fill out individual claims forms documenting the persecution of Jews in Arab countries and their expropriated land and belongings.

Please feel free to contact us at the following address:

**The Department for Registration and Documentation
of Jews from Arab Countries**

Address: P.O.B 34445, Giv'at Shaul, Jerusalem 91343 ,Israel

Phone No: 972-2-6545915

Fax: 972-2-6222899

Email: RishumArtzotArav@justice.gov.il

Or consult the Justice Ministry's site at: <http://www.justice.gov.il/MOJEng>

"To ensure that justice for Jews from Arab countries assumes its rightful place on the international political agenda and that their rights be secured as a matter of law and equity."

MYC Shabbat Getaway Memories '08

By: Shana Hezghia & Nabila Levian

- 1-Bus arriving to Kanisa with a flat tire in the storm on Friday
- 2-Steve AKA "treasurer" loosing all of the \$ on the bus
- 3-"J's" arriving to the hotel AFTER the start of Shabbat
- 4-"Post it – Room #..."
- 5-"OHHHH SOOO OHHHH"/ Shrug
- 6-Joel Gold Brooklyn & Co. Chassid/ Payot/Shana
- 7-"Batman & Robin"
- 8-Roy & Tali Singled Out ("Negia")
- 9-Steve in "290" – Tackling Nataly
- 10-"Room 190"
- 11-Saturday night Nabila crowd surfing
- 12-Hookah with 5 Boro park Families
- 13-Ruthy x2 doing shots
- 14-Joey detaining Nabila under false accusations
- 15-Sadie: "Who's Tony?" (After becoming his bachelorette!!)
- 16-Ghost "period" carpet
- 17-Sadie growling @ Consuelo
- 18-Monica's pile on
- 19-Allen's chirping
- 20-Jackie's *Nay* (Like a horse)
- 21-Nabila, Carol, Lonny stealing room 284 ("Charlie's Angels")
- 22- ****-----\$9,000-----** ('nuff said)**
- 23-Bus leaving without JD, Elan & Tony
- 24-"Bibi Aziz"
- 25-Netanel's hook up with kugel & Cholent
- 26-Tali & Nabila removing "DNA" from Monica & Sadie's Shower
- 27-"LA KUKARACHA"
- 28-Tony Aziz's "water" @ Friday night dinner
- 29-Eddie fuming @ Lauren for Religion
- 30-Eddie stuffing ice cream in Bibi Aziz's face
- 31-Green Wallpaper /Nursing home look
- 32-Shabbat cake eating contest- Melody
- 33-Emil, Carol, Shana & Lonny Sat night karaoke
- 34-Lauren's Friday Night controversy
- 35-Friday night singing with Rabbi Bitton
- 36-Payos hair on bed sheet
- 37-Neal's fight with the Rabbi b/c he woke up housekeeping
- 38- Inappropriate "ballet dancer" pictures in rooms
- 39-"Check your coat"
- 40-The Mysterious Questionnaire
- 41-Sammy AKA "Chaperone"
- 42-"Siddur—free porn"
- 43-"Vehaicar Vehaicar"
- 44-"We can go to the tropics sip pina colatas"
- 45-Tehilla/ Tequila –"Khodah Injhas!"
- 46-Wiping out the kitchen @ 3am
- 47-"Brothel"
- 48-Bus leak- thanks to Tiff, Nat, Mk, Tali
- 49-HATZALA calls W/12 & Q38
- 50- Soup—jellyfish?
- 51-Mickey= Vice President (accent)
- 52- Omid's stories on bus ride back (in honor of Tiff S.)
- 53-Nathan falling down the stairs
- 54-Neal beating up Tony H.—Tiff worried
- 55-Rabbi Bitton "poisoned" Mrs. Bitton w/ salt water
- 56-Yosi: "Come out with me 3X?"
- 57-Bahman: "Do this Math problem!"
- 58-Ishai: "Do you want to dance?"
- 59-Andy: "girls should look good before they want to get married!"
- 60-Mrs Bitton: "Who are you?"
- 61-Andy: Andy Bassaly AKA Dooker
- 62-Mrs. Bitton: Ohhh, YOU are Andy!!
- 63- Turn ons? Turn offs?
- 64-Tehila, "Am I popular??"
- 65- The stolen "Bartenura"
- 66-Jessica Aziz's Saturday morning Minyan
- 67-Mona's stories
- 68-Daniel *mord* getting brainwashed by the chassids
- 69-Michel/JD's charades on Friday Night
- 70-Trashing Farshads' (x 2) Room
- 71-Trashing Tiff and Tammy's Room
- 72-Jamie K.'s "shorty, get low low low"

The Eccentric Corner: The Redneck Philosophy

By: Michael M. Mardkha

The pure purpose of the articles in this corner is an attempt to make you chuckle, grin, or raise an eyebrow. The following has no bearing on politics, religion, finance, etc., and it has no philosophical value whatsoever. It is merely a five minute escape into the pure world of Eccentric facts. Enjoy!

I was reading a serious article recently (a rarity for me) about the English language and how “Not to Make a Fool of Yourself when Speaking and Writing it”. The main point of the article was about how we can have six-digit incomes, wear tailor made suits, be chauffeured about in expensive German cars, or hang original Monets or Picassos in our living rooms. Yet if we open our mouths or put pen to paper, our language resembles that of ignorant, backwoods bumpkins; those who do not know us personally will always regard us as such, regardless of our outer trappings.

Right in the middle of digesting this handful of words, I saw Jeff Foxworthy, a famous Redneck comedian, come on television and I just had to put this article down and watch. After about twenty minutes of non-stop Redneck jokes, which made me laugh uncontrollably, I got to thinking about the Redneck Philosophy and decided it might make an interesting escape from reality.

Upon further investigation I came to conclusion that the term “Redneck” is probably misunderstood by those of us living north of the Mason-Dixon Line. I found that a *real* Redneck is so much more than driving a pickup truck and calling your dog “Bubba”. Let me try to impress upon you some of the basic tenets of achieving the state of Redneck:

- Sense of Inner Peace – A Redneck has a natural feeling of being at peace with the world. I am not sure if this is due to the fact they have a double barrel shotgun (with a sawed off barrel) in every room in the house, including bathroom, or if it’s because they are not concerned with others think of them. Or maybe it is because a Redneck’s family tree does not fork and his brother-in-law is probably his uncle, and that everyone he knows could possibly be his blood relative.
- Disregard for Time – A true Redneck does not respect man made timelines and lives life one day at a time. This may be because he just can’t tell time, as he is still being walked to school with his dad every day (since they are both in the same grade). A Redneck may get a haircut once a year, but he needs an estimate from a barber first, and a full day appointment.
- Disregard for Man Made Mores – A real Redneck will

follow his own tastes and desires without regard for social customs and “appropriate” behavior. Therefore, a Redneck is not constrained by outside opinions and Madison Avenue dictates about taste and is free to embrace whatever pleases them without guilt or remorse. For example, wearing a tube top is perfectly acceptable attire for a Redneck wedding, and a brand new baseball cap is a fashion statement for such a formal occasion. A Redneck may not bother with curtains for his bedroom, but for his truck, they are a must-have. A Redneck is probably the only person that can get fired from a construction job because of his appearance. And best of all, a Redneck makes dual use of a powerful weed eater for both outdoor and indoor use. A Redneck has a distinct advantage in feeling safe anywhere, not because he lives in a quiet and safe neighborhood, but because he is under constant watch by federal agents of the Bureau of Alcohol, Tobacco, and Firearms.

- Honor thy Ancestors – Most Rednecks can trace the roots of their family history back to Civil War and American Revolution. Granted it may look like a straight line, however, it is quite long and equally distinguished. It is a tradition to look for “Ms. Right” in a family reunion and it is not unusual to have dated a father’s current wife in high school. A Redneck proudly displays his diploma in the den, which contains the words “Trucking Institute” to impress that Ms. Right and woo her with a seven course meal from KFC and a six-pack of Schlitz. He makes sure that she sees the three pound belt buckle (which also serves as an ID). When she asks, “Who is the person you admire most?” he proudly professes, “Jack Daniels”. Just imagine, if there was no law against marrying this Ms. Right (the one from the family reunion), they would get married, have their honeymoon at a deer hunter camp, and soon after, will be able to hear the very first words of their child, which would probably be “Attention K-Mart Shoppers”.

In conclusion, living the Redneck Philosophy has a profound effect on the way one looks at life. To reach that true inner peace of the Redneck Nirvana seems utterly unachievable, but I am told that with years of conscientious study and practice, a true state of Redneck is achievable by anyone dedicated to the task.

The Tombs of Esther & Mordechai

By: Orly R. Rahimiyan

The tombs of Esther and Mordechai, some believe, are located in the city of Hamadan (the Biblical city of Ahmata), in northwestern Iran. They city was “summer home” of the Achaemenian dynasty that Cyrus the Great established, also located in northwestern Iran. According to most beliefs, Esther and Mordechai were buried in the tomb (see picture) in 5th century BCE. According to one of the Persian legends, the tomb and its surroundings were made into an area of refuge for the Iranians during the Arab conquest of Iran in 7th century BC. As the Arabs stood at the entrance, the Iranian residents went up to the tombs to pray for protection by Esther and Mordechai.

With time, a commemoration site was build on top of the tombs. The actual date when this site was built is a matter of controversy, however, it was placed there at some point between the 13th and 17th centuries. Above the tombs is a Muslim style structure made of stone, and on top of the roof stands a dome.

The door of the entrance is made of stone; it is so low that one must bend down to walk through it. Above the doorway is the pasuk from Isaiah: “Open the gates, and let a righteous nation enter, [A nation] that keeps faith.” (26:2).

Inside the building are two rooms: one for removing shoes, and one small inner room. Inside the smaller room are two coffins with embroidered parochet (the ornamental curtain that covering aron kodesh). The words of Megilat Esther are engraved on top of the coffins.

Throughout the years, these sacred Jewish graves became holy to Muslims and Christians. It is customary for women from all religions to visit the site as a sort of pilgrimage, to pray for their children, for spouses, and for fertility. They bring colorful fabrics with them, which they place on the tombs and then donate to the prayer room located adjacent to the graves. According to tradition, fabrics that have touched the keverim bring blessings. Those who are in financial or emotional trouble tear off parts of the fabrics and sew them into various articles of clothing.

Throughout the year, it is a minhag amongst the Jews to visit the keverim of Esther and Mordechai. On Purim, crowds of people come to break the Fast of Esther and hear the Megilla. Those who have taken a neder (an oath) sometimes sleep there in the hope that the fast and the holiness of the place will save them.

Throughout many generations, the Jews of Hamadan have preserved the keverim and have been diligent to fulfill the customs of Purim. Many traditions exist among the Jewish community there about the Messiah’s arrival upon their fasting and praying at the site of Esther and Mordechai’s graves.

One story recounts a Muslim religious leader who incited the masses to attack the Jews. Afterwards, on Shabbat, the Jews gathered at the keverim of Esther and Mordechai and prayed there all day and night. At night, an elderly man with an impressive countenance stood up before the Muslim clergyman and said, “I am Mordechai, the Jew. Be warned, lest you hurt one of my dear children. Anyone who touches them will not be forgiven!” The morning after, a command came from the King to imprison the Muslim man and to send him to the capital as a political dissident.

Currently, very few Jewish families live in Hamadan, but the structure itself is maintained by the Iranian government, and protected by the Iranian police. Until today, Iranian Jews and non-Jews consider the site holy and protect it from destruction.

This was first published in: "Keverim of Esther & Mordechai", ShiurTimes, March 2008, p. 39.

Viewpoints

Lashon Hara for Dummies: How to Tell a Rumor

By: Jasmine Dilmanian

Let's face it, people. As long as the sun keeps on shining, haunting this community will always be that pesky tendency of ours to defame each other as a hobby. Great hobby, eh? After all, Mashadis have made a name for themselves based partially on our tendency to spread rumors like wildfire. Other Persians and Americans alike are impressed and rather dumbfounded by our uncanny ability to take a seemingly unimportant and irrelevant fact (or falsehood) and spice it up and pass it on. The skill, though, has yet to be perfected.

Surely, the purpose of this message is not to endorse gossip; I believe, however, that it is time for people to acknowledge that the compulsion to pry into what is none of our business is simply in our blood. If you can avoid Lashon Hara altogether, then I applaud you. More power to you. You win. For the other ninety nine percent of us, trying to stop the talk cold turkey is like a crash diet; just as you would gain the weight back (and then some) if all you ate was a grapefruit and nine cups of green tea a day, the notion that we could simply zip our mouths up for good is hardly practical.

At this juncture, I would like to offer a few words of advice for those who wish to try out a different approach, perhaps the Weight Watchers of gossip. If we *must* indulge, for everyone's sakes, let's at least do it right.

First of all, check your facts. It is preferable that you know something first hand before letting someone else in on it. Entirely too often, we hear things that may or may not be accurate and our primary instinct is to vent it all out at the first opportunity. If you can't confirm that the story has validity, then just hold in your aching urge, lest your big mouth cause major undue damage to someone else's private life. If you do happen to find yourself recounting rumors uncontrollably, it is essential to have the minimal decency to inform your

counterpart that you probably have no clue what you're talking about.

If you, yourself actually do hear or see something directly from the source and in its proper context, you are probably less likely to spill the beans because you might feel guilty being the first one to spread a rumor. Maybe if you are person number 500 down the line, you won't think that your speaking will make as much of a difference. As much as the politically correct part of my conscience pressures me not to admit this, it just might be true; if you really are the first person to find out, when you keep it to yourself, you may be preventing an uproar in the community. Once the uproar has already been created, however, there is no stopping it. Yet, oddly enough, people commonly take pride in being the first to know and the first to speak.

Second, if you do happen to know that your information is legitimate, put yourself in that person's shoes. Are you potentially destroying a relationship? Are you revealing something that would be detrimental? Is talking about this simply to make yourself feel like a champion, or do you really have something worth while to say? As Rabbi Bitton explains it, Lashon Hara is defined as something we would not reveal about our own brother or sister. Call it cliché, but how would you like it if you went out of your way to keep something a secret, and the next day it is the talk of the town? If after all this thought, you still feel compelled to share the wealth, I really hope it's worth it.

Rule number three: don't assume or fabricate your own ideas to add fuel to the fire. It is imperative that one prevent judgment stemming from one's own biases and preconceived notions. Let's deal with a hypothetical: It's a bright, sunny Sunday afternoon and you decide to take a trip down to

Americana to do some window shopping. You walk into Ralph Lauren to check out the new short sleeve Rugby polos. As you glance across the store, you spot the illustrious Mrs. X, who drives a Range Rover and lives in a mansion on the water. You smile fakely and mouth a *salam-aleik*. But wait...lo and behold, Mrs. X is in the *sale* section! No, it can't be true. You stake out a bit longer and watch her. You wait for her to pick out a cashmere cardigan or two, but it never happens. She simply walks out of those massive revolving doors without so much as a single shopping bag in her hand. Could it be?

As seemingly ridiculous as it may initially come across, if the typical Mashadi woman is alone with her thoughts for too long after an incident as such, her mind will inevitably overload with possibilities. Let's keep on imagining: A few days later, this woman's friend calls her at home to discuss Miami plane ticket rates. Somehow, the two end up on the topic of recent foreclosures in Kings Point. As it turns out, there happens to be one on the street where Mrs. X lives. Ding ding ding...jackpot!

By the finish of Kanisa on the subsequent Shabbat, the following "facts" have been established and retold about a thousand times: Mrs. X, seen lingering in the sale section at Ralph Lauren six days ago, is officially broke. Her husband is bankrupt; he is in rags, so it makes sense, *you think*. Plus, last year, Mr. and Mrs. X were also robbed, and her one-million-four-hundred-sixty-three-dollar-and-eighty-two-cent diamond necklace, 9.7 carats, was stolen; they never recovered. The bank is selling her house within the next week and her precious Range Rover has been repossessed, as she was seen driving a Mercedes yesterday in the *Torkeh* parking lot. She is also suffering from clinical depression, judging from her less-than-warm smile in return to your greeting at the store. Perhaps the fact that she is poor, gained twenty eight pounds, her son is in rehab and dropped out of NYU, and her daughter is anorexic and unmarried have all taken a toll on her.

Stupid, isn't it? Malicious, in fact. Was this narrative a tad exaggerated? Yes, but not by much. Shockingly, or perhaps not at all so, what we hear gets twisted so drastically that it can become a completely new story or confused with a totally separate one. The story in and of itself, much of the time, is not particularly thrilling; it is usually our own assumptions that snowball together to end up falling on someone's head. By the time the last person hears the story, a million different, random, alleged, unsubstantiated ideas have been tacked onto the original gossip, forming a mutant strand of Lashon Hara with no present cure. To top it all off, we all know that people don't easily forget stunning accusations and revelations, either. The human mind has an amazing capability to store cynical thoughts for years upon years.

The fourth manner in which to proceed with caution is to be very selective about who you truly trust. Everybody makes everybody else promise left and right that they won't tell a soul. If people actually wouldn't say anything after they promised not to, the community would be in much better shape. It would help immensely, too, if one didn't feel compelled to keep secrets from people, in which case the

problem of gossip could virtually vanish; yet, many are naturally inclined to maintain the utmost level of privacy. That said, in the event that we wish to divulge certain matters, even if we really do think that a person has no reason to open his or her mouth, the possibility is always there. Beware of even your best friends and closest relatives; regardless of whether they mean any harm whatsoever, their curiosity and innate or learned bad habits may subconsciously get the best of them. Be objective.

A fifth and final note: do not underestimate a man's interest in these so-called "womanly" matters. Mars hovers awfully close to Venus when it comes to gossip. Ladies, the next time you think you are sitting around the coffee table, innocently chatting with your girlfriends and you whisper something in your friend's ear, make sure to look over your shoulder. Do not be at all surprised to see a man sitting right behind you, pretending to be lingering his own world of beer and Fantasy Football, while in actuality, he is engraining your every word into his brain. Our very own fathers, grandfathers, brothers, sons, uncles—you name it—do not hesitate, with their simple minds (only kidding), to let each other in on what they overheard last night when the lady of the house was on the phone. And you might not notice it, but men will discreetly ask questions to get you to run your mouth so they can figure out and piece together the rumor for themselves. Then, they will complain that you talk too much. Men are actually quite tactful when it comes to snooping around; one talkative male who I know never reveals where his information originates, because as he puts it, "If I told people my sources, I wouldn't have any." Simply beware; what is being spoken about in the gym locker room or at a poker game could be just as bad as what a woman would say, but we females, naïvely, would never suspect it.

Ladies and gentlemen, people talk. None of us is perfect. Poor Mrs. X, whose only crime was not dropping \$5,000 during that particular visit to Ralph Lauren, probably because she didn't see anything she liked, would, only days later, become the target of vicious lies. And for what? Because we, for whatever reason, love to entertain ourselves by being nosy and linking tidbits of fact and fiction together to create fantastical tales. We all have it in us; it is our acceptance of the responsibility to suppress our craving to be in the spotlight, our duty to determine what we should and shouldn't know, and of that knowledge, what we should and shouldn't reveal, that is the true challenge. Any single, tiny seed that a person plants could one day grow into the world's tallest tree. Moreover, just because you hear something and you figure that your words don't have any power, think again; peoples' personal information does not become the public domain just because you accidentally found out about it. If you don't see it within yourself to give up talking about other people, as most of us don't, then you can start off by simply giving them the benefit of the doubt.

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters.

Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of \$50 or more will be recognized for one year in Megillah.

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کردند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

\$1,000 and above

Mrs. Malekeh Nassimi & Family
Mr. & Mrs. Payam Hakimi/
JP Morgan

\$500 and above

Mr. & Mrs. Joseph Davoudzadeh
Mr. & Mrs. Moussa Eteessami
Mr. & Mrs. Abdi Yaghoubi

\$260 and above

Mrs. Floria Asher & Family
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh)
& Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. & Mrs. Hadji Nemati
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
Mr. & Mrs. Mansour Zar

\$100 and above

Mr. & Mrs. Joseph Aghalarian
Mr. & Mrs. Nourollah Aminia
Mr. & Mrs. David Aminia
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. & Mrs. David Bichupan
Mr. & Mrs. Eliahou Broukhim
Mr. & Mrs. Manoucher Edalati
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi & Sons
Mr. & Mrs. Albert Hakimian
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian
(Lotfolahzadeh)
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Joseph Lavian (London)
Mr. Steve Levy
Mr. & Mrs. Sadegh Livi
Mrs. Aghajan Nassimi & Family
(Hamburg)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia

\$50 and above

Mr. & Mrs. Nassrollah Alishahian
Mr. & Mrs. Aram Bakhshi
Mr. & Mrs. David Bassalali
Elishaoff
Mrs. Sara Bassaleli
Mrs. Jaffa Bichupan
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Dr. Farrokh Dilmanian
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gordjian
Mr. & Mrs. Robert Hadi
Mr. & Mrs. Aghajan Hakimian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian
(Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
(Mortezazadeh)
Mr. Phillip Hakimian
Mr. & Mrs. Samuel Hoshmand
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mrs. Esther Kelaty
Mr. & Mrs. Eshagh Kohanim
Mr. Steve Levy
Mr. & Mrs. Avraham Moheban
Mr. Daniel Mordechai
Mrs. Nazi Nabavian & Son
Mr. & Mrs. Jalal Zar
Mr. & Mrs. Nasser Zar

Under \$50

Mr. Yehezghel Lavi
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mr. & Mrs. Amanollah Nassimi
Mr. Ebrahim Sani

۵۰ دلار و به بالا

خانم و آقای نصراله البشاهیان
خانم و آقای آرام بخشی
خانم و آقای دیوید بصلتی
(البشاف)
خانم سارا بصلتی
خانم یافا بیچوپان
خانم و آقای آقاجان داودزاده
آقای دکتر فرخ دیلمانیان
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای روبرت هادی
خانم و آقای آقاجان حکیمیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان
(جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان
(مرتضی زاده)
آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شموئل هوشمند
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم استر کلاتی
خانم و آقای اسحق کهنیم
آقای استیو لیوی
خانم و آقای اوراهام محبان
آقای دانیل مردخای
خانم نازی نبویان و فامیل
خانم و آقای جلال زر
خانم و آقای ناصر زر

زیر ۵۰ دلار

آقای یحزقل لای
خانم و آقای سلیم مراد
خانم و آقای امان اله نسیمی
آقای ابراهیم ثانی

۱۰۰۰ دلار و به بالا

خانم ملکه نسیمی و خانواده
خانم و آقای پیام حکیمی/
جی.پی. مورگن

۵۰۰ دلار و به بالا

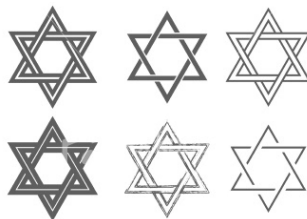
خانم و آقای ژوزف داودزاده
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای عبدی یعقوبی

۲۶۰ دلار به بالا

خانم فلوریا آشر و خانواده
آقای موسی بنی لیوی و فامیل
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده)
و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
خانم و آقای حاجی نعمتی
خانم و آقای پرویز روبنی
خانم و آقای منصور زر

۱۰۰ دلار و به بالا

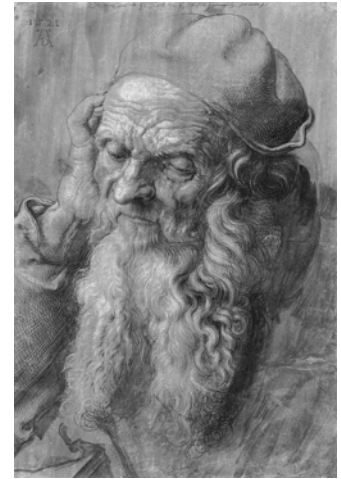
خانم و آقای ژرف آقاریان
خانم و آقای نوراله امین نیا
خانم و آقای دیوید امین نیا
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
خانم و آقای دیوید بی چوپان
خانم و آقای الیاهو بروخیم
خانم و آقای منوچهر عدالتی
خانم و آقای سیروس ایلیان
خانم و آقای چنگیز حکیمی و فامیل
خانم و آقای آلبرت حکیمیان
خانم و آقای فریدون حکیمیان
(لطف اله زاده)
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم و آقای یوسف لایوان (لندن)
آقای استیو لیوی
خانم و آقای صادق لیوی
خانم آقاجان نسیمی و خانواده (هامبور)
خانم و آقای هوشنگ رفیع نیا

در این باغ از خدا خواهد دگر پیرانه سر حافظ
نشیند بر لب جویی و سروی در کنار آرد
حافظ

در پیری از هزار جوان زنده دل تریم
صد نوبهار رشک برد بر خزان ما
نظیری نیشابوری

پیری

وگر کسی ز رفیقان ز حال من پرسد
بگو که هست و هنوزش هزار دلبنده است
نهیب پیری و تیمار چشم و ریزش قلب
تنش به لرزه نیارد، که کوه الوند است
بدان شکستگی ارزده به صد هزار درست
هنوز در سخن سحر، بی همانند است
شکسته پاست ولی کس به پای او نرسد
که پایه سخنش قله دماوند است
مهدی حمیدی شیرازی

ما درین شهر غریبیم و درین ملک فقیر
به کمند تو گرفتار و به دام تو اسیر
در آفاق گشادست ولیکن بستست
از سر زلف تو در پای دل ما زنجیر
من نظر باز گرفتن نتوانم همه عمر
از من ای خسرو خوبان تو نظر بازمگیر
گر چه در خیل تو بسیار به از ما باشد
ما تو را در همه عالم شناسیم نظیر
در دلم بود که جان بر تو فشانم روزی
باز در خاطرم آمد که متاعیست حقیر
این حدیث از سر دردیست که من می گویم
تا بر آتش ننهی بوی نیاید ز عبیر
گر بگویم که مرا حال پریشانی نیست
رنگ رخسار خبر می دهد از سر ضمیر
عشق پیرانه سر از من عجبت می آید
چه جوانی تو که از دست ببردی دل پیر؟
من از این هر دو کمانخانه ابروی تو چشم
برنگیرم و گرم چشم بدوزند به تیر
عجب از عقل کسانی که مرا پند دهند
برو ای خواجه که عاشق نبود پندپذیر
سعدیا پیکر مطبوع برای نظرست
گر نبینی چه بود فایده چشم بصیر؟

سعدی

با لعل او ز جوهر جان در گذشته ایم
با قامتش ز سرو روان در گذشته ایم
پیرانه سر به عشق جوانان شدیم فاش
وز عقل پیر و بخت جوان در گذشته ایم
از ما مجوی شرح غم عشق را بیان
زیرا که ما ز شرح و بیان در گذشته ایم
چون موی گشته ایم ولیکن گمان مبر
کز شاهدان موی میان در گذشته ایم
در آتشیم بر لب آب روان ولیک
از تاب تشنگی ز روان در گذشته ایم
از ما نشان مجوی و مبر نام ما که ما
از بیخودی ز نام و نشان در گذشته ایم
بر هر زمین که بی تو زمانی نشسته ایم
صد باره از زمین و زمان در گذشته ایم
خواجو اگر چنانکه جهانیست از علوم
زو در گذر که ما ز جهان در گذشته ایم
خواجوی کرمانی

جدول و سرگرمی

طرح از: داریوش رحمانی

پس از حل جدول از به هم پیوستن حروف داخل دایره ها به ترتیب به رمز جدول که یکی از بنیان گذاران کشور اسرائیل نوین میباشد دست خواهید یافت.

افقی:

۱ پایتخت جاودانی قوم یهود - از سرداران بنام اسرائیل ۲- از سبزیجات - نورانی ۳- فرزند مؤنث - از نت ها - قسمتی از بدن - از حشرات گزنده ۴- همسر زن - علامت نداشتن ۵- کشور اسرائیل در این مورد همتا ندارد - پیرو مکتب حقیقت جوئی ۶- تیز - کلام صریح - پسران - رفوزه - رنگ ۷- پیشرو اعداد - از فرزندان حضرت داود - از حیوانات خزنده - مانند ۸- خط کش مهندسی - بعضی از حیوانات دارند - کجاست؟ ۹- محلی که زنده یاد نخست وزیر سابق اسرائیل ترور شد - بحرالमित ۱۰- راه کوتاه - از فرزندان یعقوب - روشنائی کم ۱۱- بلی بزبان روسی - سرود ملی اسرائیل - از ماههای عبری - ضمیر جمع ۱۲- دفعه - اشاره بدور - ذهن و یاد - از کلمات نفی - میگوید پیدا کن ۱۳- پادشاه - خبره و استاد ۱۴- زمین ترکی - ناستوار ۱۵- از اسامی پسرانه - تردید - بادمجاننش آفت ندارد - اما بزبان عبری ۱۶- غروب کردن - نوعی فرش بافتنی ۱۷- رنگ پرچم اسرائیل - سرزمین موعود.

عمودی:

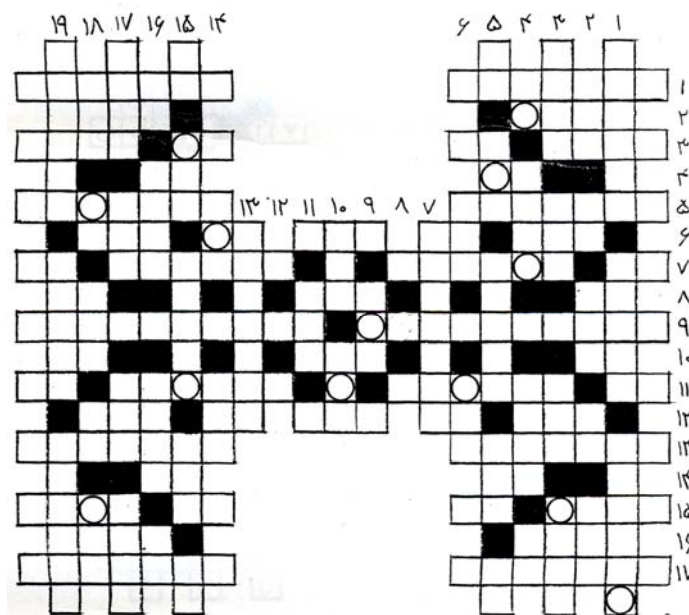
۱- اول ماه عبری - از گیاه گون بدست میآید - از مردان سیاسی اسرائیل ۲- از زنان معروف در تاریخ قوم یهود - مایه حیات - تنها - میوه خوب - انکار کردن ۳- رایزن و راهنما - پشت - جواب بی ادبانه - ماه کنعان ۴- دشمن سخت - می - هفته بیچارش معروف است - پیچیدن ۵- از سازها - میوه گرمسیری - جماهیرش از هم پاشید - تیرانداز باستانی - دست عرب ۶- شهری در آلمان - دفعه و مرتبه ۷- از جنگهای معروف ۹- از ورزش های مفرح ۱۰- جد - بازار عبری ۱۱- اطاق بزبان عبری ۱۳- از رودخانه های اسرائیل ۱۴- از جزایر دریای مدیترانه - از مصالح ساختمانی ۱۵- رنگ فوری مو - از رنگها - صورتی چون ماه دارد - درد - کلید موسیقی ۱۶- همه - اسم دخترانه عبری - پرچم - طلا ۱۷- گرد - شهری در فارس - مو - از ماههای عبری ۱۸- بخشی از اوستا - دریای عرب - جزیره دیگری در مدیترانه - با شش میآید - اما ۱۹- از نقاط خوش آب و هوا در شمال اسرائیل - شهر نابود شده در تورات - از شهرهای زیبای اسرائیل.

حل جدول شماره گذشته

رمز جدول انهدام دو شهر سدوم و گمورا در

تورات میباشد

۱۴	۱۳	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
د	م	ا	د	ه	ن	ا	ت	ب	ا	ه	ن	ا
ا	س	ا	ه	ر	ا	ن	م	ن	ا	ی	ر	ن
ر	ا	ک	ن	ا	ر	ب	ر	ا	ب	ر	ا	ب
خ	و	خ	م	ی	م	س	ت	و	ی	س	ت	م
ه	ب	س	ا	ت	ر	و	ب	ا	ت	س	ه	ب
س	پ	ا	ر	ی	س	ج	ن	ا	ی	ت	ا	ی
ر	و	ا	ش	ر	و	س	ی	ل	ه	ا	س	ی
ا	ر	ا	ر	ا	ی	ن	ا	ی	ر	ا	ر	ا
س	ت	ب	د	ن	ا	ن	ت	س	ی	س	ر	س
م	ی	د	ا	ن	ا	ب	ت	ل	ا	م	ی	د
د	د	م	د	د	د	د	د	د	د	د	د	د
ی	ر	ی	ا	ر	ی	ا	ر	ی	ا	ر	ی	ا
و	د	ی	ا	ر	ت	ج	ا	ر	ب	ه	ا	و
م	و	ع	م	و	ر	ا	ر	ا	ر	ا	ر	ا

شاگرد گفت: خیلی از لطف شما سپاسگزارم و تا عمر دارم دعاگوی شما میشوم.

استاد رفت کنار کوره ایستاد و گفت کاسه ها را بده تا در کوره بجینم. خوب هم چشمهایت را باز کن تا فوت و فن اساسی کار را یاد بگیری.

استاد کاسه ها را از دست شاگرد میگرفت و وقتی می خواست در کوزه بجیند، چند تا فوت محکم به آن میکرد و در کوره میگذاشت و در میان کار می پرسید «فهمیدی؟» شاگرد گفت دارم می بینم ولی چیز تازه ای نمی فهمم. استاد کاسه دیگری گرفت و چند تا فوت محکم به آن زد و گرد و خاکی که از آن برخاسته بود به شاگرد نشان داد و گفت می بینی؟ همه حرفها در همین فوتش است، من هر کاسه ای را که از دست تو میگیرم به آن چند تا فوت میکنم و در کوره میگذارم، همین فوت است که رنگ کاسه ها را درست میکند و تو این فوت را نمیکردی. شاگرد گفت درست است من این فوت را نمیکردم، ولی این کار چه ربطی به رنگ لعاب دارد؟ استاد گفت: این فوت و فن کار است، ربطش هم این است که این کاسه ها بعد از ساخته شدن چند روز در کارگاه مانده پر از گرد و خاک است در کوره این گرد و خاک ها با لعاب شیشه مخلوط می شود و رنگ لعاب را کدر می سازد و وقتی به آن فوت کنیم گرد و غبار پاک شده و لعاب مثل شیشه خالص و پاکیزه پخته میشود و شفافیت و جلا پیدا میکند. حالا برو و کارگاهت را روبراه کن، همه کارهایت درست بود، فقط یک فوت کم داشت!

چگونه کاسه ها را در کوزه گذاشتی؟ شاگرد گفت: همان طور که تو میکردی. استاد گفت: بسیار خوب، حالا من نمیدانم چه بگویم ولی وقتی تو از اینجا رفتی من خیلی غصه خوردم چون دیگر شاگردی نداشتم و خودم هم پیرم و دیگر نمی توانم همه کارها را تنها بکنم و این دل شکستگی من برای تو گران تمام شد، شاگرد گفت شاید درست باشد. حالا میگوئی چکار کنم؟ استاد گفت: البته من از تو شکایتی ندارم؛ هر شاگردی باید یک روز استاد شود ولی اگر قبول داری که بی موقع مرا تنها گذاشتی بیا یک کاری بکن که خدا را هم خوش بیاورد. بیا و یک سال دیگر همین جا کار کن تا این شاگرد تازه هم قدری کار یاد بگیرد و آن وقت برو سر کارگاه خودت، تا دل من هم از تو راضی باشد و دعا کنم کارت خوب شود.

شاگرد دلش بحال استادش سوخت و قبول کرد و یک سال دیگر هم کار کرد ولی تمام کارها همان طور بود که همیشه بود. شاگرد خاک را می آورد و گل را خمیر میکرد و کاسه ها را می ساخت و روی آن نقش و نگار میکرد و لعاب میزد و هیزم و ذغال سنگ را در کوه می چید و وقتی میخواستند کاسه های لعابی را در کوره بگذارند استاد می رفت کنار کوره و یکی یکی کاسه ها را از دست شاگرد میگرفت و در کوره میگذاشت، بعد کوره را روشن میکردند و کاسه ها را می پختند و وقتی بیرون میآوردند نتیجه خیلی عالی بود. یک سال گذشت و شاگرد چیز تازه ای نفهمید، وقتی قرارداد پایان رسید روز آخر استاد گفت: حالا که پسر خوبی شدی و بمن کمک کردی و از تو راضی هستم، بیا بگویم که چرا کاسه های لعابی تو رنگش خوب نمی شد.

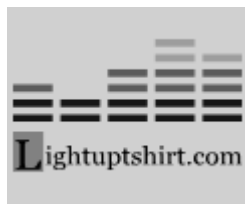
lightuptshirt.com

Light up t-shirts are taking the world by storm !!!!

Great giveaway for bar/bat mitzvahs, clubs, restaurant staff, company logos or any other kind of promotions and advertisements.

The light up t-shirts have several flashing sequences and sound activated censor. The panel flashes up & down with beat of music.

WE CAN MAKE YOUR T-SHIRT WITH ANY DESIGN, LOGO OR NAME. JUST SEND US YOUR ARTWORK.

Lots of designs to choose from.

The t-shirts are run with AAA , AA batteries. Completely safe and washable.

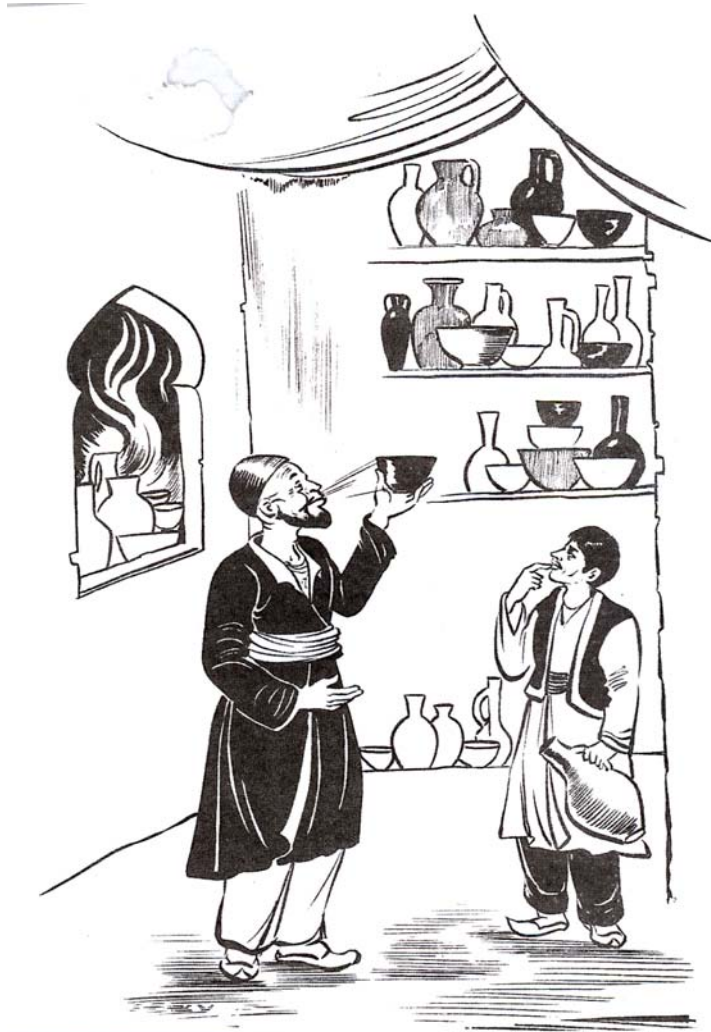
Visit us at www.lightuptshirt.com or call Behyar 1-800-793-2623

فوت کاسه گری

شش ماه دیگر برایم کار کن تا من شاگردی پیدا کنم. شاگرد گفت نه حرف مرد یکی است، من از همین امروز میروم و یک کارگاه درست میکنم و همه چیزهایی را که یاد گرفته ام می سازم؛ از آن بهترش هم می سازم.

شاگرد رفت و یک کارگاه براه انداخت و مقداری کوزه ساخت و فروخت و خوشحال بود؛ بعد کارگاه خود را توسعه داد و خواست کاسه های لعابی هم بسازد و با استاد خود رقابت کند. کاسه ها را همان طور که یاد گرفته بود ساخت و نقش و نگارهای زیبایی روی آن انداخت و با لعاب روی آن را پوشاند و در کوره گذاشت و پخت، اما بعد از اینکه کاسه ها پخته شد و از کوره درآورد، دید رنگ آنها مات است و شفاف نیست و در مقابل کاسه های استاد جلوه ندارد، نشست و فکر کرد و گفت لابد اشتباهی در کارم هست، دوباره از سر نو خاک خوبتر تهیه کرد و گل بهتر درست کرد و در ساخت کاسه ها بیشتر دقت کرد و نقش و

نگار آنرا بهتر ساخت و بهترین لعاب شیشه را روی آن بکار برد و با صبر و حوصله بسیار آن را در کوره گذاشت و پخت، ولی وقتی بیرون آورد دید باز هم مثل کاسه های قبلی مات و کدر از آب درآمد. شاگرد تازه کار فهمید که یکی از اسرار کار را هنوز یاد نگرفته، این بود که یک روز چند تا از کاسه ها را برداشت و برد پیش استاد و گفت: ای استاد عزیز، راستش من می خواستم با تو رقابت کنم، اما نتوانستم و هر چه سعی کردم کاسه ها بهتر از این نشد؛ آیا ممکن است به من محبتی بفرمائی و بگوئی که عیب کار از چیست؟ استاد گفت بگو ببینم خاک را از کدام معدن آوردی؟ گفت: از فلان معدن. استاد گفت درست است. گل را چگونه خمیر کردی؟ گفت: این طور. استاد گفت: درست است. لعاب شیشه را چگونه درست کردی؟ گفت این طور. استاد گفت: درست است، آتش کوره را چگونه روشن کردی؟ و

گفته میشود: هر کاری فوت و فنی دارد، فلانی هنوز فوتش را یاد نگرفته و یا اگر کسی فوت این کار را بلد بود خوب بود! این مثل به آن اشاره دارد که کسی بسیار چیزها را میداند ولی از یک چیز مهم غافل است؛ مثلاً کسی در کنار دکان پر مشتری دیگری، دکانی پر از جنس دارد ولی مشتری ندارد که میگویند فوت کاسبی را نمیدانند و یا کسی بر حسب پیشامد یک راز مهمی را یاد گرفته و از بسیاری چیزها بی خبر است و از نمایش آن یک فن خودنمائی ها میکند که در باره اش میگویند از کاسه گری فقط فوتش را یاد گرفته!

و اما داستانش:

یک استاد کوزه گر بود که در کار خودش خیلی با تجربه بود و کوزه های سفالی و کاسه های گلی لعابی که می ساخت خیلی مشتری داشت؛ این استاد شاگردی داشت که خیلی زرنگ بود و خاطرش پیش استادش عزیز بود و استاد از یاد دادن اسرار کارش به او کوتاهی نمیکرد. چند سال

گذشت؛ شاگرد دید که دیگر تمام کارهای کوزه گری و کاسه گری را یاد گرفته و خودش میتواند یک کارگاه جداگانه درست کند و این کار هم درآمدش زیاد است. این بود که از استادش بهانه گرفت که مزدش کم است. استاد قدری مزد او را زیاد کرد ولی باز هم شاگرد راضی نشد و بعد از چند روز گفت من با این فرد نمی توانم کار کنم. استاد گفت آیا در این شهر کسی را می شناسی که بیشتر از من به تو مزد بدهد؟ شاگرد گفت: نه کسی را نمی شناسم ولی خودم تصمیم دارم یک کارگاه کوزه گری باز کنم و کلی فایده ببرم. استاد گفت: بسیار خوب می توانی ولی فراموش نکن که من خیلی زحمت کشیدم تا همه کارهای کوزه گری را یادت دادم و حالا انصاف نیست که ناگهان مرا تنها بگذاری. شاگرد گفت درست است ولی بجایش چند برابر مزدی که دادی برایت کار کرده ام. استاد گفت بسیار خوب ولی بیا

سرمایه گذاری نموده بود. بدین ترتیب انجمنی که زمانی از وضعیت خوبی برخوردار بود هم اکنون دهها هزار دلار بدهی دارد.

در این میان طی چند سال اخیر موسساتی تاسیس شدند تا شاید بتوانند مبالغی برای حل این بحران جمع آوری نمایند. در این راستا یکی از موسسات خیریه یک میلیون دلار جهت امور خیریه به انجمن آرژانتین اهدا نمود. با بهره گیری از این وجه برنامه ای تنظیم شد که براساس آن روزانه چند وعده خوارکی به افراد مستمند یهود داده شود. عده ای از اعضاء متمکن انجمن، موسسه خیریه ای برای جمع آوری صدقه تاسیس نمودند که ارائه کمک به سالمندان یهودی از نظر دارویی و خوراکی از جمله برنامه های آنها محسوب می شود. این موسسه اخیراً نیز ۱۲ آپارتمان برای خانواده های مستمند و بی سرپناه تهیه کرده است. علاوه بر آن مرکزی جهت کاربایی و شرکت در دوره های آموزشی تاسیس شد. این موسسه توانسته است

تاکنون سالانه حدود یک هزار امکان شغلی فراهم کند. اما متأسفانه کماکان هر ماهه بر تعداد جویندگان کار افزوده می شود. اخیراً در بوینس آیرس قرارداد همکاری میان یک بانک امریکایی و یک بانک محلی یهودی برای سرمایه گذاری به میزان ۳/۷ میلیون دلار به امضاء رسیده است که براساس آن طی سه سال آینده فعالیت های انجمن در تمام آرژانتین گسترش خواهد یافت. براساس این طرح دستیابی سالانه به ده هزار امکان شغلی نیز میسر می شود.

علاوه بر آن به دانش آموزانی که در مدارس یهودی اشتغال به تحصیل ندارند در هفته دو جلسه تعلیمات دینی یهودی آموزش داده می شود. تعدادی از یهودیان آرژانتین به ایسرائل مهاجرت میکنند. مهاجرین آرژانتینی تا حدود یکسال بعد از مهاجرت مبلغی معادل ۲۰۰۰ دلار کمک هزینه مالی دریافت می نمایند. آنها با دریافت این مبلغ دوره اقامت را با مشکلات کمتری سپری می نمایند.

آمار مربوط به سال ۲۰۰۱ حاکی از مهاجرت سالانه ۱۵۰۰ آرژانتینی دارد، که این عدد نشان دهنده رشدی به میزان سی درصد می باشد.

سردبیر هفته نامه یهودی - اسپانیایی «آورورا» معتقد است بسیاری از یهودیانی که به تازگی دچار بحران اقتصادی شده اند ترجیح می دهند در موطن خود بمانند. آنها به علت شرایط سختی که با آن روبرو هستند بیم آنها دارند که نتوانند با امکانات ناچیز خود زندگی جدیدی را بعد از مهاجرت آغاز نمایند. به همین جهت در موطن خود می مانند چرا که حداقل هموطنان آنها از مشکلات آنها مطلع هستند و زبان آنها نیز مشترک است. بسیاری از مهاجرین نیز به مناطق مجاور اسپانیایی زبان مهاجرت می کنند. گفته می شود بسیاری از اجتماعات یهودی در کشورهای دیگر فاقد نیروی تازه نفس هستند و با میل زیاد یهودیان آرژانتینی را جذب می کنند. حتی در نظر است برای مهاجرین یهودی از آرژانتین، فرانسه و آفریقای جنوبی مبالغ ویژه کمک هزینه در نظر گرفته شود.

ج - بازسازی کتابخانه آثار یهودیت در آرژانتین

همه در خواب سنگینی بودیم که ناگهان خانه به لرزه افتاد. تازه صبح که بیدار شدیم اطلاع دادند مرکز آثار یهودیت به نام AMIA در مرکز آرژانتین منفجر شده است.

این انفجار در سحرگاه هجدهم جولای ۱۹۹۴ در مرکز شهر بوینس آیرس رخ داد. حدود ۸۵ نفر در این انفجار جان باختند، ۳۰۰ نفر مجروح شدند و به بیش از ۴۰۰ منزل مسکونی و تجاری خسارت وارد شد.

به محض شنیدن خبر، نوجوانان یهودی خود را به محل رساندند و پس از شرکت در جلسه آموزشی مشغول جستجو در آوارها برای نجات بازماندگان شدند. اما این انفجار نه تنها مرگ

انسانها را بدنبال داشت بلکه کتابخانه مرکزی را نیز ویران کرده بود. در طبقات سوم و چهارم ساختمان مذکور انستیتوی علوم یهودی قرار داشت. امروزه این مرکز به نام انستیتوی تحقیقات یهودی یا بنیاد IWO معروف است. مهمترین بخش این موسسه، قسمت بایگانی و کتابخانه آن محسوب می شود. این موسسه تنها مرکز منحصر به فردی به شمار می رود که در آن اسناد و کتب متعددی به زبان ییدیش، اسناد مربوط به تاریخ یهود در آرژانتین، انتشارات متعدد به جای مانده از دوران قبل از نازی و مقالات و اشیایی مربوط به فرهنگ یهودی را در خود جای داده است. این انستیتو در سال ۱۹۲۵ با هدف تحقیق در فرهنگ یهود به ویژه در اروپای شرقی تاسیس شد و در سال ۱۹۲۸ شعبه آن در بوینس آیرس بنا نهاده شد.

این مرکز پس از انفجار به دو تکه تقسیم شد و عملاً نیمی از آن از میان رفت.

هم زمان در کنار نیروهای کمکی که به دنبال بازماندگان زیر آوار می گشتند بیش از هشتصد نوجوان یهودی از طرف کتابخانه مشغول جستجو در آوارها شدند. آنها کوچکترین تکه کاغذی را جمع آوری می کردند. پس از آن از مدارس نیز در این راستا کمک گرفته شد.

با جمع آوری این تکه های کاغذ تعداد بی شماری نوشته جات، نوارهای ضبط، اشیاء و بیش از هفتاد جلد کتاب بازسازی شدند. بدین ترتیب تعدادی از کتابها که از دوره نازیها به جای مانده بودند مجدداً بازسازی شدند. البته به جهت این که جستجوی تکه های کاغذ از زیر آوار و تدوین آنها به صورت کتاب دو امر کاملاً جداگانه محسوب می شدند برای آنها دوره های ویژه ای جهت «بازسازی کتب به کمک تکه کاغذها» برگزار شد.

یکی از جوانان می گوید «حقیقت امر این است که پس از مدتی نجات کتابها برای ما مفهوم نجات یک موجود زنده را از آوارها تداعی می نمود.»

یهودیان آرژانتین

برگرفته از سایت انجمن کلیمیان تهران

ب- یهودیان آرژانتین در قرن ۲۱ میلادی

طی چند سال اخیر بحران اقتصادی

موجود در آرژانتین بی‌تأثیر بر روی جامعه یهود نبوده است. بررسی‌های جدید حکایت از وضعیت نامناسب یهودیان دارد. طی سال‌های دهه شصت میلادی نیمی از جامعه یهود که در حال حاضر تعداد آنها به ۲۰۰ هزار نفر می‌رسد جزء طبقه متوسط به شمار می‌آمدند، اما در حال حاضر تنها ۲۵ درصد آنها از قشر متوسط هستند و بقیه در مرز خط فقر یا زیر خط فقر قرار دارند. بر اساس تحقیقات انجام شده، تعداد افرادی که تحت حمایت ارگان‌های انجمن یهودیان قرار دارند طی سال‌های اخیر از ۴۰۰۰ نفر به ۲۰ هزار نفر افزایش یافته است. تنها به ده درصد از دانش‌آموزان یهودی روزی یک بار در مدرسه خوراک گرم داده می‌شود. علاوه بر آن ۱۷۰۰ خانوار یهودی در بوینس آیرس منزل خود را از دست داده‌اند. حدود ۳۰۰ خانوار یهودی تحت حمایت کامل درمانی و تغذیه‌کنیسی ایمانوئل به عنوان یک مرکز خیریه یهودی قرار دارند. مراجعه ماهانه حدود ۵۰۰ نفر جویای کار به انجمن خبر خوش‌آیندی نیست اما از طرفی نشان‌دهنده حیات جامعه یهود است و اینکه آن‌ها به دنبال تلاش و پیشرفت هستند. اما اعداد مذکور هیچ‌یک وضعیت اجتماعی یهودیان آرژانتین را شرح نمی‌دهند. گفته می‌شود هر چهارشنبه صبح یهودیان کثیری که زمانی خود جزء طبقه متوسط محسوب می‌شدند به ارگان‌های حمایت‌کننده انجمن برای گرفتن صبحانه یا بسته خوراکی روز خود مراجعه می‌کنند. در گزارشات دیگری به احساس تلخ یهودیانی اشاره شده که باید با وضعیت جدید و نامناسب خود عادت کنند. در این میان حتی افرادی دیده می‌شود که به هیچ وجه مایل به ترک منزل خود نیستند. گرچه به علت عدم توانایی مالی قبوض برق را پرداخت نمی‌کنند و در تاریکی می‌نشینند. اما در مقابل هستند افرادی که تحمل این دوره سخت را داشته‌اند و برای صرف خوراک گرم به راحتی به خوراک خوری انجمن مراجعه می‌کنند.

البته به مرور زمان و با بهره‌گیری از سیاست خصوصی‌سازی، فراهم آمدن امکان واردات و تبلیغات از حجم مشکلات اقتصادی آرژانتین کاسته شده است. اما از جهتی فراهم آمدن امکان واردات باعث از هم پاشیدگی بسیاری از واحدهای اشتغال کوچکی شده که اکثراً یهودیان در آنها به کار اشتغال داشتند. حتی انجمن نیز به عنوان یک ارگان، از بحران اقتصادی موجود میان بانک‌های یهودی رهایی نداشته است. زیرا انجمن، قسمت اعظم سرمایه خود را در این بانک‌ها

کشور آرژانتین با مساحتی حدود ۸۸۹،۷۶۶،۲ کیلومترمربع در آمریکای جنوبی واقع شده است. بیش از نود درصد از جمعیت ۳۶ میلیونی این کشور کاتولیک هستند. پایتخت این کشور بوینس آیرس و زبان رسمی آن اسپانیایی است.

الف - قدمت یهودیان آرژانتین

در دورانی که آرژانتین جزء مستعمرات اسپانیا شمرده می‌شد مهاجرت یهودیان اکثراً غیرقانونی و پراکنده صورت می‌گرفت. پس از استقلال این کشور در سال ۱۸۱۰ میلادی امکان ایجاد جوامع یهودی فراهم شد که البته به تدریج از سال ۱۸۴۰ به بعد این جوامع با مهاجرت‌ها شکل گرفت. در سال ۱۸۵۳ میلادی آزادی کامل در اجرای مذهب برای غیرکاتولیک‌ها به تصویب رسید. به دنبال این مصوبه در سال ۱۸۶۸ میلادی اولین انجمن یهودیان آرژانتین به نام «کنگره یهودیان جمهوری آرژانتین» تاسیس شد. به دنبال قتل عام یهودیان روسیه در سال ۱۸۸۱ مهاجرت یهودیان اروپای شرقی به آرژانتین سیر صعودی به خود گرفت. با آغاز صده جدید میلادی فعالیت‌های صیونستی نیز در این کشور آغاز شد. مدت کوتاهی پس از انقلاب روسیه در سال ۱۹۱۷ میلادی اولین قتل عام یهودیان در صده جدید صورت گرفت. بدین ترتیب طی سال ۱۹۲۰ حدود هفتاد هزار یهودی به ویژه از اروپای شرقی روانه آرژانتین شدند. مدت کوتاهی پس از آن با آغاز فعالیت حرکت‌های ناسیونالیستی در آلمان در سال ۱۹۳۳ نیز مجدداً حدود چهل هزار یهودی دیگر به جمع یهودیان آرژانتینی پیوستند.

بدین ترتیب در سال ۱۹۳۳ «انجمن خیریه یهودیان» و در سال ۱۹۳۵ «اتحادیه تأمین مسکن» بوجود آمد و در سال ۱۹۳۸ انجمن یهودیان آرژانتین با داشتن بخش‌های اجتماعی، آموزشی و فرهنگی تاسیس شد. مدت کوتاهی پس از آن در سال ۱۹۴۰ اولین شماره «هفته نامه یهودیان» نیز منتشر شد.

دولت آرژانتین هرگونه حرکت ضدیهودی توسط وابستگان نازی را سرکوب می‌نمود. اما بعدها درخواست پناهندگی برای یکی از فعالین حزب نازی به نام «آدولف آیشمن» باعث ایجاد تنش شد. این تنش‌ها با ربودن آیشمن در سال ۱۹۶۰ گسترش بیشتری یافت.

در حال حاضر آرژانتین از نظر اهمیت انجمن یهودیان، مقام هفتم را در جهان دارا می‌باشد که اکثر اعضاء آن در پایتخت سکونت دارند. تاکنون در این کشور دو فرماندار و یک وزیر کار یهودی انتخاب شده‌اند. تأثیر یهودیان بر امور اقتصادی، فرهنگی، علمی، آموزشی و هنری در این کشور بسیار چشم‌گیر است.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان

ROBERT BICHOU PAN, P.C.
Attorneys at Law

- Robert Bichoupan
- Robin S. Laveman
- Carolyn Bichoupan
- Jennifer Calvao

- 1031 Exchanges • تعویض املاک ۱۰۳۱
- Closings • کلزینگ مستغلات
- Property Tax Reduction • کم کردن مالیات منزل
- Commercial • مستغلات تجاری
- Contracts • تنظیم قراردادها
- Leases • تنظیم اجاره نامه
- Evictions • ثبت شرکت‌های سهامی
- Corporate • دعاوی حقوقی تجاری
- Wills and Trusts • تنظیم وصیت نامه
- Family • امور خانوادگی

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

Robert@Bichoupan.com

Over 15 Years Experience

با بیش از ۱۵ سال سابقه

Free Initial Consultation

مشاوره اولیه رایگان

Great Neck

175 East Shore Road,
Great Neck, NY 11023

در بررسی دیگر که از سوی کاوشگران در دانشگاه هاروارد روی مردان ۷۱ تا ۹۳ ساله برای مدت ۹ سال بعمل آمد، نشان داده شد که با کمک پیاده روی بگونه منظم روزانه، می توان بروز فراموشی، کمی حافظه و حتی بیماری الزایمر را کاهش داد. این پژوهشها و بررسی ها بحدی گسترده و کامل و برآینده آنها روشن و گویاست که جای هیچگونه تردیدی باقی نمی گذارد.

نیایش: نیایش و تأثیر دایمی آن روی مغز و روان، موضوع تازه ای است که توجه دانشمندان و پژوهشگران را بخود مشغول ساخته است و بررسی ها روی آن آغاز شده است.

میان تن و روان بی تردید ارتباطی تنگاتنگ وجود دارد و ما نخواهیم توانست به بهزیستی دست یابیم مگر آنکه تن و روان هر دو سالم باشند.

بررسی ها در دانشگاه ویسکانسین نشان داده است که در بخش پیشانی مغز در بالای ابروی چپ، کانونی وجود دارد که فعالیتهای شادی زا، خوش بینی و عواطف و اندیشه های مثبت و دیگر پدیده های مغزی روانی از قبیل ایمان، نیایش، دعا و پرداختن به معنویات در آنجا تمرکز می یابد.

برای پیشگیری از پریشانی روان و توان بخشیدن به مغز و روان و تأمین سلامت روانی، نزدیکترین راه و ساده ترین شیوه، عبارتست از نیایش و شرکت در مجالس دعا و آئین های دینی.

با کمک آموزش، تمرین و تجربه می توان مغز و روان را نیرو و گسترش داد و آماده ساخت تا بهتر بفهمد، بهتر بخاطر بیاورد، بهتر بیاندهد و فعالیت های مغزی و روانی را بگونه ای بهبود بخشد و به فرد امکان دهد تا به درجه بالاتری از آگاهی برسد و این پدیده می تواند از بروز بیماری الزایمر هم تا حد چشمگیری جلوگیری نماید.

دانشمندان دانشگاه ویسکانسین با کمک الکتروانسفالوگرافی (EEG) و نیز تصویربرداری دقیق از مغز داوطلبان هنگام پرداختن به نیایش، توانستند دریابند که با اقدام به نیایش بتدریج سلولها و بافتهای مغزی ارتباط بین سلولی را گسترش داده و امواج مغزی بویژه پرتوگاما هنگام نیایش افزایش می یابد، و با افزودن به درازای زمان نیایش، فعالیت مغزی نیز افزایش بیشتری پیدا می کند و این تغییرات بگونه دایمی در مغز باقی می ماند و باعث بهبود کار مغز می شود.

در دانشگاه هاروارد و مراکز دیگر پژوهشی نیز در این راستا بررسی های گوناگون دنبال می شود.

صرفنظر از اینکه نیایش بگونه شرطی و یا غیر شرطی صورت گیرد، برآیند آن روی مغز یکسان است. در نیایش شرطی، نیایش کننده، هنگام نیایش، به خاطرات نیکو، مناظر زیبای طبیعت و افکار دلپذیر می اندیشد و آنها را متجسم می سازد، همانگونه که در یوگا و تائی چی آموزش داده می شود که هنگام نیایش، عمل شود.

در نیایش غیر شرطی، نیایش کننده به هیچ چیز یا خاطرات ویژه نمی اندیشد و نیایش را بگونه ساده و بی آرایش تجربه می کند.

اثر نیایش روی مغز نیایش کننده، در همه آئین ها و باورهای دینی یکسان است.

نشود، در اشخاص سالم، بی زیان اند. گوشت جوجه و پرندگان، بدون چربی و پوست نیز میتوان گفت زیانبار نیست.

از روغن‌ها دو روغن زیتون و کانولا بصورت مایع، بهتر از دیگران شناخته شده اند. پس از آن روغن تخم آفتاب گردان (Soya, Safflower, (sun Flower) و روغن های مایع گیاهی قرار دارند.

روغن‌های سفت اکثراً "زیانبار شناخته شده اند. زیرا روغن های مایع، از ئیدروژن اشباع نیستند. اگر آنها را با ئیدروژن به درجه اشباع برسانند بصورت جامد درآمده و زیانبار می شوند. روغن‌های جامد در تهیه غذاهای آماده شده زیاد مصرف می شوند و باید در مصرف آنها احتیاط بخرج داده شود. روغن‌ها و مواد چربی بطور کلی اگر زیاد بمصرف برسند ممکن است کلسترول خون را بالا ببرند و باعث بروز بیماریهای قلبی، سکنه مغزی و سرطانها شوند.

برای پیش گیری از بروز بیماری الزایمر با کمک برنامه غذایی مناسب، بهتر است به چند نکته مهم در انتخاب غذا توجه شود:

۱. غذاهای گوشتی و چربی پس از گوارش و جذب، در هنگام متابولیسم، ممکن است اکسیژن آزاد (Free Radical) بوجود آورند، این اتم اکسیژن آزاد، باعث دگرگونی شده ممکن است باعث بروز بیماریها شود.

۲. مواد چربی اگر بمقدار زیاد بمصرف برسند، ممکن است در کبد تبدیل به کلسترول شوند. با افزایش در میزان کلسترول خون بیماریهای رگها و قلب بروز می کند.

۳. با بینش بدانکه هنوز چگونگی بروز رسوب قهوه ای رنگ در مغز در بیماری الزایمر کاملاً روشن نشده است، بنابراین بهتر است برای پیشگیری از بروز این بیماری، تا حد امکان، غذاهائی بمصرف برسد که از هر گونه زیانباری مبرا باشد مانند:

ماهی ها: بعلت داشتن روغن Omega-3 در بررسی ها به اثبات رسیده است که از سرطان جلوگیری می نمایند.

گردو و بادامها: نیز دارای چربی Omega-3 هستند و از بروز احتقان در بافتها جلوگیری می کنند.

سبزی و میوه: سبزیها و میوه ها سرشارند از آنتیاکسیدانها. آنتی اکسیدانها می توانند اکسیژن آزاد را که از متابولیسم غذا بدست می آید از بین ببرند. اکسیژن آزاد باعث افزایش CRP در خون شده و این ماده بروز بیشتر بیماریها را تشویق می نماید.

شیوه غذایی مدیترانه: با پیروی از یک برنامه غذایی مدیترانه و نیز با کمک گیاهخواری می توان میزان ماده زیانبار CRP را در خون (که در بالا بدان اشاره شد) کاهش داد و از بروز اکثر بیماریها از جمله الزایمر جلوگیری کرد. میانگین میزان مواد اولیه در یک برنامه غذایی مدیترانه بگونه کوتاه و ساده در روز بشرح زیر است:

۹ تا ۱۱ اونس میوه، ۴ تا ۶ اونس سبزی، یک یا دو اونس گردو، ۱۴ اونس غلات کامل با سبوس و حبوبات همراه با مقداری روغن زیتون که با سالاد در یک روز بمصرف میرسد. با توجه به وجود روغن Omega-3 در ماهی، بهتر است بجای گوشت، ماهی و جوجه بدون چربی مصرف شود.

پیرو بررسی که در نشریه پزشکی امریکا (JAMA) بچاپ رسید،

برنامه غذایی مدیترانه باعث کاهش بیماریها، بهتر شدن کیفیت زندگی و عمری طولانی می شود.

در پژوهش دیگر، دانشمندان، برآیند آزمایش روی شیوه های گوناگون زندگی، روی زنها و مردان ۷۰ تا ۹۰ ساله در ۱۱ کشور اروپائی برای مدت ده سال را زیر بررسی قرار دادند. آنهایی که از شیوه غذایی مردمان ساکن منطقه مدیترانه پیروی می کردند توانستند تا ۵۰ درصد از بروز مرگ و میر به هر علتی را در خود بکاهند. شیوه غذایی توصیه شده عبارتست از مصرف غذاهای سرشار از میوه، سبزی، غلات و حبوبات، روغن زیتون، ماهی و کاهش در مصرف گوشت و لبنیات پرچربی، مصرف یک یا دو پیاله الکل در روز، خودداری از سیگار کشیدن و اقدام به ۳۰ دقیقه پیاده روی در روز.

۳- ورزش: برآیند همه آزمایشها و بررسی ها نشانگر است که ورزش و فعالیت های جسمی، از بروز بیماریها می کاهد، کیفیت زندگی را بهتر و عمر را طولانی تر می کند. یا بطور کوتاه، ورزش تنها شیوه ای است که با کمک آن می توان تندرستی را کاملتر کرد. برای دسترسی به بهزیستی، ورزش بهترین عامل شناخته شده است.

چگونه است که ورزش می تواند تا این درجه سودمند و شفافبخش باشد؟ هنگام ورزش ضربان قلب و شمار تنفس افزایش می یابد. دم زدن عمیق تر می شود، خون بهتر و بیشتر به همه اندامهای بدن و حتی مغز میرسد، متابولیسم و سوخت و ساز بالا میرود، اکسیژن و مواد غذایی بیشتر به بافتها و سلولها میرسد، گلوکز و مواد قندی بهتر می سوزد و نیروی بیشتری بدست می آید.

با کمک ورزش، دستگاه ایمنی و پاسداری بدن (گوچه های سفید خون) نیرو می گیرد و با آمادگی بیشتر به پاسداری از بدن می پردازد. به میکرب ها یورش می برد و از زیانباری آنها و بروز بیماریهای عفونی جلوگیری می نماید.

با تقویت بافتها و سلولها در اندامهای بدن، ورزش با کمک دستگاه ایمنی به بهبود بیماریهای مزمن کمک می کند.

با رسانیدن مقدار اکسیژن زیادتری به مغز، بافتهای مغزی نیروی بیشتری می گیرند و از بروز بیماریهای مغزی به شکل های گوناگون جلوگیری می شود. بنابراین در راستای بیماری الزایمر نیز با کمک ورزش، از بروز رسوب قهوه ای رنگی زیانبار Amyloid در مغز جلوگیری شده و از بیماری پیشگیری می شود.

گزارش برآیند چهار بررسی گسترده که در آمریکا و اروپا روی صدها هزار نفر پیر و جوان بعمل آمد، نشانگر است که برای دسترسی به بهزیستی هرگز دیر نیست و شما در هر سنی که باشید می توانید خطر بروز مرگ بهر علتی را تا ۵۰ درصد در خود کاهش دهید.

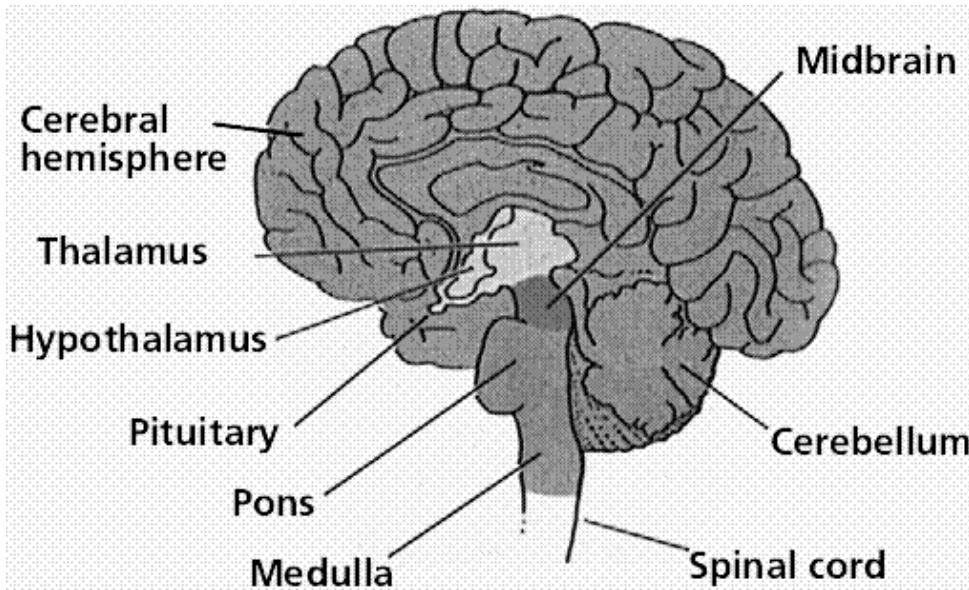
پیرو گزارش نشریه انجمن پزشکان امریکا (JAMA) با پیروی از یک شیوه مناسب زندگی و ورزش منظم روزانه، شما می توانید خطر بیماریهای گوناگون و از جمله کاهش در حافظه و فراموشی (الزایمر) را در خود کاهش دهید.

در بررسی های دیگر نشان داده شد که تنها با پیاده روی ساده روزانه، شما می توانید به بهبود مغز خود کمک کنید و از بروز فراموشی و بیماری الزایمر جلوگیری نمایید.

با اینگونه فعالیت ها، تمرین و آموزش، می توان قدرت ماهیچه ها و حرکات بدنی بیمار را نیز افزایش داد، تا شاید بیمار یاد بگیرد تا دوباره، پاره ای از اعمال روزمره مثلا " غذا به دهان گذاردن را خود انجام دهد.

کارشناس باید تجربه و حوصله کافی دارا باشد. اشکالی ندارد اگر بیمار در تمرین های خود اشتباه می کند، آنچه مهم است، شناسائی در نوع علاقمندی بیمار نسبت به تمرین هاست.

دانشمند روانشناس Cameron که با اینگونه دیدگاه و شیوه آموزش برای سالمندان بویژه در «منورا پارک سنتر» Beachwood در بیش از دهسال تجربه دارد، می گوید، به افرادی که در آسایشگاه ها نگهداری می شوند

بهرتر است رفته رفته مسئولیت هائی واگذار شود تا آنها را به فعالیت وادارد. این فعالیت ها باید مورد علاقه بیمار باشد و با گذشته بیمار و سرگرمی های او هم آهنگی داشته باشد.

پیشگیری: با دید به یافته های موجود، هنوز شیوه مناسب برای درمان الزایمر بدست نیامده است، و تنها راهی که برای نجات از این بیماری خانمان برانداز، تا کنون در دست است، روشهایی است که برای پیشگیری از آن پیشنهاد شده است و آمار و برآیند پژوهش ها نشانگر است که با کمک این شیوه ها می توان تا حدی از بروز بیماری جلوگیری کرد و یا زمان بروز را به تعویق انداخت و یا اگر بیماری بروز کند از شدت و سیر تکامل آن کاست. این روش ها در درجه اول گزینش شیوه مناسب برای زندگی و اقدام به ورزش است:

۱- شیوه زندگی: همه یافته ها در راستای دسترسی به تندرستی، بما می آموزد که پیروی از یک شیوه مناسب زندگی ساده، آسان و کم خرج، بگونه چشم گیری، ما را به هدف نهائی خود یعنی تندرستی میرساند.

این یافته ها بویژه اهمیت بسزائی پیدا می کند بالا رفتن میانگین طول عمر باعث شده است که قشر گروه سالمندان روی هرم سنی جمعیت گسترده و گسترده تر شود، الزایمر که یک بیماری کهن سالی است مرتبا " بیشتر و بیشتر میشود.

در بررسی که بویژه روی الزایمر انجام شد، نشان داد که با بکارگیری از آزمایشهای ساده روی خود، می توان، کاهش حافظه را تا حد زیادی (اگر هر چه زودتر آغاز شود) درمان کرد. برای اینکار

پیشنهاد میشود، هر په بیشتر به مطالعات علمی بپردازید، به مسائل تفکری بیاندیشید، جدول حل کنید، مغز خود را وادار کنید که در گزینش روشهای تازه برای اعمال عادی زندگی بشما کمک کند. مثلا " اگر شما معمولا " با دست راست کاری را انجام میدهید، تلاش کنید که آن کار را با دست چپ انجام دهید. مانند دکمه کردن پیرهن، نوشتن، پوشیدن لباس، مسواک زدن دندان و غیره.

در پژوهش دیگر، دانشمندان برآیند آزمایش در شیوه های

گوناگون زندگی را روی زنها و مردان ۷۰ تا ۹۰ ساله در ۱۱ کشور اروپایی برای مدت ده سال زیر بررسی قرار دادند و دریافتند، آنهائی که از مناسبترین شیوه پیروی می کردند، تا ۵۰ درصد بروز مرگ به هر علتی را در خود کاهش دادند.

پیرو گزارش نشریه پزشکیان امریکا (JAMA)، با پیروی از

یک شیوه آسان و مناسب زندگی، کهن سالان می توانند خطر بروز حمله قلبی، سکتة مغزی، سرطان و حتی فراموشی و بیماری الزایمر را در خود کاهش دهند.

در راستای شیوه مناسب برای زندگی، افزون بر ورزش و تغذیه بهداشتی که در زیر به تفصیل شرح داده میشود، باید به نکات حساس دیگر نیز اشاره شود که بگونه کوتاه عبارتند از: ترک سیگار، احتیاط در مصرف الکل، خواب و استراحت کافی، کاهش در فشارهای جسمی و روانی و پرداختن به معنویات، نیایش و خدمات داوطلبانه رفاهی.

۲- تغذیه: غذا نقش مهمی در پیشگیری از بیماریها دارد. غذاهای نکوبخش، بهداشتی و سودمند، بر خلاف داروها فاقد هر گونه زیانباری هستند.

پرهیز غذایی که در بیماریها و مواد ویژه دستور داده می شود، برای جلوگیری از ورود مواد غذایی است که ممکن است برای برخی از بیماران نامناسب و زیان بخش باشد. بهر رو مواد غذایی که از راههای گوناگون در اختیار ما قرار دارد، از راههای مختلف ممکن است تغییراتی پیدا کند و به شکلی زیان بخش شود.

مواد غذایی گیاهی مانند سبزیها و میوه ها اکثرا " بطور طبیعی برای تندرستی سودمندند ولی اگر دستکاری و یا پخته شوند و بصورت غذاهای مخلوط آماده گردند ممکن است زیانبار شوند.

از مواد اولیه حیوانی، ماهی ها بخاطر وجود چربی اومگا ۳ (Omega 3) سودبخش شناخته شده اند. مواد اولیه گوشتی، گاو، گوسفند اگر بدون چربی بمصرف برسند و در مقدار مصرفی زیاده روی

بیماری الزایمر (Alzheimer's Disease)

الزایمر یک بیماری مغزی است که باعث کاهش در حافظه میشود و سرانجام ممکن است بیمار تمام مشاعر خود را از دست بدهد.

۵۰ سال گذشته و با بینش به گامهای بلندی که در شناسائی و چگونگی این بیماری، برداشته شد، معهدا شیوه درمان ویژه ای که کارساز باشد، تا کنون پیدا نشده است.

دانشمندان بر این باورند که تا پیدا شدن شیوه پیش گیری از زیانباری های مغزی در این بیماری، بهتر است ظرفیت یادگیری را در این بیماران افزایش داد، تا بگونه ای بتوانند، پاره ای از اعمال عادی زندگی را خود انجام دهند و از کاهش در حافظه، تا حدی جلوگیری شود.

در این راستا، گروهی از کارشناسان، در معاینه بیمار، شدت کاهش در مشاعر هر بیمار را اندازه گیری کرده و ظرفیت باقیمانده از انجام اعمال مغزی را تعیین می کنند و سپس به تمرین در یادگیری و آموزش بیمار می پردازند. بدین معنی، که همانند یک کودک که آموزش داده می شود تا اشیاء را لمس کند و بشناسد، نام آنها را تکرار کند و نحوه بکارگیری با اسباب بازی را بیاموزد، به اینگونه بیماران، نیز در آسایشگاهها آموزش داده میشود تا توان یادگیری و بخاطر آوردن را در سلول های مغزی افزایش داده و سلول های تازه ای را که هنوز زنده هستند به کمک وادارند و پاره ای از ارتباط بین سلولی را دوباره برقرار سازند و با توجه به دانش، شغل و علاقمندی بیمار در گذشته، اینگونه ظرفیت ها را تا حدی در او زنده کنند. بگونه مثال، اگر بیمار در گذشته یک نجار بوده است، با تمرین با اسباب ها و وسایل کوچک و بی خطر نجاری، حافظه او را توان بخشیده تا نام این وسایل و نحوه بکارگیری از آنها را در او زنده کنیم و بجای پرداختن به مشکلات و کمبودهای بیمار، تلاش کنیم تا ظرفیت های باقیمانده او را تقویت نماییم.

یکی از ظرفیت هایی که دیرتر در بیمار از میان می رود، هنر خواندن است. با بکار گیری از نوشته ها با حروف درشت و واژه های آسان، در برخی از بیماران می توان هنر خواندن را زنده کرد. هنگام تمرین و آموزش اگر دریابیم که بیمار خسته می شود و علاقه ای بدان نشان نمیدهد باید آن گونه آموزش را کنار گذارد و علاقمندی به هنر دیگری مثلا "نقاشی را با او تمرین کرد و با این شیوه، برای هر بیمار، تمرین و آموزش ویژه ای را می توان در نظر گرفت.

چهار و نیم میلیون نفر در گروه سنی ۶۵ سال به بالا، در آمریکا بدین بیماری دچارند. زیانباری های این بیماری روی مغز قابل جبران و درمان نیست. بیمار در لحظات خود بسر می برد؛ از گذشته، مطلقا بی خبر است و به یک لحظه بعد هم نمی تواند بیندیشد. کاهش در حافظه بیمار به جایی میرسد که تمام اعمال مغزی، روانی و جسمی از کار می افتد و اراده و اعمال ارادی از بین میرود بگونه ای که لقمه غذایی که در دهان بیمار می گذارید، بیمار نمیداند که چه عملی روی آن انجام دهد؛ بجود یا ببلعد! نزدیکترین افراد خانواده را نمی شناسد و به حوادث توجهی ندارد.

در الزایمر، رسوب قهوه ای رنگی، سطح خارجی مغز را می پوشاند و سلولها و بافتهای آنرا نابود می سازد. عمل سلولهای مغزی و ارتباط آنها با یکدیگر از بین میرود، احساس، عواطف، اراده و تصمیم گیری به صفر میرسد.

حضور یک بیمار دچار شده به الزایمر در خانواده، ممکن است زندگی تمام اعضاء خانواده را دگرگون سازد. از دید زیانباری روی خانواده، این بیماری، در میان بیماری های دیگر در درجه اول قرار دارد. این بیمار چه در خانه زیر مراقبت قرار گیرد و یا در آسایشگاه، بتدریج تمام اندوخته مالی خود و خانواده را نابود می سازد.

آیا آسایشگاهها ظرفیت نگهداری از این گروه بزرگ قشر اجتماعی را در آینده خواهند داشت. موارد بروز این بیماری روز بروز افزایش می یابد. با بالا رفتن سن، احتمال دچار شدن نیز افزایش می یابد و این بگونه ای است که در ۸۵ سالگی و پس از آن، امکان دچار شدن به الزایمر به ۵۰ درصد میرسد؛ یعنی در آینده از هر دو نفر در گروه سنی ۸۵ سال به بالا، یک نفر دچار الزایمر خواهد بود!

با افزایش در درازای زندگی، گروه بیماران الزایمری نیز گسترش می یابد. چگونه می توان از آنهمه بیمار مراقبت کرد و در کجا می توان از آنها نگهداری کرد و با کدام بودجه؟ در حالی که میدانیم مراقبت از این گونه بیماران در این کشور هم اکنون بخش چشمگیری از بودجه بهداشت و درمان را می بلعد و در آینده از هر یکصد نفر جمعیت، ۱۵ نفر دچار این بیماری خواهند بود.

با وجود تلاش های شبانه روزی پژوهش کنندگان و دانشمندان در

برایمان می خریدند، آن گردش بیاد ماندنی و شادی آفرین و خاطره انگیز برای ما بود.

حجب و حیا در جدیدخانه آنقدر محکم و قوی بود که همگان را بر آن میداشت که کاری بر خلاف عرف نکنند که درباره شان حرفی زده شود. خجالت و شرم از یکدیگر در بین جامعه غوغا میکرد و کسی حاضر نبود که برچسب «قدم در راه بد برداشتن» برویش بخورد و سرافکننده در بین جامعه شود و مجبور به قایم کردن خودش شود. ترس از خشم و غضب الهی بر قلب و روح همگی نفوذ داشت و

همگی را بر آن میداشت که در هر کاری به خداوند باریتعالی بیاندیشند و شکر خدا را بجا آوردن همیشه بر زبانها جاری بود.

حرمت پدر و مادر نگهداشتن جزو واجبات بود و سرپیچی از آن مانند آن بود که نفرین الهی را بدنبال داشته باشد. پدر که وارد میشد اولادان و همگی بیا می ایستادند و سر تعظیم فرود می آوردند و کلام پدر برآستی کلام بود. پدران جذبه و قدرت داشتند. اگر پدر میگفت بمیر، دلشان میخواست که برآستی بمیرند!

مردها هر شب پاکت خوراکی در بغل، سر شب به خانه می آمدند و آنچه داشتند با افتخار و سربلندی با جفت خود در طبق می چیدند و می خوردند و می خوابیدند.

زن هایمان مانند فرشتگان معصوم بودند و در دنیای پاک و احساس والایشان نسبت به شوهر همیشه چشم انتظار به در دوخته بودند تا خدای خانه شان پا به درون خانه بگذارد و سر و جان فدایش بکنند.

بین زن و شوهر تو و من وجود نداشت و پس از ازدواج یک روح در دو بدن می شدند. آنروزها «دور به از این» اگر مرگی اتفاق می افتاد، تمام فامیل عزادار می شدند و در هیچ جشن و مهمانی شرکت نمیکردند و برای آن عزیز از دست رفته چه پیر و چه جوان سی روز عزاداری حتمی بود و اعضاء خانواده یک سال عزاداری را نگه میداشتند. زنها دیم و ابرو بر نمیداشتند و حنا به سر نمی گذاشتند. دیگر ماتیک و سرخاب و سفیداب بر چهره ها نمی دیدی. خانواده عزادار در جدیدخانه مشخص بود.

خدای ناکرده اگر زنی بیوه میشد، به تن او جامه سرخ و زرد و آبی نمی دیدی. همه چیز برای او تیره و تار بود و او را در غم از دست دادن جفتش همیشه می دیدی و او در آن دنیای تیره و تارش چشم انتظار روزی بود که به جفتش برسد.

آنروزها دلهره در دلها نبود. روزهای زندگی و ماهها و سالها می گذشت و گذشت زمان را احساس نمیکردی. غم در دلها نبود، چه کنم و چی نکنم و چون و چرا نبود.

آنروزها لباسهای عروسی از این خانه به آن خانه میرفت و تور و تاجهای سر عروس از این سر به آن سر قرض داده میشد و هیچکس را پروائی نبود از این داد و ستدها. آنروزها هر کس هر چه داشت خرج میکرد و همه نان را به نرخ روز خودشان می خوردند و کسی را با کسی کاری نبود، چشم و هم چشمی وجود نداشت، مقایسه در کار نبود، پستی و بلندی برای همه بود، اعیان و گدا داشتیم اما «ورچید مردم» در کار نبود.

آنروزها وقتی که تابستان میشد و به باغ و گردش و کوه سنگی و طربقه میرفتیم پیر و جوان، بزرگ و کوچک همه با هم بودند، سفره ها پهن میشد و همه با هم خوش بودند. تو و منی در کار نبود. کسی را پس نمی زدند. دلی شکسته نمی شد و اشکی از چشمی ریخته نمیشد.

آنروزها گذشت و بخشش بسیار بود. اگر اتفاقی خدای ناکرده بین دو نفر می افتاد چند نفر واسطه می شدند و آنها را آشتی میدادند و کینه و کدورت را بدست فراموشی می سپردند و سر و روی همدیگر را می بوسیدند و حلال باشی از یکدیگر می طلبیدند.

آنروزها در جشن های عروسی همه نامزددارها و تازه عروسها را دعوت می کردند و سر یک میز می نشستند و دامادها شب آخر موعد شیرینی بدست منزل مادرزن و مادر نامزد به دست بوسی می رفتند. آنروزها رسم بر این بود که هیچکس شب مهمانی دیگری مهمانی نکند و مهمانی دیگری را خراب نکند. خیلی وقتها میشد که فامیل یک عروسی از فامیل عروس دیگر تقاضای یک شب و چند شب عقب و جلو کردن مهمانی را میکردند و دوستانه این تقاضاها اگر انجام پذیر بود، انجام میگرفت.

آنروزها عروسی مهمترین و بالاترین مهمانی در جامعه بود و عروس و داماد مهمترین و عزیزترین برای همه بودند و حق تقدم داشتند برای انتخاب شب عروسی. در هفت روز خویا اگر عروس و داماد وارد جمع میشدند همه جلوی پایشان بلند میشدند. آنروزها زنها بیزینس نمیکردند، مادر بودن و شوهرداری و سفره غذاییان برایشان مهمترین کار بود و حرمت شوهر بر زن از واجبات الهی بود. کلمه طلاق و جدائی و ناسازگاری در دفتر لغات و معنی برای عیدگاهی ها حذف شده و نیست و نابود شده بود. صدائی از هیچکس و هیچ جا نمی شنیدی. هیچکس نمیخواست سرمشقی ناآموخته برای دیگری باشد.

آری اشکهایم بر گونه هایم غلطان است. این اشکها اشک حسرت بر روزهای گذشته است؛ گذشته ای که از من جدا شدنی نیست و همیشه با من است و همیشه آنرا با حال مقایسه میکنم.

روزهای گذشته عید گاه

از: فلوریا آشر

می دادیم و در حیاط ها و باغها به جست و خیز می پرداختیم و در دنیائی بی غم و غصه بسر می بردیم و میگفتیم و می خندیدیم. آنروزها دخترها و پسرها اگر دلشان می گرفت و درد دلی داشتند سر بر سینۀ مادر و دوش پدر می گذاشتند و از غم و غصه هایشان میگفتند و بارشان را سبک می کردند. پدر یار و یاورشان بود و مادر صندوقچۀ اسرار و کعبه آمال شان. آنروزها دوستان و رفقا و هم بازیها سر و جان فدای یکدیگر میکردند و حاضر بودند جان در راه دوستی فدا کنند و چقدر هوای همدیگر را داشتند و حامی یکدیگر بودند. آنروزها در هر مدرسه چند پسر بزرگتر حامی باقی بچه ها بودند که خدای نکرده کسی آسیبی به سایر بچه ها نزند و بچه های مدرسه از آن چند تا حافظ و بزرگتر حساب می بردند و کسی را به بچه های جامعه برای آزار و اذیت دسترسی نبود.

آنروزها تفریح همگی با پدر و مادر بود و به خانه های پسرعمو و دخترعمو و پسرخاله و دخترخاله و از این «درچه» به آن «درچه» رفتن ختم میشد و تابستانهایمان با طرقله و کوه سنگی و شاندریز رفتن پایان می یافت.

آنروزها نامزدی به منزله قیدوش بود و بهم زدن نامزدی وجود نداشت. زبانم لال ازدواجی بهم نمی خورد، اگر درد ناخواهانی بود، اگر هر گله و شکایتی بود، کسی را جرأت نبود که بر زبان بیاورد. میگفتند بخت و اقبال همین بوده و هست. باید سر سازگاری داشته باشید تا بهم عادت کنید. ازدواج دوباره و مرد دومتی برای زن عیدگاهی وجود نداشت. آنروزها غم و غصه و درد و بلائی یک خانواده غم و درد و بلائی همگان بود و فوراً همه اطرافیان را به کمک می شتافتند و راه چاره ای برای آن می یافتند و اگر مشکلی در کار یکی بود، همگی شتابان می شتافتند که آنرا حل کنند و بوجود آورنده آن مشکل مورد طعن و لعن همگان قرار میگرفت و برچسب دوری و جدائی از او به او چسبانده میشد. آنروزها سخنوری مال بزرگترهای جامعه و ریش سفیدان بود. صندوقداران که اموال جامعه را نگه میداشتند امانت داران و دوراندیشانی بودند که با کمال عقل و صرفه جوئی و قناعت در نگه داشتن اموال جامعه باعث رشد و بقاء و پابرجا ماندن جامعه میشدند. آنروزها گرفتن یک ده شاهی و یک یققرانی از پدر، ما را به ارش آسمان می برد و همیشه چشم انتظار بودیم که کی موعید فرا رسد و پدر و مادر دستمان را بگیرند و ببرند بازار و لباس و کفشی نو بخرند.

آنروزها اگر پدر و مادر دستمان را میگرفتند و می بردند باغ ارگ و چرخی در باغ می زدیم و قوهای درون حوض بزرگ باغ ارگ را می دیدیم، و یک نان بستنی بدستمان می دادند و یک فال گردو

قطار زوزه کشان میرفت تا همگان را به مقصد برساند. احساس کردم که قطار آهسته و آهسته تر میشود و ناگهان با تکانی شدید ایستاد و مرا از چرت زدن واداشت. صداها از اینطرف و آنطرف بگوش میرسید. نا خودآگاه صدای دو نفر که پشت سرم نشسته بودند و به فارسی حرف میزدند نظرم را جلب کرد و بگوش دادن ایستادم. مشهدی نظرم را جلب کرد که به حرفهایشان گوش بدهم تا توقف کلمۀ اجباری قطار را کمتر احساس کنم. آنچه که میگفتند از گذشته و حال ما بود و مرا بر آن داشت که قلم بدست بگیرم و بنویسم و در این نوشتن احساس کردم که قطرات اشک بی اختیار از چشمانم سرازیر شده.

آنروزها در عیدگاه باعث افتخار بود اگر کسی با مشهدی ها طرف کار میشد؛ در راستی و درستی و امانت داری در دنیا لنگه نداشتیم. آنروزها دین داریمان زبانزد خاص و عام بود و هر وقت میخواستند یادی از ما بکنند مسئله الله دادی را با بیانی فخرآمیز در باره مان میگفتند.

آنروزها پشت یکدیگر داشتیمان مثل حلقه های زنجیر از هم ناگسستنی بود. آنروزها عفت و تقوا در جامعه کولاک میکرد. مردی را با زنی نمیدیدی که طرف حرف باشد و زنی را نمی دیدی که با کس غریبه ایستاده باشد و خوش و بش بکند. آنروزها عشق ها در عیدگاه با پیراهن عروسی شروع میشد و با کفن سفید خاتمه پیدا میکرد. آنروزها وصلت ها همه با عزت و افتخار و با صلاح دید بزرگترها و با نامزدهای زودرس و «اسم سرزد» کردن ها شروع میشد و با مرگ طرفین خاتمه پیدا میکرد. آنروزها صحبت ها همه در باره صلح و صفا بود و آنقدر اعتماد در جامعه بود که با دست همدیگر را فشردن و سنت ها را بجا آوردن داد و ستدها انجام می یافت. آنروزها کنیساها ساده و کوچک و کم زرق و برق و بدون خرج و برچ در خانه ها و زیرزمین ها بود و به غیر از درس و دین و چه کاری برای مدراش بکنند و بداد کدام خانوادۀ فقیر و محتاج برسند حرفی دیگر نبود.

آنروزها ریش سفیدان و خیرخواهان و صندوق داران «جدیدخانه» بدور هم جمع میشدند و صحبت از آشتی و صلح بین خانواده ها بود و چه بکنند که برای جامعه مفید باشد. آنروزها بچه ها به مدراش و یا به مدرسه که میرفتند چشم انتظارشان بودیم و با خیال راحت به خانه برمیگشتند و قلم و دوات را در می آوردند و مشق هایشان را می نوشتند و تنگ غروب غذا می خوردند و سر بر بالشت می گذاشتند و می خوابیدند. آنروزها شبات ها به خانه بی بی و بابا بزرگ ها میرفتیم و سفره ها پهن بود و لقمه ها را با حرص و ولع قورت

یادی از دکتر کاشی

فردی استثنائی در جامعه مشهدی

از: نوراله محبان - لندن

نکته بسیار جالب و مهم در غیاب ربّای و خزان، دکتر کاشی خود شخصا این وظایف را عهده دار گردیده و قرائت تورا و خواندن تفیلاها را به نحو شایسته ای با صدای رسا و موزون خود انجام میداده است. خواندن مقیلاهی استر در ایام پوریم با همان روش اجدادی را از وظایف خود میدانست. در مجالس و ضیافت های رسمی که با حضور افراد برجسته یا سفرای ایسرائل و نمایندگان از آن کشور تشکیل میگردید او شخصا کارگردان و مهماندار اصلی بود و در جمع آوری اعانه برای مؤسسات خیریه (بخصوص ماگن داوید آدّم) ایسرائل و غیره همیشه پیشقدم بوده، اولین مبلغ را می پرداخت و موجب تشویق سایرین میگردید. در هر فرصتی که بدست می آورد به ایسرائل عزیمت کرده خدماتی انجام میداد و مراجعت میکرد.

در جشن ها و مهمانی های متعدد جامعه همیشه حاضر و در شادی آنها شرکت میکرد و در مجالس سوگواری و مراسمی که در کنیسا یا منازل صاحبان عزا دائر میشد بهر نحوی بود ولو برای مدتی کوتاه خود را می رسانید و موجب تسلی خاطر آنها میشد. تلفن همراه او همیشه روشن بود و در موارد ضروری حتی در ساعات بعد از نیمه شب خود را به بالین مریض می رسانید و وظایف و مسئولیت های پزشکی خود را به نحو احسن انجام میداد... و همان طور که قبلا اشاره شد او واقعا "یک انسان استثنائی و فداکار و در عین حال (برخلاف عده قلیلی که با کسب مختصر ثروت و قدرت یا مقام بقول مشهدی ها خود را گم میکنند و فیس و افاده می فروشند) او فردی بود متواضع و بدون تکبر و مورد احترام تمامی جامعه و آشنایان.

با کمال تأسف طی دو سال آخر عمر در بیمارستان بستری و با سرطان دست بگریبان بود و در فوریه ۲۰۰۸ در سن ۷۲ سالگی درگذشت.

او از خود همسر و دو دختر بجا گذاشته است. روحش شاد و نامش همیشه گویا باد.

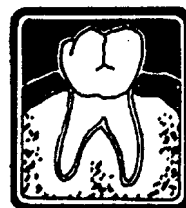
ما در جامعه یهودیان مشهد پزشکان خوب و رهبران دینی و ملایان لایق، پیشوایان دلسوز، اشخاص سخاوتمند (بدون تظاهر)، خدمتگزاران واقعی و صمیمی چه در ایسرائل و چه در خارج و بطور کلی افراد شایسته بسیاری داشته و داریم ولی کسی که تمام این مزایا و صفات و شغل پزشکی را با هم داشته باشد، تا کنون نداشته ایم و میتوان ادعا کرد که دکتر کاشی اولین و تنها فرد استثنائی بوده است که «آنچه خوبان همه داشتند او تنها داشته است.»

دکتر ایزیک کاشی فرزند مرحوم یوسف کاشی در سال ۱۹۳۵ میلادی در مشهد متولد شد و در چهار سالگی با خانواده به ایسرائل مهاجرت نمود و ایام طفولیت و نوجوانی را در آنجا گذراند و از همان تاریخ عشق ایسرائل در وجودش ریشه دوانیده و تا آخر عمر در او باقی ماند.

در سال ۱۹۵۰ به لندن آمده مقیم گردید. با علاقه ای که ایزیک به علم پزشکی داشت در این رشته به تحصیل پرداخته و پس از خاتمه تحصیلات و اخذ امتیاز و درجه دکترای پزشکی مطب خود را در لندن دائر و مشغول بکار گردید ولی در عین حال با داشتن مطالعات و معلومات عمیق خود در امور دینی و سنت های یهودیان سفاردی تصمیم گرفت جامعه مشهدی را که در نقاط مختلف لندن پراکنده بودند و از خود کنیسی مستقلی برای اجرای مراسم سفاردی نداشتند جمع آوری کرده و به آنها سر و صورتی بدهد. برای این منظور در ابتدا با استفاده از اطاقی در یک آموزشگاه یهودی کار را شروع کرد و تا حدودی موفق گردید و پس از مدتی با اجاره سالن آبرومندی در کنیسی معروف «کین لُس» (Kinloss) و با همکاری و کمک سایر افراد جامعه و تهیه چندین براخا سفر تورا و سایر تسهیلات لازم کنیسی سفاردی لندن دائر گردید که در ابتدا فقط منحصر به افراد مشهدی ولی بعدا "برای کلیه یهودیان سفاردی آزاد و عمومی گردید و اکنون با همت عده ای از جوانان داوطلب اداره میگردد.

SASSAN RASTEGAR D.D.S.

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار

دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- با تکنیک پرسن لمینیت
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- استفاده از گاز بیحسی
- روکش و بریج چینی (پرسن)
- سفید کردن دندانها
- دندانهای ثابت و متحرک
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- زیبایی و ردیف کردن دندان
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

کاشتن دندان در فک IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

www.manhattancosmeticdentist.com

منهتن

340 Madison Ave., Suite 4 B
(between 43rd & 44th St.)
New York, N.Y. 10017
(212) 692-9090

لانگ آیلند

11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

ایشالله مبارک بادا!

از میان نامه های خوانندگان

مطلوب نداشته اند. باید پا را قدری فراتر گذاشت. همچنین باید در نظر داشت که اعضای انجمن، الگو یا «رُل مدل» سایر افراد میباشند. آنها نباید با شرکت در این مسابقه بچگانه بر آتش چشم و همچشمی نفت بیاشند.

بعنوان یک عضو ساده اجتماع، نگارنده پیشنهادهای را مطرح میکند که شاید ارزش عنوان شدن در جلسات انجمن مرکزی را داشته باشد.

۱- تبصره ای به اساسنامه جامعه اضافه شود که بموجب آن اعضای انجمن مکلف و متعهد به رعایت مصوبات انجمن شوند. در گذشته اتفاق افتاده است که اعضای انجمن خود از انجام بعضی از

تا جائیکه حافظه من شصت ساله اجازه میدهد، موضوع مجالس در جامعه ما همیشه مطرح بوده، منتهی گاهی بیشتر و گاهی کمتر. بارها ریش سفیدانمان پیشنهادهایی را در جهت کوچک کردن مجالس مطرح نموده اند که یا به آن ترتیب اثر داده نشده و یا خیلی زود به فراموشی سپرده شده است. از زمان مهاجرت به آمریکا به دلیل کمی ازدواج در بین جوانان، موضوع مجالس تبدیل به بحث روز گردیده است. در این موقعیت وظیفه همه ماست که رودریاستی را کنار بگذاریم و اگر راه حلی حتی از نوع انقلابی بنظرمان میرسد آن را عنوان کنیم.

مصوبات شانه خالی نموده اند.

۲- عموماً این امر که فردی در گذشته ما را برای جشن خود دعوت کرده مانع از آن میشود که ما در موقع خوشی های خودمان او را از لیست خارج کنیم؛ بهمین دلیل کوچک کردن مجالس، امری است محال. بخاطر مصلحت جوانانمان، انجمن باید از عموم مردم بخواهد که از یک تاریخ معین حسابهای گذشته را نادیده بگیرند و همزمان اقدام به کوچک کردن جشن ها کنند. در این مورد نیز اعضای انجمن باید پیشقدم باشند.

۳- از طرف انجمن، جشن های عروسی به دو گروه تقسیم شوند:
الف: جشن هایی که کمتر از ۵۰۰ نفر مهمان در آن دعوت شده اند و بجای ارکستر زنده از «دی.جی.» استفاده شده باشد و جای میهمانان از قبل تعیین نشده باشد و غذا سر میز سرو نشود.

ب: جشن های اشرافی که یکی از شرایط گروه اول را نداشته باشند، یعنی تعداد میهمان بیش از ۵۰۰ نفر باشد یا ارکستر زنده داشته باشد یا غذا سر میز سرو شود.

انجمن بطور رسمی از صاحبان جشن های نوع «ب» (اشرافی) بخواهد که به شکرانه وضع خوب مالی از قبول هدایا خودداری کنند و حتی این موضوع را در کارت دعوت قید نمایند.

با تدابیری از این نوع، تعداد مجالس از نوع «ب» کاسته شده و به نوع عمومی «الف» اضافه خواهد شد.

ممکن است که خواننده این مقاله فکر کند که این پیشنهادات زیاده از حد انقلابی میباشند ولی باید در نظر داشت که روش های غیر انقلابی تا کنون کارگر نبوده اند و موجب وضع نامطلوب فعلی شده اند. با آرزوی زندگی سالم و مرفه برای نسل آینده.

امضاء محفوظ

بعد از مهاجرت گروهی به آمریکا و نگرانی های سالیان اولیه، پیوند و وابستگی ما مردم به یکدیگر و همزمان حس رقابت و چشم و هم چشمی بیش از پیش قوی تر شد. آنها که در این وطن تازه کارشان رونق گرفت سعی داشتند این موفقیت را به دیگران نشان بدهند. آسان ترین راه برای این کار چه بود؟ خرید خانه و اتومبیل گران قیمت، استفاده از لباس و جواهرات نفیس و از همه مهمتر برپا کردن مجالس پرخرج که بر طبق شایعات، اخیراً بهای بعضی از آنها از یک چهارم میلیون دلار هم بیشتر شده است، تکرار میکنم ۲۵۰ هزار دلار برای یک شب!

در این میان کسانی که دستشان به دهانشان نمیرسید ولی نمی خواستند از قافله عقب بمانند، به برکت وام بانکی و قرض و قوله، پا در جای پای گروه اول گذاشته و صورت خود را با سیلی هم که شده سرخ نگه داشتند.

بیش از ۲۵ سال از شروع این مسابقه می گذرد، شرایط اقتصادی سال بسال مشکل تر میگردد و حال که نوبت به نسل متولد در آمریکا رسیده، یعنی نسلی که ترجیح میدهد بجای کارهای پرخطر، در رشته های تخصصی کم درآمدتر کار کند، «مسئله» تبدیل به «بحران» شده است. کدام جوان میتواند برای ازدواج به یک مجلس دویست نفری اکتفا کند؟ و آیا اگر درآمد او پاسخگوی مخارج عروسی های متداول نیست برای او راهی بجز مجرد ماندن یا «بخشیدن عطای جامعه به لقایش» باقی می ماند؟!

و اما در مورد نقش انجمن مرکزی در پیدا کردن راه حلی برای این مشکل، باید در نظر داشته باشیم که قدرت اجرایی انجمن مرکزی ما محدود است و نمیتوان از آن انتظار معجزه داشت. البته مقصود نگارنده این نیست که منتخبین مردم، پای خود را کنار بکشند و دخالت نکنند، بر عکس این امر بالاترین اولویت را دارد.

راه حل های محافظه کارانه آزمایش خود را داده اند و نتیجه

دفتر و کالت دیوید پور و شرکاء

با مدیریت

دیوید اسحق پور

Tel: (516) 829-1990

برنامه ریزی مالیات بر ارث	معاملات املاک	برنامه ریزی مالیات بازرگانی
<ul style="list-style-type: none">• وصیت نامه• تشکیل «تراست»• مسدود کردن مالیات بر ارث	<ul style="list-style-type: none">• کلوزینگ• اجاره نامه / مسکونی و تجاری• امور مالک و مستأجر	<ul style="list-style-type: none">• روشهای قانونی برای تقلیل مالیاتها:• مؤسسات شخصی، اجاره املاک،• امور حرفه ای، معاملات جزئی و کلی
<ul style="list-style-type: none">• تنظیم قراردادها و موافقت نامه ها	<ul style="list-style-type: none">• امور قضائی تجارتي و خصوصی	<ul style="list-style-type: none">• مدیکر و مدیکید
<ul style="list-style-type: none">• تشکیل و ثبت شرکتها		

مشاوره رایگان، محرمانه بودن کامل
DAVID POUR & ASSOCIATES, LLP
Attorneys At Law

David Eshagh Pour, ESQ.

Managing Partner

Estate Planning

- Wills
- Trusts & Estate
- Family Limited Partnership

Real Estate

- Closing
- Leases
- Landlord-Tenant

Tax Planning

- Legal Strategies for Self-owned, Family-owned Business, Real Estate Holding
- Income Shifting

- Commercial & Civil Litigation
- Elder Law/ Medicare-Medicaid

- 1031 Like Kind Exchanges
- Contracts/ Agreements

Free Consultation, Full Confidentiality
10 Cutter Mill Road, Suite 406
Great Neck, New York

تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی برای املاک در دوره رکود

از: روبرت بی چوپان
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

خواهد رسید. اما در سال ۲۰۱۱، این مبلغ به سطح قبلی خود، یعنی یک میلیون دلار برخواهد گشت. با تکیه بر تمام دلایل بالا، به عقیده من، چه بسا که این قانون تا سال ۲۰۱۰ مورد تجدید نظر قرار خواهد گرفت تا بر پایه آن، میزان انتقال پذیری این مبلغ به یک میلیون دلار و کمتر کاهش یابد. بنابراین، من به آن دسته افرادی که فکر می‌کنند تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی در زمینه املاک خود را فعلاً "کنار گذاشته و به بعد واگذار کنند، هشدار می‌دهم. زیرا چه بسا با تصمیمات، دولت بعدی، شما مبالغ متناهی از معافیت‌های مالیاتی را از دست بدهید، مبالغی که در حال حاضر می‌توانید از آن‌ها بهره‌برداری کنید. از این گذشته، چنانچه شما اثرات یک رکود را احساس می‌کنید و فعالیت‌های تجاری‌تان آهسته است، به جز امروز، چه زمان بهتری را برای مقابله با این مشکلات سراغ دارید؟

روش اعتباری «یونی فاید کردیت» (یک پارچگی اعتباری) نه تنها میزان حجم قابل انتقال بر اساس وصیت‌نامه شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه مهم‌تر از این، مبلغی را که می‌توان، در حال حاضر، به یک «تراست» (Trust) و یا به صورت مستقیم به وابستگان خود انتقال داد را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. علاوه بر این، چنانچه فعالیت شغلی و تجاری شما راکد و ساکت است، زمان مناسبی است تا مبالغی را صرف تعمیر و نوسازی خانه مسکونی خود کنید و یا در قرارداد و طرح بیمه درمانی (Health Care Proxy) و وکالت حقوقی (Power of Attorney) و سایر طرح‌ها و قراردادهای قانونی خود تجدید نظر کنید.

باید خاطرنشان سازم که هدف این مقاله، ارائه توصیه‌های مالیاتی نیست. در واقع، هدف فراتری مورد نظر است، به این ترتیب که دریابید حتی زمانی که اوضاع چندان مطلوب هم بنظر نمی‌رسد، شما قادر خواهید بود، روی خود را بسوی جهتی دیگر برگردانید و از فرصت مناسب بهره‌برداری کنید.

به هر حال، من به شما پیشنهاد می‌کنم، فرصت‌نهایی موجود در شرایط فعلی اقتصادی را از دست ندهید، فرصتی که بر پایه آن قادر هستید مالیات املاک خود را کاهش داده و به حداقل مقدار ممکن برسانید و از منافع انتقال املاک به نسل بعدی بهره‌مند شوید؛ به ویژه حال که بازار راکد و اقتصاد ساکت است.

بسیاری بر این باورند که ما در یک دوره رکود قرار داریم، رکودی که چه بسا جدی و سخت قلمداد می‌شود. این اعتقاد، به نوبه خود، مبتنی بر دلایل و زمینه‌های مستند است؛ بی‌کاری در سطح بالایی قرار دارد، تولید پایین است و با تراز بازرگانی منفی مواجهیم. قدرت دلار ضعیف است، بازار املاک رو به کاهش گذاشته و وضعیت اعتبارات بانکی یا بازار مالی به شدت محدود شده است. بهای بنزین و سایر سوخت‌ها، روندی به شدت فزاینده به خود گرفته است. ما، در واقع، با یک جنگ چندگانه مواجه شده ایم و در عین حال، کسری بودجه ملی نیز روز به روز در حال افزایش است. از این رو، ما در انتظار یک مدیریت جدیدی در دولت، به سر می‌بریم تا بتواند این مشکلات را برطرف سازد. یکی از مهم‌ترین دشواری‌ها، غلبه بر کسری بودجه است. در این زمینه، تنها دو راه برای کاهش حجم کسری بودجه وجود دارد:

از طریق کاهش مصرف یا هزینه‌های دولتی

از طریق افزایش مالیات‌ها

به اعتقاد من، احتمال کم کردن حجم هزینه‌های مصرف دولتی در آینده نزدیک چندان زیادی نیست. بنابراین، منطقی است که بگوئیم مالیات‌ها باید افزایش یابد. در واقع، هیچ راه حل کوتاه‌مدتی برای این مشکل عمده کنونی وجود ندارد. در سال‌های گذشته، دولت در جهت افزایش فعالیت‌ها و خدمات دولتی تعداد زیادی از افراد را به استخدام درآورد تا اقتصاد رونق گیرد. دولت، در حال حاضر، به طور مستمر، نرخ بهره را کاهش می‌دهد تا حجم سرمایه‌گذاری و در نتیجه، اشتغال، افزایش یابد، اما متأسفانه این اقدام هیچ اثر مثبتی در وضعیت رکودآمیز کنونی بر جای نگذاشته است.

پرسشی که در این جا مطرح می‌شود این است که این اوضاع چه رابطه‌ای با برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری در زمینه املاک دارد و چه تأثیری بر آن می‌گذارد؟ در مقاله قبلی، تأثیر مشهود قوانین مالیاتی را مورد بحث قرار دادم. برای ساده کردن موضوع و درک آن، اجازه دهید بگوئیم که یک شهروند امریکائی در حال حاضر می‌تواند دو میلیون دلار را بدون پرداخت هیچ‌گونه مالیات فدرال به وابستگان خود منتقل کند (اعتبار یک پارچه کردن یا Unified Credit). براساس قوانین کنونی، در سال ۲۰۰۹ این مبلغ به سه میلیون و پانصد هزار دلار افزایش خواهد یافت و در سال ۲۰۱۰ به رقمی نامحدود

برنامه های مالیاتی پیشنهادی کاندیداهای رئیس جمهوری

در آستانه انتخابات عمومی ریاست جمهوری آمریکا دو کاندیدا، برنامه های پیشنهادی خود را در مورد مالیات بر درآمد اعلام کرده اند. این دو برنامه کاملاً با یکدیگر متضاد هستند و نمودار عقاید حزبی دموکرات ها و جمهوریخواهان در باره اصول اقتصادی و مالی میباشد. نتیجه این انتخابات تا میزان زیادی بستگی به این دارد که کدام یک از آنان بتواند میلیون ها آمریکائی در میزان متوسط درآمد را قانع کند که برنامه پیشنهادی او بنفع آن طبقه از افراد کشور میباشد.

«باراک اوباما» بصورت رایب هود معروف عمل خواهد کرد و طبق برنامه اش از اهالی کشور در رده بالای درآمدی بیشتر مالیات گرفته و از اهالی کشور در رده متوسط و پایین، کمتر مالیات خواهد گرفت و به آنان که طبق قوانین حاضر شامل هیچگونه مالیات بر درآمد نمی باشند، کمک مالی خواهد کرد. همچنین اوباما قانون حاضر مالیاتی پرزیدنت بوش را که طبق آن امتیاز مالیاتی و حذف مقدار زیادی از مالیات بر درآمد رده درآمدی ۲۵۰,۰۰۰ دلار به بالا را شامل میشود کاملاً حذف خواهد کرد. بطور خلاصه ثروتمندترین افراد کشور بطور متوسط ۱۱ درصد بیشتر مالیات خواهند پرداخت در مقایسه با میزان مالیاتی دولت پرزیدنت بوش.

همچنین اوباما پیشنهاد میکند که میزان مالیات بیمه های اجتماعی (Social Security) برای طبقه بالای درآمد افزایش یابد و درآمد آن بصورت کامل بین طبقه بازنشستگان تقسیم گردد.

علاوه بر این برنامه ها، اوباما پیشنهاد میکند که برای خانواده هائی که با پرداخت هزینه های دانشگاهی برای فرزندان خود اشکال دارند در سال بین ۲۲۰۰ تا ۴۰۰۰ برگشت یا کردیت مالیاتی منظور نماید.

برنامه های پیشنهادی مالیاتی سناتور مک کین حداقل برابر با برنامه های فعلی پرزیدنت بوش است و در بسیاری از موارد از آنها هم معتدل تر میباشد. مک کین نه تنها تمام برنامه های حذفی مالیاتی (Tax Cut) سرتاسری را ادامه خواهد داد بلکه میزان معافیت های Personal Exemption را دو برابر کرده و میزان مالیات شرکت های سهامی را از ۳۵ درصد به ۲۵ درصد تقلیل خواهد داد و همچنین میزان مالیات بر ارث و سودهای درازمدت Capital Gain را هم تقلیل خواهد داد. بطور کلی مک کین دنباله روی سرسخت ثتوری های اقتصادی جمهوریخواهان است که بر آن عقیده هستند که اگر دست سرمایه داران و صاحبان صنایع و ثروتمندان را آزاد گذارند آنان کارهای خود را توسعه خواهند داد و برای طبقه پایین کار ایجاد خواهند نمود و در نتیجه تولیدات کشور بالا رفته و منجر به درآمد بیشتر برای کارگران و طبقه پایین خواهد شد.

در یک مورد هر دو کاندیداهای رئیس جمهوری با هم موافق

هستند. هر دوی آنها برنامه مالیاتی Alternative Minimum Tax را بصورتی حذف کرده و یا تغییر خواهند داد که اهالی ایالتی مثل نیویورک که بالاترین میزان مالیاتی و مخارج کشور را دارند شامل این قانون که معافیت های واقعی و قانونی آن را تقلیل یا حذف میکند نگردند.

بطور کلی آنان که درآمدی کمتر از ۵۰,۰۰۰ دلار در سال دارند مالیات کمتری طبق برنامه پیشنهادی اوباما خواهند داد و در اکثر موارد اصلاً مالیات بر درآمد آنان حذف خواهد شد.

در مقایسه اهالی کشور که درآمد بیش از ۱۰۰,۰۰۰ دلار در سال دارند، مالیات کمتری طبق برنامه پیشنهادی مک کین خواهند داد.

انجمن Tax Policy Center که کاملاً بی طرف بوده و برنامه های هر دو کاندیداها را برای مطبوعات کشور بررسی میکند اعلام کرده است که برنامه های پیشنهادی مک کین و حذف مالیات های او اقتصاد کشور را رونق خواهد داد ولی در دراز مدت منجر به کمبود بودجه های دولتی در بسیاری از موارد خواهد شد و امکاناً بسیاری از برنامه های اصلاحی و رفاهی کشور باید حذف گردند.

این گروه طبق مطالعات کامل بر این عقیده هستند که برنامه های پیشنهادی مک کین در عرض ۱۰ سال مبلغی معادل ۳,۷ تریلیون الی ۴ تریلیون از عایدات دولت آمریکا کم خواهد کرد. در مقایسه برنامه های پیشنهادی اوباما مبلغی حدود ۲,۷ تریلیون از عایدات کشور در عرض ۱۰ سال کم خواهد کرد.

برنامه مالیاتی دو کاندیدای رئیس جمهوری بطور خلاصه بصورت زیر هستند:

برای درآمد حدود ۳۵,۰۰۰ در سال:

طبق پیشنهاد مک کین در سال، ۳۸۴ دلار از مالیات کسر میشود.

طبق پیشنهاد اوباما در سال ۴۸۱ دلار از مالیات کسر میشود.

برای درآمد حدود ۷۵,۰۰۰ در سال:

طبق پیشنهاد مک کین در سال ۴۳۴ دلار از مالیات کسر میشود.

طبق پیشنهاد اوباما در سال ۹۴۶ دلار از مالیات کسر میشود.

برای درآمد حدود ۱۲۵,۰۰۰ دلار در سال:

طبق پیشنهاد مک کین در سال ۴,۴۲۷ دلار از مالیات کسر میشود.

طبق پیشنهاد اوباما در سال ۳,۸۳۴ دلار از مالیات کسر میشود.

برای درآمد حدود ۲,۰۰۰,۰۰۰ دلار در سال:

طبق پیشنهاد مک کین در سال ۲۹,۵۲۸ دلار از مالیات کسر میشود.

طبق پیشنهاد اوباما در سال ۱۳۴,۸۱۹ دلار بر مالیات اضافه خواهد شد.

دانشگاه نیویورک در قلب خلیج فارس

امارات متحده عربی مرکب است از چند امیرنشین در سواحل خلیج فارس که همه دارای منابع نفتی می باشند. در سالهای اخیر این امیرنشین ها با هم یکی شده و کشوری بنام امارات متحده تشکیل داده اند. کشور امارات در سالهای اخیر بسیار ترقی کرده و اینک بصورت یک جاذبه توریستی درآمده است. پایتخت این کشور با نام «ابوظبی» روز بروز رو به ترقی است تا جایی که توجه توریست ها و سوداگران را از سراسر جهان بخود جلب نموده که در میان آنها کارشناسان اسرائیلی نیز هستند که برای آباد کردن این سرزمین و همچنین کسب درآمد به آنجا رفت و آمد می کنند. کشور اسرائیل در حال حاضر با امارات روابط سیاسی ندارد ولی دو کشور با یکدیگر روابط اقتصادی گسترده ای دارند.

اخیراً «ولیعهد کشور امارات متحده» شیخ زاید بن سلطان آل نعیان» از مسئولین دانشگاه نیویورک NYU دعوت نموده که به ابوظبی بروند و ترتیب تأسیس شعبه ای از این دانشگاه را در پایتخت امارات بدهند و پس از مطالعات لازمه قرار شده است که یک دانشگاه عظیم و مدرن در سطح جهانی در این شهر ساخته شود که بتواند از کشورهای مختلف دانشجوی پذیرد. در ماه اکتبر گذشته قرارداد تأسیس این دانشگاه به امضاء رسیده و قرار است که تا ماه دسامبر سال ۲۰۱۰ این ساختمان که شامل محل اقامت دانشجویان، کلاسهای درس، تأسیسات ورزشی، سالن سینما و سایر تأسیسات میباشد تکمیل شود. این دانشگاه در مرحله اول ظرفیت پذیرفتن ۲۸۰۰ دانشجوی را خواهد داشت.

فعلاً قرار است یک جای موقت در شهر ابوظبی که قبلاً نیز محل یک مؤسسه فرهنگی بوده است در اختیار NYU قرار گیرد که دانشجویان دوره مقدماتی بتوانند در آنجا نام نویسی نموده و تحصیلات خود را آغاز کنند.

موضوع قابل توجه این است که اغلب دست اندرکاران تأسیس NYU در شهر ابوظبی شخصیت های یهودی هستند. از جمله آنها آقای «ایتامار رابینوچ» پروفیسور شناخته شده جهانی در مطالعات فرهنگ یهود و زبان عبری و سفیر سابق کشور اسرائیل در ایالات متحده میباشد. او میگوید تأسیس این دانشگاه روابط نزدیکی را که در حال حاضر، کشور اسرائیل با امارات دارد بهتر و نزدیک تر خواهد کرد.

آقای لارنس شیفمن یک یهودی ارتودوکس که سرپرست قسمت مطالعات یهود در دانشگاه «NYU» میباشد اظهار داشت که طی مذاکراتی که انجام گرفته دانشجویان یهودی و اسرائیلی میتوانند آزادانه در این دانشگاه تازه ثبت نام نمایند و به تحصیل پردازند و آقای John Sexton. پرزیدنت دانشگاه که ضمناً تدریس هم میکند میگوید: من معمولاً روزهای سه شنبه در دانشگاه نیویورک تدریس میکنم و قرار است پس از باز شدن شعبه دانشگاه در امارات، آخر هفته ها با ۱۴ ساعت پرواز به ابوظبی بروم که بتوانم روز یکشنبه در دانشگاه ابوظبی به دانشجویان در زمینه جدائی مذهب از سیاست درس بدهم، سپس به نیویورک بازگردم.

آقای Sexton اضافه میکند ولیعهد ابوظبی قول داده است که در صورت لزوم به دانشجویان این دانشگاه کمک مالی بکند که بتوانند تحصیلات شان را پایان برسانند.

و کمپانی های بیمه، همه مخارج آنرا نمی پردازند. بنابراین ما می توانیم چنانچه در خانواده ما سابقه بعضی بیماری ها وجود داشته است در همان موارد خودمان را مورد آزمایش قرار بدهیم تا بموقع از آن جلوگیری شود و ما زندگی بهتر و طولانی تری داشته باشیم.

با این چاره جوئی ها امید میرود که در سالهای آینده عده بیشتری از انسانها عمر طولانی داشته باشند و بقول معروف به «صد و بیست ساله های خوب» برسند.

سرگرمی ها می تواند تلفن کردن و معاشرت با دوستان باشد یا سفرهای کوتاه مدت و دراز مدت به مناطق دلخواه و ایجاد تنوع در زندگی. یکی از سرگرمیهای بزرگسالان معمولاً دیدار از فرزندان و نوه ها میباشد که طبیعی ترین دلخوشی هاست که خداوند به انسان عطا میکند.

۱۰- آزمایش ژنتیک. در دورانی که ما در آن زندگی می کنیم، امکان آگاهی از وضع جسمانی ما از طریق آزمایش های ژنتیک وجود دارد ولی انجام این آزمایشات تا این زمان هنوز مشکل و پرخرج است

زندگی بهتر و عمر طولانی تر

نشریه Best Life Magazine اخیراً پس از ارتباط با چند مرکز پزشکی و بهداشتی، نتیجه تحقیقات خود را در مورد راز سلامتی و طول عمر منتشر نموده که خلاصه آن از این قرار است:

«در مقدمه مقاله ذکر شده است که البته ما میدانیم که بایستی درست غذا بخوریم، ورزش کنیم، سیگار نکشیم و در مواقع لزوم به پزشک مراجعه کنیم ولی با این حال دستورات زیر می تواند کمیت و کیفیت زندگی ما را بالا ببرد:

۱- ناراحتی های لته و دهان میتواند به بیماریهایی از قبیل حمله قلبی، بیماری قند و سکتة مغزی منجر شود. متخصصین بهداشت در نشریه New England Journal of Medicine هشدار داده اند که ما باید همواره مراقب بهداشت دهان و دندان خود باشیم زیرا نتیجه بی دقتی در این مورد، فقط بوی بد تنفس و دهان نیست. ما باید بعد از هر غذا با خلال دندان و نخ دندان، خرده غذاها را از لای دندانها خارج کنیم سپس با دقت مسواک بزنیم تا از عفونت لثه که ممکن است منجر به بیماری های خطرناک شود جلوگیری نماییم.

۲- در جزیره «اوکیناوا» یکی از مجمع الجزایر ژاپن، آمار افراد صد ساله به بالا از همه نقاط جهان بیشتر و به نسبت جمعیت، حدود پنج برابر آمار صد ساله ها در ایالات متحده آمریکا می باشد و دلیل عمده عمر طولانی آنها رژیم غذایی مردم این جزیره است که قسمت عمده آن عبارت است از انواع ماهی، توفو (لوبیای سویا) سیب زمینی قرمز و انواع سبزیجات.

متخصصین بهداشت دانشگاه جان هاپکینز در این مورد اضافه میکنند که قرص های ویتامین و مینرال نمی توانند تأثیر عمده ای در این زمینه داشته باشند بلکه سبزیجات مختلف بویژه انواع پرنهنگ آن مانند اسفناج، سیب زمینی قرمز، بلوبری و امثال آن و همچنین مواد حاوی Omega-3 مانند کپسول های روغن ماهی تأثیر مثبتی در سلامتی و طول عمر انسان میگذارند.

۳- فعالیت های بدنی: بدن خود را فعال نگاه دارید، ورزش کنید و بتدریج میزان انرا بالا ببرید. یکی از بهترین ورزش ها برای هر سن و سالی برداشتن وزنه است. شما می توانید متناسب با توانائی خود وزنه هایی انتخاب نمایید و هفته ای دو سه بار بمدت نیم ساعت با برداشتن وزنه سبک و تدریجاً سنگین تر عضلات خود را تقویت نمایید.

۴- نشریه The British Medical Journal توصیه میکند که خوردن روزانه ۶ گرم شکلات تلخ، یا ۳ گرم کاکائو، فشار خون را تنظیم میکند و همچنین نوشیدن یک تا دو گیلای شراب قرمز در

شبانة روز، بر سلامتی شما اثر مثبت می گذارد.
۵- مجله American Medical Associate مینویسد اگر بتوانید از مقدار غذای روزانه خود قدری بکاهید به طول عمر خود قدری اضافه می کنید. زیرا پرخوری به سلول های DNA آسیب میرساند. بنابراین سعی کنید حجم غذای خود را تدریجاً کم کنید. در سر میز غذا قبل از اینکه کاملاً سیر شوید بشقاب خود را کنار بزنید.

۶- زمانی بود که تصور میشد که کم شدن قوای مغزی در سالخوردگان اجتناب ناپذیر است. ولی تحقیقاتی که در دانشگاه ساندیگو در کالیفرنیا بعمل آمده نشان میدهد که میتوان از راه تمرینات و فعالیت های مختلف، قوای فکری و مغزی را پرورش داد و نوسازی کرد. مثلاً "حل کردن جدول و بازی بریج می تواند سیستم عصبی مغز را نوسازی نماید و قوای فکری را تقویت کند. همچنین یاد گرفتن چیزهایی که مورد علاقه شماست و بعنوان مثال، یادگرفتن زبان خارجی، آشنائی با کامپیوتر، شرکت در کلاس رقص، یادگیری شعبده بازی، بازی تنیس و غیره، قوای فکری و بدنی شما را جوان نگاه میدارد. گفتنی است که اخیراً "تمرین رقص، از طرف کارشناسان جدا" توصیه میشود. آنها معتقدند که رقص ورزشی است که هم به تقویت بدنی افراد کمک میکند و هم در وضع روحی آنها اثر مثبت می گذارد.
۷- به اندازه بخوابید. کم خوابی می تواند باعث بالا رفتن فشار خون، خستگی روحی و کم حافظه گی شود و خواب زیاده از حد لزوم در دستگاه تنفس اختلال ایجاد میکند و باعث کندی و بی حالی می شود. حدّ متوسط خواب برای افراد بالغ حدود ۷ ساعت در شبانه روز توصیه شده است.

۸- طبق گزارش دانشگاه جان هاپکینز، داشتن یک حیوان خانگی دست آموز مانند سگ، یا پرندة و یا حیوان دیگر باعث شده کسانی که دوره نقاهت را می گذرانند زودتر شفا یابند و آنهایی که تحت رژیم غذایی هستند بهتر بتوانند آنرا مراعات نمایند و مثلاً "وزن خود را کم کنند.

۹- طبق تحقیقات انستیتوی ملی سالخوردگان، زنها بطور کلی حدود ۵ سال بیشتر از مردها عمر می کنند که نظر میرسد دلیلش این باشد که زنها بیشتر از مردها با دوستان و نزدیکان خود روابط عاطفی دارند. ما اگر بخواهیم از سلامتی بیشتری برخوردار باشیم بایستی با دوستان و اطرافیان خود بیشتر معاشرت کنیم، مراسم و سنت های قومی را بیشتر بجا بیاوریم و برای خود سرگرمی های بیشتری ایجاد نماسه. ان

پَر طاووس، شاخ گوزن و میز کنار پیست رقص

از: بهروز دیلمانیان

دیری نپایید که ارکستر به آهنگ گردی پرداخت و رقصندگان باز بسوی همان میز حمله بردند و همه دستمالهای سفره را برای رقص کردی به غارت بردند.

هنوز مجلس به نیمه نرسیده بود که گلهای روی میز هم به سلامتی شما دسته دسته توسط بانوان یازده میز مجاور تاراج شد.

وقتی پایان مجلس نزدیک می شد، میز مرکزی که قرار بود مقرر مهمانان صمیمی تر باشد، آشفته و بی سامان، نه صندلی داشت

نه دستمال، نه آب، نه گل. میهمانانش در اطراف سالن سرگردان بودند و لیوانهای مشروب به وضع اسفناکی روی آن وارو شده بود و عکاس مجلس از بالای نردبان با نگاه غضب آلودی بر آن می نگریست.

وقت خداحافظی از صاحب مجلس بخاطر میز ردیف چهارم صمیمانه تشکر کردم.

یکی از ترانه های فارسی داستان آن طاووسی را بازگو می کند که بر پر و بال هزار رنگ زیبای خود نظر انداخت و غرق نخوت و مسحور زیبایی آن شد. تا اینکه قدمی جلو گذاشت و پای نه چندان زیبای خود را دید و واقعیت چنانکه هست دستگیرش شد.

باز قصه گوزن هم معروف است که در برکه آب شاخهای قطور قدرتمند و پیچ در پیچ خود را تماشا کرد و غرق غرور شد. تا اینکه مردی شکارچی سر رسید. گوزن، سریع و سبک پا بسوی جنگل گریخت، اما همان شاخهای قطور قدرتمند میان شاخه های پرپشت درختها گیر کرد و او را بدام انداخت.

میز مرکز مجلس مقام بالا و جایگاه ردیف اول همگی غرور آفرین هستند و هر کس را جذب می کنند. بیننده هشیار باید بداند که همه اینها آغاز خوبی دارد اما پایانش را کسی نمیداند. همه اینها از دور منظره بهتری دارند تا از نزدیک آواز دُهل شنیدن از دور خوشست.

کسی که بر صندلی اول تکیه می کند باید حواسش جمع باشد که از میان پرهای هزار رنگ طاووسش پای زشتی نمایان نشود. باید اطمینان حاصل کند که تاج افتخاری که بر سر دارد مثل شاخ گوزن میان شاخ و برگ واقعیت ها او را گرفتار نکند و بالاخره همه باید بدانیم که چه بسا مهمانان این جهان، در ردیف سوم و چهارم شاد و خرسند بسر می برند و از دنیا و مواهب آن نهایت بهره می برند.

آنشب بنده درسی یاد گرفتم. لباس پلوخوری پوشیدیم و عروسی رفتیم. در سالن مرکزی میزها آراسته و مرتب بودند و سن رقص در وسط سالن مهیای پذیرائی از جمع رقصندگان بود. اخیراً! این پیست رقص مرا بیاد میدان جنگ می اندازد. کاری نداریم که چرا! وقتی موزیک شروع میشود پیاده نظام از دو طرف میدان وارد صحنه میشود و معرکه بپا میکند. ضربان طبل و شیهه شیپور هم به معرکه دامن می زند.

در میان همه میزهای مرتب و تزئین شده، میز مرکزی کنار سن جور دیگر خودنمایی می کرد معلوم بود برای مهمانان نزدیک و صمیمی اختصاص داده شده است. اما بنده، ته دلم شور می زد که مبادا نزدیکی این میز به بلندگوها و میدان رقص باعث شود مهمانان مربوطه کلافه شوند و اعصابشان بهم بریزد. از این جهت بدقت مراقب آن میز و مهمانانش بودم.

ارکستر شروع به نواختن کرد و طرفین دعوا وارد میدان شدند و جمع تماشاچیان میدان رقص را در محاصره گرفتند و نوعی حصار انسانی دور آن کشیدند، بطوریکه میزهای مجاور سن بکلی از تماشای صحنه محروم شدند. در این هنگام عکاس مجلس هم با نردبان و فلاش و چتر و دیگر وسائل مربوطه همراه آسیستان هایش به مقابل همان میز مرکزی اسباب کشی کردند و عدل روی سر مهمانان صمیمی مستقر شدند که بی شباهت به پُست دیده بانی ناظرین سازمان ملل نبود.

آنچه از آن می ترسیدم، پیش آمد. سرنشینان میز مرکزی، تحت فشار جمعیت، فغان بلندگوها، و حرکات تهدیدآمیز عکاس، بالاخره به خط دوّم جبهه عقب نشینی کردند. چیزی نگذشت که چند نفر از میان میدان رقص، عرق ریزان به همان میز مراجعه کردند و گیلای های خالی و نیمه خالی مشروبشان را روی همان میز رها کردند و به میدان برگشتند. یکی دو دقیقه بعد سواره نظام و نیروی زرهی سر رسید و قبل از آنکه وارد صحنه شود، لیوان های آب را از سر همان میز برداشتند و وارد صحنه شدند.

طولی نکشید که نزدیکان عروس و داماد طبق مراسم سنتی تصمیم گرفتند آنها را روی صندلی به هوا بلند کنند. حصار دور میدان شکسته شد و سه چهار صندلی از دور میز مرکزی به یغما رفت و تا آخر مجلس در صحنه سرگردان ماند و هرگز به سر میز بازنگشت.

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Sub Specialist in Retinal Surgery and Diseases

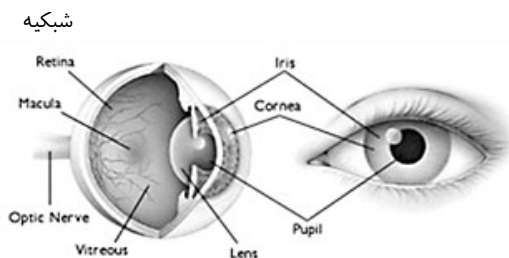
دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم
فوق تخصص در بیماری های شبکیه
دارای بورد تخصصی چشم

- Specialist In Ocular Inflammation
- Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- Surgery for Retinal Detachment
- Surgery for Diabetic Retinal Disease
- متخصص امراض تورمی چشم
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه
- جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون

Graduate of Tufts
Medical School
Ophthalmic Residency at State
University of New York
at Stony Brook

Retina Fellowship from
University of Texas at Dallas

فارغ التحصیل دانشکده تافت

در بوستن

متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک

فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC
1800-559-5594

www.RetinaGroupPC.com

Dr. Jeremy Chess

Westchester Center
6 Xavier Drive, Suite 710
Yonkers, NY 10704
(914) 376-2273

Dr. David Haft

Bronx Center
2221 Boston Road
Bronx, NY 10467
(718) 798-3030

Dr. Navid Hakimian

Long Island
1915 New Hyde Park Road
New Hyde Park, NY 11042
(516) 775-6641

FARSHAD SHAFIZADEH M.D.

National Board Certified Urologist

دکتر فرشاد شفیع زاده

متخصص و جراح در درمان
بیماریهای کلیه و مجاری ادرار

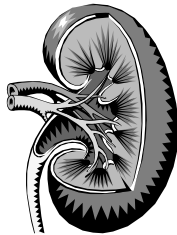
درمان ناراحتیهای پروستات با استفاده از جدیدترین تکنیکها

شامل ماکروویو و لیزر

درمان ناتوانی های جنسی در آقایان

درمان ناراحتیهای مربوط به کنترل ادرار در خانمها و آقایان

استفاده از مجهزترین تکنولوژی برای درمان سنگ کلیه

Diseases of the Prostate

**Non Invasive, In-Office Treatment of
Enlarged Prostates using TUNA,
MICROWAVE, & LASER Technology
Men's Sexual Health/Impotence
Urinary Incontinence in Both Men & Women
Kidney Stones – Laser & Shock Wave
Treatment**

Vasectomy

Sexually Transmitted Diseases

Two Convenient Locations:

Great Neck Office

**#1 Barstow Rd., Suite P16
(516) 829-3669**

Manhattan Office

**461 Park Ave. South 5th Floor
New York, NY 10016
(212) 777-8566**

اکثر بیمه های معتبر پزشکی پذیرفته میشود.
زبانهای فارسی و عبری نیز صحبت میشود.

اخبار جامعه

موفقیت یک جوان مشهدی در اسرائیل

کرن دیلمانیان، دختر بهرام و میریام دیلمانیان، درجه «عضو ممتاز کادر ماگن داوید ادوم» (מגן דאָויד אָדום) اسرائیل را دریافت کرده است. در مراسمی که بدین منظور در مرکز ماگن داوید ادوم اسرائیل در تل آویو برگزار شد، کرن که حالا رئیس بخش حقوق این سازمان است همچنین ارتقاء درجه یافت و یونیفورم تازه ای دریافت کرد.

کرن کارش را در ماگن داوید ادوم در دوران «خدمت ملی» (שָׂרֵוֹת לְאֻמָּי) خود شروع کرد. این خدمتی است که دختران مذهبی بخاطر رعایت شئون دینی بجای خدمت سربازی انجام میدهند. او این کار خود را ۸ سال پیش پس از اتمام تحصیلات خود در دبیرستان معروف «گیمناست هرتسلیا» در تل آویو آغاز کرد.

در مدت خدمت یکساله خود در ماگن داوید ادوم، کرن بقدری در کارش موفق بود که رؤسایش نه تنها او را بعنوان کارمند استخدام کردند بلکه به او اجازه دادند که به موازات کارش بطور نیمه وقت در دانشگاه شهرک اریئل به تحصیل علوم طبیعی بپردازد.

کرن همزمان در کار و در درسش موفق بود. او در سال ۲۰۰۶ لیسانس خود را دریافت کرد و یکسال بعد از آن تحصیلاتش را در رشته حقوق شروع کرد که تا سال ۲۰۰۹ پایان خواهد رسید. او در ماه دسامبر سال گذشته به سمت رئیس قسمت حقوق ماگن داوید ادوم ارتقاء یافت. کرن با مشغله زیادی که دارد باز هم وقت برای تمرین پیانو پیدا میکند که در آن نیز موفق است.

مگیلا به کرن برای دریافت درجه جدید او تبریک میگوید و برایش آرزوی موفقیت بیشتر دارد.

نشان افتخار برای دکتر فرخ دیلمانیان

سازمان تشویق تکنولوژی در لانگ آیلند که هدفش شناسائی پیشرفتهای فنی در لانگ آیلند میباشد، نشان بهترین اختراع سال ۲۰۰۷ لانگ آیلند را در رشته های مربوط به پزشکی به دکتر فرخ دیلمانیان و همکارانش عطا کرد. این اختراع که مربوط به متد تحقیقاتی رادیو تراپی (Microbeams) (اشعه راه راه) میگردد توسط یک گروه داوران متخصص از بین ۱۶۰۰ اختراع انتخاب شده که تقریباً یک سوم آن مربوط به امور پزشکی بوده است. مطالبی که در زیر درج میگردد قسمتهائی از مقالاتی است که در مورد این انتخاب توسط دو مؤسسه ای که دکتر فرخ با آنها همکاری میکند، یعنی آزمایشگاه ملی Brookhaven و دانشگاه Stony Brook انتشار یافته است. چیزی که باعث شده است دکتر فرخ سالها تلاش خستگی ناپذیر خود را در این تحقیقات صرف کند، امید اوست که این متد روزی به مرحله استفاده پزشکی برسد و باعث بهبود پرتو درمانی (Radiation Therapy) گردد.

خوشبختانه پیشرفت های دو سال اخیر او در این مورد امکان رسیدن به این هدف را بیشتر ساخته است.

«مگیلا» بدینوسیله به دکتر فرخ دیلمانیان تهنیت گفته و برای وی در راه رسیدن به این هدف والا آرزوی موفقیت میکند.

میتواند برای این کار مصرف شوند و در ثانی دو دسته اشعه راه راه ضخیم را که از دو جهت عمود بر هم بر غده تابیده می شوند میتوان طوری بهم آمیخت که اشعه کاملی در غده ایجاد کنند. برای این خاطر، لایه های دو اشعه باید بین هم بروند و ضخامت لایه اشعه در یک دسته باید برابر شکاف بین دو لایه در دسته دیگر اشعه باشد. به این ترتیب غده، اشعه کامل دریافت میکند که میتواند کشنده باشد، در حالی که نسوج سالم اطراف غده اشعه راه راه میگیرند که میتواند بدون ضرر باشد. این متد پایه اختراعی بود که به آن نشان امتیاز داده شد.

در این زمینه دکتر Allen Meek رئیس بخش رادیو تراپی دانشکده پزشکی «استونی بروک» گفت که او به آینده این تحقیقات بسیار خوشبین است و از این تحقیقات حمایت میکند. بنظر وی این متد میتواند برای معالجه غده هایی که نزدیک به نسوج سالم و حساس به اشعه ایکس واقع شده اند و درمانشان در حال حاضر مشکل است مؤثر واقع شود. دکتر فرخ در این زمینه گفت بخصوص غده های سرطانی نخاع، مغز، و سر و گردن میتوانند از این متد بهره ببرند. یکی دیگر از خواص این متد اینست که مقدار اشعه داده شده به غده، کاملاً محدود به حجم غده میشود؛ یعنی در مرز بین غده و نسوج سالم، مقدار اشعه سرعت پایین میآید. این «تیز بودن» مرز این اشعه یکی دیگر از دلایلی است که میتواند این متد را کاندید خوبی برای درمان غدد نزدیک به نسوج سالم و حساس به اشعه ایکس کند.

متد تحقیقاتی اشعه راه راه برای اولین بار در مرکز تولید اشعه ایکس Synchrotron در آزمایشگاه «بروک هیون» مورد بررسی قرار گرفت. این متد بجای استفاده از اشعه ایکس کامل برای درمان غده سرطانی از لایه های نازک اشعه ایکس که موازی هم هستند استفاده میکند. اولین آزمایش ها که توسط دکتر Slatkin، دکتر Spanne و دکتر فرخ انجام شد نشان داد که این اشعه به نسوج سالم اطراف غده صدمه ای نمیزند. در این آزمایش ها ضخامت لایه های اشعه در حدود ۳۰ میکرون (۳۰ هزارم میلیمتر) بود. در سال ۲۰۰۶ دکتر فرخ و همکارانش نشان دادند که اولاً لایه های بسیار ضخیم تری هم

نومید مشو!

مش رجب! شیفته حرمت و تمجید مشو
غصه دار و دمیق از طعنه و تنقید مشو
در مه تیر ز ساس و پشه و بید منال
فصل دی نغله و لرزنده چنان بید مشو
کولر و پنکه و یخچال اگر نیست چه باک!
منکر فایده تابش خورشید مشو
سر تفریح برو جانب تجریش و ونک
رهسپار وین و لاهه و مادرید مشو
میل خدمت به خلائق اگرت هست بدل
پیش رو، منتظر به به و تأیید مشو
جهد بسیار بکن از پی تکثیر نفوس
لحظه ای منصرف از صنعت تولید مشو
مفتخر باش به تاریخ درخشان وطن
غافل از حشمت کیخسرو و جمشید مشو
صبر در کشور جم خصلت جاویدان است
الحدرا! فاقد این خصلت جاوید مشو
چون امید است علاج غم گذشته و حال
متکی باش به آینده و نومید مشو!

قطعاتی را که در زیر میخوانید سروده شاعر و نویسنده باذوقی از جامعه خودمان است که سالیان دراز با روزنامه فکاهی توفیق با نام های مستعار اردک میرزا، پهلوان پنبه، خبرباف، ریمکدرا و غیره همکاری داشته است. با وجود اینکه وی بیشتر عمر خود را در غربت و در کشورهای هند، ترکیه، ایتالیا و آلمان بسر برده است، تسلطش به شعر فارسی بویژه نوع انتقادی- فکاهی آن چشمگیر است.

بدرخواست دست اندرکاران «مگیلا» ایشان منتخبی از اشعارشان را برای ما ارسال نموده اند مشروط بر آنکه نام کاملشان ذکر نشود و فقط به امضای پ-ن اکتفا گردد.

آئینه من!

بشنو ای آئینه دیوار من
ای نمودار عیوب مرد و زن
می نمایی عیب ها را آشکار
منعکس سازی بدون های و هو
اهل تجیب و تملق نیستی
نیستی همچون رفیقان دورو
نشوند از تو کسی جز حرف راست
کی تو خوانی از ره مکر و ریا
واقعا " هستی گریزان و ببری
پول و پارتی هست در تو بی اثر
هر که سازد روی خود از تو نهان
مشفق بی مکر و نیرنگم توئی
نیست بین اینهمه یار و رفیق
جز تو هر کس گشت یار و یاورم
بنگرم چون در تو من هر بامداد
بر لبم ظاهر کنی لبخند را
یاد گیر ای قلب من در سینه ام
شعر نغزی حاوی افکار من
ای مبرا از دروغ و فوت و فن
نیست باکت از مقام و اقتدار
زشت ها را زشت و نیکان را نکو
خائف از زور و تفوق نیستی
چاپلوس و مرد رند و یاوه گو
هر چه در توصیف تو گویم رواست
پیر زال زشت رو را مه لقا؟
از خوش آمد گوئی و پامنبری
خم نسازی نزد نااهلان کمر
از حقیقت ترس دارد بی گمان
یار واقع بین و یک رنگم توئی
چون تو کس وارسته و صاف و صدیق
عاقبت از پشت سر زد خنجرم
از صفایت میشوم مسرور و شاد
تا بخود تلقین کنم این بند را:
پاکی و یکرنگی از آئینه ام

موزه دنیا

در این جهان که گردش چرخش منظم است
بس صحنه ها که مایه تفریح آدم است
دنیا بود چو موزه بسیار جالبی
هر چند وضع موزه شلوغ است و در هم است
این سو بود مجسمه ای از غرور و کبر
آن سو تنی که محنت و فقرش مجسم است
این اشکم برآمده حاج احمد است
وان پیکر خمیده میرزا قشم شم است
یک تن هلاک و نغله شود از هجوم سیل
یک تن غمین ز دوری باران و شبنم است
یک سو وزد نسیم دل انگیز، چون بهشت
سوی دگر ز شدت گرما جهنم است

تبریکات

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

جانانان عبرانی و کندیس جمشیداف
رامین حکیمیان و یائل نجیمی
جاشوا کاشانیان و پاملا کاشی
بنجامین لیویان و پاملا کرمیلی
کوشا لویثیم و بزمه داودیان
نیکی حکیمیان و نیدین کرمیلی
دیوید شبت و ایمی دیلمانیان
ژوزف سلیمانی و لورن لوین
دیوید زر و آماندا عزیزی
جانانان کاشانیان و شارلوت کهن
زیو لیویان و پاملا لیویان
ایزاک شاعر و شریل عزیز
ایلان ذبیحی و تالیا دیلمانیان
ژوزف کاشی ملاک و جاسمین لیویان
اودد حکیمیان و لعبت زرووابلی
دیوید مردخا و پاملا شفیعیان
بابی همتیان و ملانی زر
نادر کاشانیان و صنم سومخ

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

شان و تریسی (نسیمیان) کزادی
تونی و جاسمین نامدار
بنجامین و سونیا کورن
دانیل و ایوت (کهنیان) یومطوبیان
اریتل و پونه (رفیع نیا) کاپلان
متیو و کارن لیویان
پیمان و ریچل حکیمی
گادی و اوریت عدالتی
امانوئل و خنا کاشی
دورون و دالیا لیوی
الیوت و ملکا اهران اف
مارتین و مالیندا صغیر نژاد
دیوید و دافنا (آشر) گلدمن
سیمون و بتیا بصلتی
ناتانل و تالیا لیوی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

الياهو، پسر نورسیده بهزاد (گبریتل) و زیوا بهنام
اویشای، پسر نورسیده متین و نازنین عزیز
یهودا و الياهو، دوقلوهای نورسیده ناتانل و استفانی بن حییم
میرون، پسر نورسیده روبن و تال گرجیان
کامرون، پسر نورسیده ریموندو و آرزو گرجیان
اورن، پسر نورسیده مایکل و شادی نسیمی ها
آری، پسر نورسیده افی و ادلیا نامدار
اسکاپلر هریسون، پسر نورسیده راما و لوری نبویان
هیئل شموئل، پسر نورسیده بصلتل و ایوت بن حییم
الور، پسر نورسیده یونی و لیات بن داوید (داودزاده)
جردن، پسر نورسیده رافائل و گابریلا نسیمی
ارون، پسر نورسیده دیوید و دبی کمالی
هیئل دیوید، پسر نورسیده شحر و ناتالی کهن
رافائل، پسر نورسیده کیوان و روزی رحمانان
رایان هر متصل، پسر نورسیده امانوئل و بلا اعتصامی
برودی، پسر نورسیده رکس و ایوا حکیمیان
براین، پسر نورسیده سعید و سندی هارونیان
عکیوا حییم، پسر نورسیده دیوید و ریچل لئا اسمعیلی
گبریتلا ریئا، دختر نورسیده فرهاد و رومینا بن زکریا
تمیما، دختر نورسیده جیکوب و هدی حکیمی
دختر نورسیده یاریو و ربکا عبدالهی
لیرون حنا، دختر نورسیده رونی و استر ایلیان
هالی ملکا، دختر نورسیده پژمان و کولت حکیمیان
ایتانا، دختر نورسیده شایان و پریسا شفیع زاده
استر، دختر نورسیده روی و دانیتلا (کرمیلی) گمل
کیلی، دختر نورسیده میکا و ناتاشا رفیع نیا
ادن، دختر نورسیده جاشوا و لیتال امینی
نیومی استر و نویا سیویا، دوقلوهای نورسیده شهرام و نیلوفر زرنقیان
شیلی سپورا سارا، دختر نورسیده ربای مردخای و نیلی کهنیم
لیرون حنا، دختر نورسیده رونی و استر ایلیان
سوفیا، دختر نورسیده پیام و مونیک زر
نایومی، دختر نورسیده افشین و دینا بصلی
بروک، دختر نورسیده افشین و آنجلا حکیمیان
ایگیال حنا، دختر نورسیده جانانان و کارلین امین اف
شیلو، دختر نورسیده فرزاد و آیتا کاشی ملاک
تهیلا، دختر نورسیده رایان و بیتا لیویثیم

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت بر میتصوای:

جانانان، پسر ایزیک و ایلانا نسیمی
ارون، پسر لورنس و آنجلا لیویان
مایکل، پسر مسعود و میترا سبزواری
ادم، پسر نعیم و دینا بخشی
الياهو، پسر شاهرخ و ژاکلین یعقوبی
اریتل، پسر میکی و رونیت فوشسندر
جانانان، پسر برنارد و استر (شهره) لیوی
دیوید، پسر جیکوب و الهام لیویان
شان، پسر نادر و ندا نبویان
اریتل، پسر مایکل و لاله کمالی
دانیل، پسر مسعود و میریام بهنام
رکس، پسر آرام و ندا لیویان

کمیته جوانان از آقای دیوید کردوانی، متیو زرووابلی، اندی بثلی، لئون حکیمیان و رامین کمالی برای کمک هایشان تشکر میکند. برای کنترل کردن سایر البسه خود و کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه لطفاً با ربای بیتون یا آقای دیوید کردوانی تماس حاصل فرمایید.

کمیته آگاهی و مبارزه با مواد مخدر

در روز چهارشنبه ۱۲ دسامبر کمیته جوانان برنامه مخصوصی برای آگاهی رسانی در بارهٔ مواد مخدر برای والدین ترتیب داد. بیش از ۷۰ نفر از والدین در این برنامه شرکت کردند. برنامه مخصوصی بوسیله آقای جیکوب میزراهی تهیه شده بود که در مورد اعتیادهای مختلف و اثرات آن برای حضار توضیحاتی دادند که با نمایش عکس همراه بود. کمیته جوانان از ناتالی نادری و اعضاء دیگر کمیته جوانان و همچنین اعضای انجمن مرکزی که در این برنامه شرکت کردند تشکر میکند.

کلوب نوجوانان

پارتی سال نو

بمناسبت سال نو کلوب نوجوانان پارتی خاطره انگیزی برای نوجوانان ترتیب داد. شب سال نو که یکی از شبهای خطرناک برای نوجوانان میباشد، در حالی که ما هنوز محلی برای برگزاری پارتی پیدا نکرده بودیم، اعضای بورد کنیسای شعره شالوم خیرخواهانه سالن اجتماعات کنیسا را در اختیار ما قرار دادند. سالن کنیسا به نحو زیبایی دکور شد و گروهی از نوجوانان جامعه شب خوشی را با صرف شام و رقص گذراندند. بدینوسیله از سلیا بصلتلی، اندرو تس، پلینا حکیمی، شینا حکیمی، ملودی نیکفرجام، لورن نسیمی، و آدین لیویان تشکر میکنیم. همچنین از آقای میکی قلندر که سرپرستی نوجوانان را بعهده گرفتند و آقایان موریس عزیز و شهرام لیویان از بورد کنیسای شعره شالوم سپاسگزاریم.

اسکی روی یخ

شبه شب ۲۶ ژانویه بیش از ۶۰ نوجوان به منتهن رفتند و شام را در رستورانی با یکدیگر صرف نمودند و مدتی در «راکفلر سنتر» اسکی روی یخ بازی کردند و شب خوشی را با هم گذراندند. بدینوسیله از آدین لیویان، لئون حکیمیان، استیو کهن، شینا حکیمی، میکی کریم زاده، ملودی نیکفرجام، متیو زرووابلی، ملودی زر، میشل خجینی، یاسمین شریفی آزاد و دیگران که در تهیه این برنامه کمک کردند سپاسگزاری می نمایم.

باربکیو پارتی کلوب نوجوانان

بمناسب پوریم، پنجشنبه شب ۲۰ مارچ کلوب نوجوانان باربکیو پارتی بسیار هیجان انگیزی برگزار کردند و شب خوشی را در یانگ مشهدی جوئیش سنتر گذراندند. پس از قرائت مگیلا در مینیان جوانان، بیش از ۱۲۰ نوجوان در محل سالن اجتماعات و کافه تریای کنیسا که با یکدیگر ادغام شده بود برای شرکت در پارتی گرد هم آمدند. سالن بطرز زیبایی دکور شده بود و همه جوانان با خاطراتی خوش این شب را پشت سر گذاشتند. تومر عنایتیان برنده جایزه ۵۰ دلاری بهترین لباس بالماسکه شد و لباس بالماسکه رافی گرجیان دوم

شد.

از استیو کهن، آدین لیویان، لئون حکیمیان برای کوشش های خستگی ناپذیرشان برای برگزاری این پارتی سپاسگزاریم. همچنین از اندی بثلی، جوئی کاشی ملاک که منقل کباب را همه شب روشن نگاه داشتند تشکر میکنیم! همچنین از ناتالی نادری، لورن نسیمی، دانیل مردخای، میکی کریم زاده، ملودی نیکفرجام، شینا حکیمی، شانا هزقیبا و ایور اعتصامی برای کمک هایشان متشکریم.

برنامه رقص کلوب نوجوانان

پس از ماهها تمرین، کمیته جوانان بالاخره برنامه رقص جوانان را شبانه شب ۵ اپریل در سالن آمفی تاتر نورت میدل اسکول گریت نک برگزار کرد. بیش از ۶۰۰ نفر در این برنامه شرکت کردند و بیش از ۳۰ جوانان پرنرژژی و با استعداد را تشویق نمودند.

با سپاس مخصوص به برنامه گذاران که بدون تلاشهای مداوم آنان این برنامه عملی نمیشد. بدینوسیله از سیدی زر، دیانا نادری، کورین چرخی، سلیا بصلتلی و برندا ذبیحی تشکر میکنیم. کمیته جوانان همچنین از جردن رحیمی مجری برنامه که با شجاعت و طنزی لطیف برنامه را اجرا نمود تشکر میکند. همچنین از برنامه گذاران سالهای گذشته - ناتالی نادری، لورن نسیمی، ملودی نیکفرجام و شانا هزقیبا - که تجربیات خود را در اختیار جوانان امسال قرار دادند تشکر میکنیم. اشخاص زیر سهم بزرگی در موفقیت این برنامه داشتند: دی جی جکمو، ایوان حکیمی، شان الف حکیمی، شان حکیمی، میکی کریم زاده، استیو کهن، لئون حکیمیان، آدین لیویان، دانیل مردخای، کارن دیلمانیان، بهناز دیلمانیان، میترا هزقیبا و دیگر دوستانمان در مدرسه و یانگ مشهدی جوئیش سنتر.

Aleya's Hair Removal

Latest in Laser & Electrolysis Hair Removal

برطرف نمودن موهای زائد بوسیله لیزر
روشی مطمئن و دائمی برای همه نوع پوست و مو
با تکنولوژی لومینو دیوید

برداشتن موهای زائد بدن
با آخرین تکنولوژی مدرن الکترولیز

All probes & tweezers are sterilized.
Tel: (516) 551 8194
Located in Great Neck
By Appointment Only
www.aleyas16.com

گردهم آبی مجدد شرکت کنندگان شباتون

بدنبال برنامه شباتون موفقیت آمیز امسال، کمیته جوانان برنامه دیگری ترتیب داد که این بار همه شرکت کنندگان شبات دیگر را با هم بگذرانند. بدنبال چاپ و پست دعوتنامه های رنگی و جالب جمعه شب ۲۹ فوریه ۷۵ نفر از شرکت کنندگان شباتون قبلی با سرپرستان مهربانشان و ربای و ربانیت بیتون و خانواده هایشان در یانگ مشهدی جوئیش سنتر حضور یافتند. از شرکت کنندگان با غذای رستوران کلبه و دسر پذیرائی شد. همه شب خوشی را همراه با یادآوری خاطرات سفر گذراندند. کمیته جوانان بدینوسیله از استیو کهن، لئون حکیمیان، ناتالی نادری، کارول حاجی بای، فرشاد نامدار، مهران اعتصامی، روتی و بهمن کمالی و بالاخره از مدیریت کلبه آقای پژمان که این برنامه را تهیه کردند سپاسگزاری مینماید.

از همه مهمتر کمیته جوانان از خانم آنزلا و آقای بهنام حکیمیان (ایرانیان) بخاطر کمکهای مالی سخاوتمندانه شان برای برگزاری این برنامه سپاسگزار است. آنها نمونه واقعی انجام «میتصوا» را به دیگران نشان دادند. امیدواریم خد-اوند به فامیل شان سلامتی و شادکامی عطا نماید.

گردهم آئی سوریه ای ها و مشهدی ها

روز یکشنبه دوم مارچ رهبران جامعه از بوردهای مختلف در یک ملاقات مهم و تاریخی با رهبران جامعه سوریه ای ها در مشهدی جوئیش سنتر - کنیسای شوره شالوم شرکت کردند. در این روز با صبحانه از شرکت کنندگان پذیرایی شد. بعضی از افراد کمیته جوانان نیز در این برنامه شرکت کردند و از گذشته جامعه خود و سوریه ای ها مطالبی فراگرفتند. از کلیه دست اندرکاران این برنامه موفق سپاسگزاری میگردد.

کارناوال پوریم

در روز یکشنبه ۹ مارچ کمیته جوانان برنامه جالبی بمناسبت پوریم تهیه کرده بود. بیش از ۳۰۰ نفر از اعضای جامعه و کودکانی از سازمان «خی لایف لاین» در این برنامه شرکت کردند. «خی لایف لاین» سازمانی است که به کودکان یهودی که مبتلا به سرطان هستند کمک میکند.

این برنامه کارناوال با موزیک و سرگرمی های گوناگون و مسابقات تفریحی و پذیرایی ماستی «کیتیرینگ لدرمن» همراه بود که از طرف افراد سخاوتمند جامعه مخارج آن تأمین شده بود.

کمیته جوانان بدینوسیله از ملودی زر برای ترتیب دادن این برنامه جالب و خاطره انگیز تشکر میکند. همچنین از لئون حکیمیان، دانیل مردخای، امیل بن داوید، ایوان کهنیان، میشل خجینی، یاسمین شریفی آزاد، اندی بتلی، ناتالی نادری، جردن کرملی، آدین لیویان، ملودی نیکفرجام، شانا هزقیلا، کارن دیلمانیان، شینا حکیمی، میکی کریم زاده، ماکسین کرملی و همه اشخاصی که به برگزاری این برنامه کمک کرده اند سپاسگزاریم. همچنین از شرکت کنندگان محترم و اعضای کمیته بانوان و خانواده زر برای همکاری هایشان متشکریم.

در این روز بار دیگر جامعه ما انسجام و همبستگی خود را در مورد کمک به دیگران نشان داد. امیدواریم کودکانمان این روز را بخاطر

بسپارند و رسم کمک به دیگران را همیشه بیاد داشته باشند.

پوریم و پروژه سدروت

بدنبال سخنرانی مهیج ربای بیتون در یکی از برنامه روش خودش در باره سدروت - شهری که مورد حملات موشکی از سوی غزه قرار گرفته - کمیته جوانان برنامه ای برای کمک و ارسال بسته های پوریمی برای کودکان شهر مزبور ترتیب دادند.

ربای بیتون جوانان را از موقعیت این شهر که مورد حملات تروریستی قرار گرفته آگاه نمودند و البته سؤال جوانان هم این بود که: «ما چکار میتوانیم بکنیم؟ و بعنوان یک مشهدی مقیم گریب نک چگونه میتوانیم به یک شهر در اسرائیل کمک کنیم؟!»

بلافاصله جلسه ای اضطراری برقرار شد و دو شب بعد بسته بندی بسته های پوریمی آغاز گردید. سه شنبه شب ۱۱ مارچ در یانگ مشهدی جوئیش سنتر و پنجشنبه شب ۱۳ مارچ در مشهدی جوئیش سنتر - کنیسای شوره شالوم بیش از ۱۰۰ نفر از جوانان برای بسته بندی هدیه های پوریم و خوشحال کردن کودکان شهر سدروت گرد هم آمدند. بسته ها شامل شیرینجات، دفاتر نقاشی و وسائل دیگر بود و البته یادداشت های محبت آمیز و عکسی از طرف کسی که بسته را تهیه میکرد.

علاوه بر آن کمیته جوانان موفق شد ۵۰۰ دلار نیز برای چند کودک که خانه هایشان مورد اصابت موشک قرار گرفته است جمع آوری نماید.

کمیته جوانان از کمک های دیوید بیتون برای سرپرستی این برنامه تشکر میکند؛ همچنین از مونا دیلمانی، جسیکا کاشی زاده، جردن کرملی، جنیفر نامدار، استیون عبرانی، تونی عزیز، لونی بنی لیوی، لئون حکیمیان، ورائیکا حاجی بای، کارن کرملی و همه اشخاصی که در این دو شب کمک کرده اند سپاسگزار است. برای منطقه خاورمیانه آرزوی صلح میکنیم.

جشن پوریم کمیته جوانان

برای اولین بار کمیته جوانان برنامه مخصوصی بنام «شام پوریم» در منزل ربای و ربانیت بیتون و خانواده شان ترتیب داد. جمعه شب ۲۱ مارچ بیش از ۴۰ نفر از جوانان جامعه شب خوشی را همراه با آواز و موسیقی و رقص در منزل ربای بیتون گذراندند. ربانیت کُتی بیتون شام خوشمزه ای تهیه کرده بود و ربای بیتون هم سخنرانی جامعی در باره پوریم ایراد نمودند و بدنبال آن دوباره مگیلای پوریم خوانده شد.

کمیته جوانان از ایزابلا نامدار و جنیفر نامدار برای ترتیب دادن این برنامه تشکر میکند؛ همچنین از ربای بیتون و خانواده شان بخاطر محبت و مهمان نوازی شان تشکر میکند.

آگاهی «شتنز»

روز یکشنبه ۶ آپریل برنامه مخصوصی در مشهدی جوئیش سنتر اجرا گردید. «شتنز» یکی از بزرگترین میتصواهایی است که چندین بار در توره ذکر شده است و به این معنی است که مبادا پشم و نخ با هم در یک لباس بکار رفته باشند. در این روز غذای پیتزا سرو شد و مردم البسه و کت و شلوارهای خود را آوردند تا افراد متخصص آنرا برای خالص بودن پارچه کنترل کنند.

گزارش کمیته جوانان

از: نایلا لیویان

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

کمیته جوانان همچنان به برنامه های موفقیت آمیز خود ادامه میدهد. جوانان منتخب و داوطلب این دوره کمیته جوانان با شور و اشتیاق مانند آغاز دوره در نوامبر ۲۰۰۷ به تهیه برنامه های سرگرم کننده و آموزنده برای نسل جوان و کلیه افراد جامعه ادامه میدهند. قسمتی از فعالیت های اخیر کمیته جوانان به قرار زیر می باشد.

کمیته میراث و مذهب

سخنرانی روش خودش طوت

برنامه ماهیانه روش خودش در ماه طوت سه شنبه شب ۱۱ دسامبر که مصادف با هشتمین شب حنوکا بود در منزل شانتال حاجی بای برگزار گردید. در این شب ربای بیتون در باره تأثیر فرهنگ یونانی در حنوکا صحبت کردند. خانواده شانتال با شام کاشر از جوانان پذیرائی کردند و شمع های حنوکا را روشن نمودند. نزدیک ۱۲۰ نفر از جوانان جامعه در این برنامه موفقیت آمیز شرکت داشتند. بدینوسیله کمیته جوانان از ربای بیتون، شانتال حاجی بای و خانواده اش، همچنین از جردن کرملی و استیون عبرانی برای تنظیم این برنامه قدردانی می نماید.

سخنرانی روش خودش آدار اول

سخنرانی ماه «آدار اول» سه شنبه شب ۱۹ فوریه در یانگ مشهدی جوئیش سنتر برگزار گردید. مهماندار این برنامه ایزابلا نامدار بود که از شرکت کنندگان پذیرائی بعمل آورد. سخنرانی بسیار جالبی توسط خانم گیلا مندلسون که یک نویسنده نامدار بین المللی است اجرا شد. عنوان سخنرانی وی «ملاقات سالم بین جوانان در دنیای دیوانه» بود. کمیته جوانان از ایزابلا نامدار، گیلا مندلسون و جردن کرملی برای تهیه این برنامه قدردانی می نماید.

سخنرانی روش خودش آدار دوم

سخنرانی ماه «آدار دوم» یکشنبه شب در منزل لیندا، ریچل و کیمبرلی، دختران سام و دבורا حکیم برگزار گردید. که مانند همیشه شامل شام گلات کاشر و یک سخنرانی مؤثر تحت عنوان «قربانیان شهر سدرت» بوسیله ربای یوسف بیتون بود. کمیته جوانان بدینوسیله از ربای بیتون و لیندا، ریچل و کیمبرلی و خانواده حکیم و جردن کرملی، مونا دیلمانی و استیون عبرانی برای تهیه این برنامه سپاسگزاری می نماید.

سخنرانی ربانیت بیتون

در تاریخ ۱۴ ژانویه ربانیت بیتون سخنرانی برای پسران مجرد تحت عنوان «قسمتهای مخفی ماه» ایراد نمود. بیش از ۴۰ جوان مجرد

بین سنین ۱۹ تا ۵۰ سال در این برنامه شرکت نمودند. این یکی از برنامه های موفقیت آمیز کمیته جوانان بود که امیدواریم مؤثر واقع شده باشد. کمیته جوانان بدینوسیله از ربانیت کتی بیتون، دینا بصلی، رامین کمالی و اندی بئلی برای برگزاری این برنامه سپاسگزاری میکند.

شباتون فوریه ۲۰۰۸

پس از ماهها برنامه ریزی کمیته جوانان بالاخره شباتون کمیته جوانان را در ماه فوریه برگزار نمود. با اینکه این تعطیلی آخر هفته مصادف با «سوپر بال» بود و قبل از شو جواهرات توسان واقع شده بود بیش از ۹۰ نفر در این سفر شرکت نمودند. با اینکه در آغاز سفر لاستیک یکی از اتوبوس ها پنچر شد، و هوا نیز در آن روز طوفانی بود، توانستیم بالاخره قبل از شبات به هتل برسیم.

آخر هفته پر از برنامه های سرگرم کننده و صحبت های جالب و سخنرانی های آموزنده بود. این تعطیلی با یک نمایش کمدی و سرگرم کننده پایان یافت. در پایان اتوبوس ها بموقع از هتل بطرف گریست نک حرکت کردند و قبل از مسابقه سوپر بال همانطور که به همسفران خود قول داده بودیم روز یکشنبه سوم فوریه به منازل خود بازگشتیم.

بطور کلی صدها خاطره از این سفر باقی ماند، دوستی های تازه بوجود آمد و دوستی های قبلی مستحکم تر گردید. ثمره هر شباتون کمیته جوانان تاکنون هر بار پیوندی بین دو جوان بوده است و ما نیز مفتخریم به اطلاع برسانیم که امسال هم این رسم بجا آمد و شاهد پیوند دو جوان بنام تالیا لیوی که یکی از اعضاء فعال کمیته جوانان میباشد و ناتانل لیوی بودیم و بدینوسیله به آنان تبریک میگوییم.

موفقیت این برنامه نتیجه کار خستگی ناپذیر و از خودگذشتگی گروهی داوطلب از کمیته جوانان بود که اسامی آنان بشرح زیر میباشد: ناتالی نادری، استیو کهن، لئون حکیمیان، میکی کریم زاده، دانیل مردخای، لورن نسیمی، اندی بئلی، روی حکیمیان، فرشاد رحمانان و کارول حاجی بای. کمیته جوانان همچنین بدینوسیله از سرپرستان این سفر و دوستان جوانان خانم روتی و آقای بهمن کمالی و خانم روتی و آقای ایشای بن داوید سپاسگزاری مینماید. از ربای یوسف و ربانیت کتی بیتون و خانواده شان برای شرکت در این سفر و خدمات ایشان برای بهتر شدن این سفر متشکریم. و بالاخره از خانم و آقای یوسی و استریکا نسیمی و خانواده شان سپاسگزاری مینماییم. بدون تلاش های خستگی ناپذیر آنها این سفر دلپذیر اتفاق نمی افتاد.

همچنین از شرکت کنندگان این شباتون سپاسگزاریم و امیدواریم شما هم با خاطرات خوش از این سفر باز گشته باشید.

پشتیبانی از دولت اسرائیل از طریق اوراق قرضه ملی حداقل خرید ۱۰۰ دلار

باند اسرائیل بهترین هدیه برای جشن های عزیزان ما

**Israel Bonds are the most valuable gift
we can give for any occasion**

**Support Israel - Buy Israel Bonds
212-446-5853 212-446-5876**

Minimum Investment \$100

www.israelbonds.com

Collect the Postage Stamps of the State of Israel
contact us for a catalog, special collector's books, and stamp issues.

Israel Philatelic Agency of North America

460 W. 34th Street, 10th floor, New York, New York 10001

Toll-free Phone: (800) 607-2799 • E-mail: ipana@igpc.net

DANIEL F. SPITALNIC, ESQ.

**IS PLEASED TO ANNOUNCE THE OPENING
OF HIS LONG ISLAND OFFICE**

SIX GRACE AVENUE, SUITE 202 • GREAT NECK, NY 11021

(516) 439-4001 • FAX: (516) 706-1558

DSPITALNIC@SPITALNICLAW.COM

FOR THE GENERAL PRACTICE OF LAW

▪ CLOSINGS	▪ کلوزینگ
▪ MORTGAGE FORECLOSURES	▪ مورگیج های مسدود شده
▪ LANDLORD & TENANT LAW	▪ دعاوی مالک و مستأجر
▪ RESIDENTIAL & COMMERCIAL LEASES	▪ تنظیم اجاره نامه مسکونی و تجاری
▪ BUILDING VIOLATIONS	▪ تخلفات ساختمانی
▪ EVICTIONS	▪ تخلیه ساختمان
▪ CONSTRUCTION LAW & LIENS	▪ قوانین ساختمانی و حقوق تصرف ملک
▪ DEBT COLLECTIONS	▪ اخذ طلب
▪ PERSONAL INJURY & PROPERTY DAMAGE	▪ جراحات شخصی و ملکی
▪ WILLS & TRUSTS	▪ خرابی
▪ DECEDENTS ESTATES	▪ وصیت نامه و تراست
▪ INSURANCE CLAIMS	▪ املاک موروثی
▪ TRAFFIC VIOLATIONS	▪ ادعاهای بیمه
▪ LITIGATION AND OTHER MATTERS	▪ تخلفات رانندگی
	▪ دعاوی قضائی و امور دیگر

INQUIRIES WELCOME - REASONABLE RATES

آقای دانیل اسپیتالنیک همسر تیفانی نامدار با کمال خوشوقتی افتتاح دفتر وکالت خود را در گریت نک به اطلاع عموم میرساند و آمادگی خود را برای خدمت به جامعه ایرانی اعلام می دارد.

گزارش کنیسیای شعره شالوم

از: مارک کریم زاده

- پس از تولد نوزاد دختر، خانم کلودیا رحمانی بار دیگر کار خود را بعنوان مربی کلوب M&M برای کودکان جامعه از سر گرفتند. کلوب M&M هر هفته شبها و روزهای شبات برنامه های بخصوص برای کودکان و نوجوانان انجام میدهد و شرکت در این برنامه ها به کلیه کودکان جوان تر نیز توصیه میشود. در ضمن از دوشیزگان ناتاشا و ناتالی نسیمیان و شارونا حکیمیان برای زحمات خستگی ناپذیرشان در کمک مؤثر به کلوب M&M قدردانی میشود.
- اخیراً دو برنامه موفقیت آمیز در مینیان جوانان در سالن ورزش (جیم) انجام گرفت. اول یک شباتون توسط ربای بیتون ترتیب داده شده بود و دوم یک مینیان شبات برای پدران همراه با فرزندان پسر و یا دخترشان انجام گرفت و طی آن بسیاری از مادران نیز به خانواده خود ملحق شدند. هر دو برنامه با استقبال بسیار مواجه شد و امیدواریم چنین برنامه هایی در آینده نیز صورت گیرد.

یادآوری:

بعلت گرما و رطوبت هوا در ماههای تابستان از خانمها درخواست میشود که با لباس مناسب و درخور مکان عبادت به کنیسیا بیایند. بار دیگر درخواست میکنیم که خانواده هایی که شیرا دارند از پخش شیرینی قبل از پایان مراسم کنیسیا خودداری نمایند.

- تعمیرات تمامی قسمتهای سقف ساختمان اکنون تکمیل شده است.
- بمنظور صرفه جوئی مؤثر در مصرف برق کنیسیا بسیاری از لامپ های ساختمان با نوع دیگری که مصرف انرژی کمتری دارند تعویض شده اند. این لامپها از مصرف برق کنیسیا خواهند کاست. در ضمن برای سالن مجالس پریزهای مخصوصی نصب شده که لامپها را می تواند کم نورتر نماید و به این صورت هم از مصرف برق بیشتر جلوگیری میشود و هم محیط جالبتری برای برخی از مهمانی ها ایجاد میکند.
- صندلی های مخصوص نیمکت ماندنی برای قسمت تازه طرح ریزی شده خانمها سفارش داده شده است.
- تمامی گودالها و دست اندازهایی که در آسفالت سطح پارکینگ کنیسیا وجود داشت با استفاده از مقاطعه کاران حرفه ای ترمیم و اصلاح شدند.
- بمنظور حفظ بهداشت در تمامی ساختمان ضد عفونی کننده های مخصوصی برای دستها در قسمتهای بخصوصی نصب شده اند.
- پس از اتمام نصب تیغه هایی که در سالن اصلی کنیسیا جریان هوای سرد کولرها را منحرف میکند برای سالن کنیسیای هفتگی نیز چنین تیغه هایی سفارش داده شده است.

شما و مگیلا

از: بهرام نبویان

اما میگویند کسانی هستند که آنها را «نبین» می خوانند، یعنی از داشتن دیگران ناراحت و از ناداری شان خوشحال می شوند و این نوع دید (یا ندید) را چشم بد می خوانند. عده ای هم برای دفع چشم بد، میخ و سوزن، نمک و فلفل و پنج انگشت را حواله چشم این «نبین ها» کرده کوری بیشتر ایشان را خواستار می شوند!

آفریدگارا به آن بچه گرسنه رحمت فرما. به آنکس که چیزی دارد و آنرا به رخ آن کس که ندارد میکشد گنجایش داشتن عطا فرما. آن «نبین» را به جای کورتر ساختن، بینایی ده و به آن حواله دهنده قدرتی ده که حتی برای آنکس که بد او را می خواهد بد نخواهد. چه بدخواهی و نفرین بر خلاف دستورات اخلاقی و موازین انسانی است. با آرزوی خوبی برای همه.

در کتاب تاریخ یهودیان مشهد اشاره ای شده به نشریه آشنا، آنرا یک نشریه انتقادی که بعنوان نمونه از عقیده به چشم انتقاد میکرد، خوانده اند. چون منظور ایشان را از «عقیده به چشم بد» متوجه نشدم، توضیحی در این مورد لازم دیدم.

قاعده طبیعت بر این است که دارندگی و خصوصیات انسانها یکسان نیست. بعضی چیزهایی دارند که دیگران ندارند و برعکس. وقتی به کشورهای جهان سوم میرویم و فقر مالی را می بینیم و مثلاً «پسر بچه یا دختر بچه ای را می بینیم که در پشت پنجره یک مغازه خوراک فروشی نگاه حسرت باری به خوراک ها انداخته و توان خرید آنها را ندارد، دل هر انسانی آزرده می شود و البته که این نگاه از یک چشم بد نیست.

گرد هم آئی نمایندگان یهودیان سوری و مشهدی

گزارش از کمیته ارتباطات UMJCA - نوشته رادنی حکیم
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

در روز یکشنبه دوم مارچ ۲۰۰۸ دو گروه از یهودیان سفارادی که یکی مرکزش در بروکلین و دیگری در گریت نک نیویورک میباشد در یک گردهم آئی با هم آشنا شدند. حدوداً ۲۰ رهبر سوری و هشتاد نماینده جامعه مشهدی در مجموعه شعره شالوم در گریت نک حضور یافتند تا در باره تشابهات جوامعشان از قبیل تبار خاورمیانه ای، مهاجرت به نیویورک، موفقیت ها، نگرانی ها و از همه مهمتر راز بقاء و تأکید در حفظ هویت، با هم تبادل نظر کنند.

برای جامعه کوچک و متحول ما این سؤال پیش می آید که آیا باید پا در جای پای این جامعه قدیمی و بزرگ گذاشته و از آن بعنوان الگو استفاده کنیم و یا فقط نکات مثبت و عملی فرهنگ آنها را مد نظر قرار دهیم.

این برنامه که به همت آقایان بهمن کمالی و جیکوب کاسین ترتیب داده شده بود با مروری بر تاریخ یهودیان مشهدی توسط آقای برنارد لیوی آغاز شد. وی در باره واقعه الله دادی در سال ۱۸۳۹ و چگونگی حفظ مذهب و سنن اجدادی در شرایطی که به ظاهر به قبول اسلام وانمود میشد و ادامه این زندگی دوگانه بمدت یک قرن و تأثیر آن بر بافت اجتماعی ما به تفصیل صحبت کردند و یادآور شدند که بعد از انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ و مهاجرت به نیویورک، همبستگی مردم ما ادامه پیدا کرد. سپس رؤسای انجمن مرکزی، بهمن کمالی و مهدی نسیمی در باره همبستگی، اتحاد، رسوم و این واقعیت که طلاق و خروج از دین در جامعه ما بسیار نادر است سخنرانی کردند. پس از آن آقای مهران اعتصامی با ذکر آمار و ارقام نگرانی هایی را در مورد ماهیت فرهنگی جامعه مطرح نمود و توضیح داد که به دلیل همین نگرانی ها ما به جامعه برادر «سوری» که اتحاد و هویت خود را بعد از گذشت یک قرن اقامت در نیویورک حفظ نموده مراجعه نموده ایم.

قبل از پاسخ به نگرانی های جامعه مشهدی نمایندگان سوری شمه ای از تاریخ خود را مربوط به مهاجرت از «حلب» و «دمشق» به نیویورک و اسکان اولیه در جنوب شرقی نیویورک و سپس عزیمت به بروکلین ایراد کردند. بدنبال آن تعدادی از اعضای برجسته جامعه سوری معرفی شدند که هر یک به اجمال در باره سازمان تحت نظارتشان و اصولی که برای حفظ همبستگی و میراث فرهنگی رعایت میکنند سخن گفتند.

رهبر جامعه سوری آقای جیکوب کاسین به سه عاملی که هویت سوری را حفظ کرده، یعنی تحصیلات یشیوائی به روش سوری و آموزش توراه - عدم پذیرش افراد غیر یهودی که مایلند به یهودیت بگروند - و تأکید زیاد بر «صداقا» یا پرداخت اعانات اشاره کرد. این

سه اصل توسط تمام سخنرانان تکرار شد.

ربای الی آبادی رهبر روحانی کنیسای «ادموند جی شوا» در منهنن با مقایسه کنیساها با کشتی نوح که بمنظور نجات انسانها در مقابل سیل خارجی ساخته شده بود، بر حفظ جامعه در مقابل دنیای خارج (تأثیرات نامطلوب آموزشی و ازدواج با بیگانه) تأکید کرد.

ارنس دیان معاون یشیوای ماگن داوید که بزرگترین و قدیمی ترین یشیوای سوری میباشد، آشنائی کودکان با ارزشهای اجتماعی را که موجب وحدت جامعه میشود از سنین پایین و همچنین مقررات جدی علیه ازدواج با غیر یهودی را لازم دانست.

«الی کهن» رهبر کنیسای «شعره صیون» و «ژوزف تادیل» سرپرست «مرکز جامعه سفارادی» علاوه بر تکرار سه اصل ذکر شده توسط رهبر جامعه سوری بر کاشتن بذر جامعه در میان نسلهای آینده از طریق آموزش یشیوائی تأکید نمودند.

چند سخنران دیگر خلاصه ای از خدمات اجتماعی توسط سازمانهای خیریه مانند «انجل فاند»، «فود فاند»، بیکور خولیم (عیادت بیماران) که شامل خدمات پزشکی، کمک های مالی و غذائی، ترک اعتیاد، رایزنی، آموزش خصوصی و معرفی جوانان به یکدیگر برای ازدواج میباشد را یادآور شدند. همچنین نمایندگان سوری در باره اهمیت جمع آوری وجوه نقدی و «صداقا» از بین اعضای جامعه بمنظور تأمین بودجه فعالیتهای اجتماعی سخن گفتند.

در خاتمه این گردهم آئی که با تفاهم و قدردانی متقابل برگزار شد، پیشنهاد گردید که رهبران جامعه مشهدی در آینده با گردانندگان سازمانهای سوری در تماس باشند.

باید متذکر شد که نظریات مطرح شده با موافقت بی قید و شرط حاضرین مواجه نشد. البته آموزش توراه و پرداخت صداقا مورد قبول عموم میباشد ولی آیا جامعه ما آمادگی تأسیس یشیوهای مختص خود را دارد؟ در چند سال گذشته اقدام به دائر کردن بعضی کلاسهای درس کودکان شد که تا حدی بحث برانگیز بود. لازمه احداث یشیوا بودجه کافی، تعداد لازم دانش آموز و کادر آموزشی مناسب میباشد. الگوی سوری از بسیاری جهات یک نمونه خوب و مناسب میباشد ولی آیا ما باید همان معیارها را دقیقاً بپذیریم؟!

آنچه ما از ملاقات با نمایندگان جامعه یهودی سوری آموختیم، راهنمایی برای مذاکرات آینده در امر مسئله خروج از مذهب و ازدواج با غیر هم مذهب خواهد بود. این گرد هم آئی جوابی آنی برای بقای هویت ما نمی باشد ولی قدمی مثبت برای تعیین مسیر آینده با هدف حفظ میراث فرهنگی مان خواهد بود.

باید اعمال او را سرمشق خود قرار داده و راه او را برای خدمت به جامعه دنبال کنند.

سوریه ای ها در بروکلین صحبت کردند و اضافه نمودند که به گفته نمایندگان جامعه سوریه ای ها، رمز بقای این جامعه در آمریکا تحصیلات یهودی، جلوگیری از ازدواجهای مختلط و پرداخت اعانات (صدقا) بوده است. به گفته آقای کمالی این خصوصیات بطور واضح در شخصیت آقای حریری پیدا می شود.

در این گروه آئی چند نفر از دوستان و آشنایان آقای حریری نیز صحبت کردند. آقای بهروز حکیمیان از ایشان بعنوان شخصیتی نمونه نام بردند و ایشان را از بزرگان تاریخ جامعه مشهدی خواندند. آقای فتح الله همیمان نیز اظهار داشتند که در طی چندین سال نزدیکی با آقای حریری دروس باارزشی از ایشان آموخته اند.

در این روز چندین نفر از جمله آقای داوید هزقیا، آقای ابراهیم عزیز، ربای مردخای کهنیم، ربای اذراحیان، ربای شوب، آقای منوچهر کاشانیان، آقای افرایم کردوانی، آقای جانی هزقیا و آقای مهران بصلی در تمجید از آقای حریری صحبت کردند. ربای بیتون نیز در این جلسه اضافه کردند که از آقای حریری آموخته اند که چطور توجه مردم را در سخنرانی ها جلب کنند و از زحمات ایشان برای تشویق مردم در تأسیس مدرسه یهودی در جامعه قدردانی کردند.

آقای فرشاد کلاتی خزانه دار انجمن مرکزی در طی صحبت هایشان اشاره کردند به خصوصیات لازم در رهبر جامعه. به گفته ایشان یک رهبر موفق باید در مدیریت تجربه داشته باشد، باید آینده نگر باشد و باید برای به هدف رساندن نظرات خود اهل عمل باشد. و این خصوصیتی است که در شخصیت آقای حریری دیده میشود. آقای کلاتی تابلوی تقدیر از آقای حریری را بعنوان بنیانگذار مجموعه مشهدی جوئیش سنتر عرضه کردند که بزودی در این مجموعه نصب خواهد شد. آقای کلاتی به نمایندگی از طرف انجمن مرکزی هدیه یک میلیون دلاری آقای حریری را پذیرفتند و از ایشان در این اقدام سخاوتمندانه قدردانی نمودند.

خانم لیندا کمالی نیز در این جلسه صحبت کردند و آقای حریری را سرمشقی برای جوانان جامعه خواندند. در اینجا آقای حریری مجدداً تمایل خود را به تأسیس مدرسه یهودی در جامعه اظهار کردند و از انجمن مرکزی درخواست نمودند که این هدف را دنبال کنند و مدرسه ای در جامعه ایجاد کنند که ارزش ها و مینهاق های جامعه را به کودکان و جوانان بیاموزد. آقای حریری اضافه کردند که علاوه بر کمک ایشان به انجمن حاضر هستند که مبلغ ۲۰۰,۰۰۰ دلار برای شروع چنین پروژه ای به جامعه کمک کنند. آقای حریری همچنین از مجالس بزرگ برمیتصوا و نامزدی انتقاد کردند و اضافه کردند که باید بیشتر به مدرسه جامعه و کلوب بزرگسالان توجه شود.

تا این روز من (گزارشگر انجمن مرکزی - رادنی حکیم) فقط اسمی از آقای حریری شنیده بودم و هیچوقت موقعیت نداشتم که از نزدیک با این شخصیت بزرگ آشنا شوم. ولی در طی این دو ساعت این رهبر بزرگ، خوش مشرب، دلسوز، فهمیده و شجاع را شناختم. بعد از ملاقات با این شخصیت بزرگ به این نتیجه رسیدم که جامعه ما باید به داشتن چنین رهبری افتخار کند و جوانان و رهبران آینده جامعه

بزرگداشت آقای مهدی حریری درسی در رهبری

گزارش از کمیته ارتباطات UMJCA - نوشته رادنی حکیم (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

بدست گرفتند و اظهار داشتند که زندگی ایشان به معجزه بیشتر شباهت دارد و برای حضار تعریف کردند که چگونه و بطور معجزه آسا لحظاتی قبل از ورود آیت الله خمینی به ایران توانسته بودند از ایران خارج شوند. بعد از آن آقای حریری از تمام حضار عذرخواهی کردند که اگر احتمالاً در طی خدمات ایشان به کسی بی احترامی کرده باشند و خاطرنشان ساختند که هدف ایشان فقط حفظ اتحاد جامعه و سنت‌ها و رسوم یهودی در جامعه بوده است. ایشان طی داستانهایی شنیدنی اضافه کردند که برای تکمیل اجازه‌های مجموعه مشهدی جوئیش سنتر آنقدر مصمم بودند که حتی یک بار در ایام موعیدیم همسر و دختر خود را در لوس آنجلس گذاشتند که خود را به موقع به نیویورک برسانند و در جلسه انتقال مالکیت مشهدی

جوئیش سنتر شرکت کنند. آقای حریری از کلیه حضار خواستند که در به ثمر رساندن عقاید و پروژه‌های خود کوشا باشند و برنامه‌های خود را برای بهبود جامعه به تعویق نیندازند. در خاتمه از تمام کسانی که در این برنامه شرکت کردند و سایر کسانی که در تأسیس مشهدی جوئیش سنتر دست داشته‌اند تشکر کردند.

در این جلسه دو پرزیدنت انجمن مرکزی آقای مهدی نسیمی و آقای بهمن کمالی نیز شرکت داشتند. آقای نسیمی در طی صحبت‌هایشان گفتند که جامعه مشهدی و انجمن مرکزی هنوز هم به کمک‌های آقای حریری محتاج هستند و آقای کمالی نیز از طرف انجمن مرکزی از خدمات آقای حریری قدردانی کردند.

آقای کمالی از آقای حریری بعنوان یک رهبر بزرگ جامعه، یک معلم و یک سرمشق برای سایرین در امور یهودیت و صیونیزم یاد کردند. آقای کمالی همچنین از جلسه‌ی اخیر انجمن با نمایندگان جامعه

در روز یکشنبه ۱۶ مارچ جامعه مشهدی طی برنامه مفصلی از یکی از خدمتگزاران دیرین خود آقای مهدی حریری، قدردانی نمود. تعداد زیادی از رهبران گذشته و حال جامعه همراه عده زیادی از دوستان و نزدیکان آقای حریری در این روز در آسایشگاه «سان هاربر» در رازلین جمع شدند که از این شخصیت بزرگ و پایه‌گذار مشهدی جوئیش سنتر گریت نک قدردانی کنند. برنامه این روز گذشته از یادی از گذشته و خدمات آقای حریری، درسی بود از رهبری توسط شخصیتی خستگی‌ناپذیر و سخاوتمند که تمام عمر خود را وقف خدمت به جامعه خود نموده است.

برنامه این روز با خوش آمد آقای شان فلد از «سان هاربر» شروع شد. بعد از آن آقای نسیم بصلیان در باره خدمات آقای حریری صحبت کردند و ایشان را

مهره اصلی پروژه ایجاد مرکزی در گریت نک خطاب کردند. ایشان از تأسیس مینیان کلبه توسط آقای حریری صحبت کردند که پایه‌ای بود برای تأسیس مجموعه مشهدی جوئیش سنتر و کنیسیای شعره شالوم در گریت نک. ایشان فرمودند که آقای حریری در تمام مراحل تأسیس این مرکز دست اندرکار بودند و از شروع برنامه ریزی و نقشه‌کشی این مجموعه تا مراحل ساختمانی آن و جمع‌آوری پول برای این پروژه نظارت داشتند. آقای بصلیان اضافه کردند که آقای حریری غیر از وقت خود شخصاً کمک مالی قابل ملاحظه‌ای نیز برای تأسیس این مرکز صرف نمودند و در تمام مراحل این پروژه از پشتیبانی و حمایت شورای مذهبی جامعه برخوردار بوده‌اند. به گفته ایشان، هدف آقای حریری ایجاد محیطی برای حفظ اتحاد در جامعه بوده و تنها درخواست ایشان دو صندلی در این مرکز برای خود و همسرشان بوده است.

بعد از براهانی توسط ربای الیاهو بن حییم آقای حریری صحبت را

«پُل»: شباتی با ربای بنجی لوین

کمیته اسرائیل و سیونیزم UMJCA، با همکاری کلیه کنیسه‌های جامعه برای شبات ۹-۱۰ ماه می از ربای بنجی لوین بعنوان مهمان، دعوت بعمل آورده بودند. ربای لوین ارشد سازمان «گشر» (به معنی پُل) در اسرائیل می باشد. هدف این سازمان نزدیکتر ساختن افکار دو قطب مذهبی و غیر مذهبی در اسرائیل و در سراسر دنیا می باشد. در این شبات مخصوص، ربای لوین در کلیه کنیسه‌های جامعه ما پیام اتحاد و یگانگی را طی سخنرانی‌های زیبای خود عنوان کرد. در شنبه شب پس از پایان شبات، ربای لوین با نمایشنامه طنزآمیز «چهار صورت اسرائیل» بیش از ۳۵۰ تن شرکت کنندگان را در سالن تئاتر مدرسه «سادل راک» سرگرم ساخت. ربای لوین در این نمایشنامه کم‌دی چهار نوع از شخصیت‌های مختلفی که در اسرائیل زندگی می کنند را بطور مخلوطی از طنز و جدی عرضه نمود. هدف از این نمایشنامه این است که تماشاچیان، خود را در غالب این شخصیت‌ها در نظر گرفته به آنها ربط دهند و اهمیت اتحاد و یگانگی در میان یهودیان را بیشتر احساس کنند. ما امیدواریم که پیام اتحاد این سازمان، تأثیر بسزایی در روحیه جامعه ما گذارده باشد.

گردهم آیی برای ازدواجها: رکود ازدواجها در جامعه

جامعه مشهدی اولین قدم خود را برای رسیدگی به مسئله رکود ازدواجها در جامعه برداشت. پس از چند سخنرانی، عده زیادی از افراد جامعه نظریات خود را در این بحث آزاد در مورد کمبود ازدواجها و ازدواج با خارج از جامعه خودمان مطرح کردند. از مهمترین نکاتی که در امر مشکل ازدواجها مطرح شد، گروه‌ها و دوره‌های جوانان بود که مانع آشنایی جوانان با افراد تازه می باشد. مخارج بالای زندگی در منطقه گریت نک و مسئله طرز فکرهای متفاوت بین والدین و جوانان نیز بعنوان موانعی در امر ازدواجها مطرح شدند. از دیگر نظریات در آن شب، اظهار نظر والدین در مورد ازدواج

فرزندانشان بود که باعث محدود ساختن و فشار بیهوده بر روی جوانان می باشد. در پایان این شب، در حالیکه راه حل کوتاه مدتی برای این امر بدست نیامد ولیکن بحث و گفتگو در این زمینه مسیری برای تبادل نظر بیشتر در جامعه باز کرد.

شب یادبود واقعه الله دادی

بمنظور بزرگداشت روز مادر، کمیته جوانان با همکاری کمیته الله دادی برنامه «شب مشهد» را برای یادبود واقعه الله دادی ۱۸۳۹ که صفحه ای از تاریخ جامعه مشهدی می باشد برگزار کردند. بیش از ۱۲۰۰ تن در برنامه این شب شرکت کردند. در این برنامه که با پذیرایی شام همراه بود، شرکت کنندگان از نمایشگاه هنری نیز دیدن کردند و توضیحاتی در باره تاریخچه واقعه الله دادی و چگونگی نجات از این دوره تاریک به شرکت کنندگان داده شد. در این شب کتاب «دفترچه خاطرات راخل» به جامعه مشهدی معرفی شد و از نویسنده این کتاب نیز قدردانی بعمل آمد. همچنین چند قطعه نمایشنامه‌های کوتاه که براساس این کتاب تدارک دیده شده بود شرکت کنندگان را سرگرم کرد و برای یک سری جوایزی که تهیه شده بود قرعه کشی بعمل آمد. در این شب همچنین فیلمی از اماکن مختلف در ایران امروز به معرض نمایش گذارده شد که مورد توجه حاضرین قرار گرفت. همچنین جلد سوم کتاب تاریخ جامعه همراه با کتاب «دفترچه خاطرات راخل» بین مردم توزیع شد. این شب، شبی فراموش نشدنی برای جامعه ما بود و بخصوص موقعیتی بود که جوانانمان با از خود گذشتگی‌های مادران و پدرانمان برای حفظ سنتها و مذهبمان که امروز از آن لذت می بریم آشنا شوند. این برنامه موفق نه تنها باعث شادی عده کثیری از والدین شد، بلکه باعث بالاتر بردن اطلاعات شرکت کنندگان از واقعه الله دادی و داستان پیروزی بر پلیدی مسلمانان آن زمان که در کتاب «دفترچه خاطرات راخل» نیز ذکر گردیده، شد.

دنباله سرمقاله از صفحه اول:

متأسفانه زمانی که یک پسر عاشق یک دختر میشود از نظر روانی نابینا میشود و نمی تواند مصائبی را که با این تصمیم غلط باعث خواهد شد بیطرفانه مشاهده کند. شیفتگی روی مغز اثر میگذارد و مانع آن میشود که بتواند به نحو منطقی فکر کند.

بخاطر تجربه ای که متأسفانه با موارد بسیاری از ازدواج‌های مختلط داشته ام میدانم که تنها چیزی که بر عشق غلبه میکند عشق است. اگر فقط یک شخص درک کند که با این عشق، عشق والدین خود و اطرافیان خود را از دست خواهد داد ممکن است عکس العملی نشان دهد. مواردی را دیده ام که والدین به فرزندان خود گفته اند که در صورتی که با غیر یهودی ازدواج کند عزادار خواهند شد، قریبا خواهند کرد و هفت خواهند گرفت و آنوقت فرزندانمان از عمل خود منصرف شده اند.

در اینجا با یک داستان حقیقی به سخنان خود خاتمه میدهم. داستانی از ربای سیون لیوی در پاناما که نشان میدهد تا چه حد عشق می تواند کور باشد.

یکی از اعضای کنیسه ربای لیوی می خواست با یک دختر غیر یهودی

ازدواج کند و هیچکس نمی توانست وی را منصرف سازد. ربای از وی دعوت کرد تا در روزی که قرار بود ازدواج کند در آپارتمان ربای حاضر شود زیرا میخواست وی را درست قبل از ازدواجش براخا کند. ربای شروع به یک براخای طولانی نمود و زمانی که داماد میخواست از آپارتمان خارج شود ربای کلید آپارتمان را به وی نشان داد و سپس آنرا از پنجره طبقه هفتم به بیرون انداخت. تلفنی وجود نداشت و داماد راه تماس با خارج را نداشت و در حالی که ربای هنوز وی را براخا میکرد داماد شروع به فحش دادن به ربای و فامیلش بخاطر عملی که انجام داده بود کرد. پس از یکی دو ساعت همسر ربای به منزل آمد و درب آپارتمان را گشود. داماد به سرعت از آپارتمان خارج شد تا به مراسم ازدواج برسد.

نامزد خشمناک وی در کنار در ورودی کلیسا ایستاده بود و زمانی که داماد را دید به او گفت: «ای یهودی پست کنیف - کاش به دوستان و فامیلیم گوش داده بودم که با تو ازدواج نکنم. ای یهودی پست کنیف.»

در همان شب داماد به نزد ربای لیوی بازگشت و از او تشکر نمود: «ربای از اینکه چشمان مرا باز نمودید ممنونم. من واقعا "کور بودم. ممنونم که چشمانم را باز نمودید.»

جشن شصتمین سالگرد استقلال اسرائیل: شوک شالوم

جامعه مشهدی شصتمین سال استقلال اسرائیل را با برپا کردن بازارچه شالوم در گریت نک یادآور شدند. این بازارچه به سبک اسرائیلی در سالن جشن های مشهدی جوئیش سنتر - کنیسای شعره شالوم آغاز شد که انواع مختلف محصولات اسرائیلی در آن بفروش می رسید. سپس برنامه رقص و آواز گروه هنری ارتش اسرائیل، بیش از ۱۰۰۰ تن شرکت کنندگان در این بازارچه را سرگرم کرد. کلیه شرکت کنندگان پس از پایان این برنامه لذت بخش رقص و آواز، دقیقه ای به یاد سربازانی که جان خود را در راه استقلال و بقای آزادی اسرائیل از دست داده اند سکوت کردند. این برنامه فراموش نشدنی فامیلی و تفریحی مورد استقبال همگان قرار گرفت که می بایست بصورت یک برنامه دائمی، به یاد تشکیل کشور اسرائیل هر سال برگزار گردد.

از کمیته ارتباطات UMJCA - نوشته رادنی حکیم

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

در جلسه تاریخی که بین دو جامعه مشهدی و سوریه ای صورت گرفت، رهبران جامعه سوریه ای رسماً خود را به رهبران جامعه مشهدی معرفی نمودند. طی این جلسه، رهبران جامعه سوریه ای راه و روش هایی را که طبق آن ارزشها و سُنن خود را طی چند نسل متوالی حفظ کرده اند برای اعضای جامعه مشهدی تشریح کردند. سوریه ای ها ضمن تکیه بر روی ارزشهای خود که تمرکز روی تحصیلات یهودی، جلوگیری از ازدواجهای مختلط و تغییر مذهب به یهودیت بوده، اهمیت صداقا و خیریه را امری بسیار لازم دانستند. هر دو جامعه از شرکت در این نشست بسیار خشنود بودند و اظهار داشتند که این مکالمات بسیار سازنده بوده و راه را برای برنامه های مشترک دیگر باز نموده است.

بزرگداشت آقای مهدی حریری طلوع

گروه بزرگی از رهبران گذشته و فعلی جامعه مشهدی بمنظور بزرگداشت و احترام به یکی

از محترم ترین اعضای جامعه، آقای مهدی حریری طلوع، به ملاقات ایشان رفتند. در این ملاقات چند سخنران در باره تلاشهای خالصانه آقای حریری برای ایجاد مجموعه مشهدی جوئیش سنتر صحبت کردند. این سخنرانان همچنین به نقش اساسی آقای حریری برای گرد هم آوردن اجتماعی و روحانی جامعه اشاره کرده و سخن گفتند. این مراسم با اهدای ۳ تابلوی تقدیر به آقای حریری، بعنوان خادم و پایه گذار مجموعه مشهدی جوئیش سنتر، که در کنیسای شعره شالوم نصب خواهد شد، خاتمه یافت.

در پایان این مراسم، آقای مهدی حریری مبلغ یک میلیون دلار به جامعه مشهدی هدیه کردند و پیشنهادهای برای بهتر ساختن و هدفهای آینده جامعه نیز نمودند.

مگیلا

Megillah מגילה

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی

ולד צלירי משהד

وابسته به سازمان

یهودیان متحد مشهدی آمریکا

آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee

P.O. BOX 222031, Great Neck, NY 11022-2031

Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822

E-mail: MYCny@aol.com

مدیریت:

بهناز دیلمانیان، کارن دیلمانیان

هیئت نویسندگان:

مهران اعتصامی، یوسف داودزاده،

بهروز دیلمانیان

نویسندگان و مترجمین همکار:

حشمت بصلی، رادنی حکیم، میشل دیلمانی،

دکتر فرخ دیلمانیان، ژاسمین دیلمانیان، داریوش رحمانی،

منصور کریم زاده، برنارد لیوی

تایپ ست و صفحه آرایی: بهناز دیلمانیان

عکسها: میکی کریم زاده

هیئت مشاوران - سردبیران سابق مگیلا:

لاله آشر، میشل دیلمانی، نانسی حکیمیان،

لوئی عبرانی، بهمن کمالی، برنارد لیوی، ناتاشا نسیمی

لیست پستی آبونمان: مهتاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

حسابدار کمیته جوانان: استیو کهن

سایر همکاران در قسمت پخش:

ستیو کهن، میشل خجینی، یاسمین شریفی آزاد، لئون حکیمیان

و با همکاری اعضای کلوب بزرگسالان

پخش خارج از کشور: دانی لولویی

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند.

مگیلا مسئولیت صحت کثروت مؤسسات آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

فهرست مطالب

۱سرمقاله
۴گزارش انجمن مرکزی
۶بزرگداشت آقای مهدی حریری
۸گردهم آئی نمایندگان یهودیان سوری و مشهدی
۹گزارش کنیسای شعره شالوم
۹شما و مگیلا
۱۱گزارش کمیته جوانان
۱۴تبریکات
۱۵شما و مگیلا
۱۶اخبار جامعه
۱۹پر طاووس، شاخ گوزن
۲۰از گوشه و کنار
۲۲اقتصادی
۲۳برنامه ریزی برای املاک در دوره رکود
۲۵ایشالله مبارک باد!!
۲۷یادی از دکتر کاشی
۲۸روزهای گذشته عیدگاه
۳۰پزشکی
۳۴یهودیان آرژانتین
۳۶ریشه های تاریخی امثال و حکم
۳۸جدول و سرگرمی
۳۹عطر شکوفه ها
۴۰کمکهای مالی به مگیلا

عکسهای روی جلد:

جشن پوریم و برنامه رقص کمیته جوانان - ۲۰۰۸

Law Offices of AARON LOLOEY

دفتر و کالت اہرون لولوئی

ACCIDENTS / INJURIES

و امور حقوقی دیگر خدمات ناشی از تصادفات

- ◆ Automobile / Construction Accidents ◆
- ◆ Slips & Falls ◆ Dog Bites ◆

Free Consultation

مشاوره رایگان

No Recovery-No Fee ◆ *In Hospital & Home Visits*

Call (516) 354-5454

300 Marcus Ave. Suite 2E7
Lake Success, NY 11042

مقاله زیر خلاصه سخنرانی ربای بیتون در روز شبات (شنبه) ۲۳ آگوست ۲۰۰۸ در «بانگ مشهدی جوئیش سنتر» می‌باشد.

این روزها شخصیت های «یهودی» بسیاری در برنامه های تلویزیونی آمریکا بخصوص برنامه های کمدی بچشم میخورند. یکی از معروف ترین آنها «جری ساینفلد» است که نقش خود را در شو «ساینفلد» ایفا میکند. جروم آلن ساینفلد یک یهودی است (از پدر اشکنازی و مادر سوری) و شخصیتی که در شو (برنامه) ایفا میکند «جری» نیز یهودی است. شخصیت ساینفلد یک یهودی آمریکائی عادی است ولی چه چیزی در مورد شخصیت جری ساینفلد یهودی است؟ بنظر نمیرسد که او تفیلا بخواند و یا تفیلین بگذارد و در شو او هیچ نشانی از رعایت شبات و کشروت بچشم نمیخورد. در حالی که مشکل است علائم و اعمالی یهودی در زندگی جری ساینفلد پیدا کرد، به سادگی می توان بسیاری اعمال غیر یهودی را یافت که وی خود را به آن مشغول ساخته است. او در رستورانهای غیر کاشر غذا میخورد و در منزل نیز غذای غیر کاشر دارد. تصور نمیکنم که وی در روز کیپور روزه بگیرد و بر خلاف بسیاری یهودیان غیر مذهبی روی درب آپارتمانش مزوزا ندارد. در هر صورت مایلیم از شما سوال کنم که غیر یهودی ترین عملی که شخصیت جری ساینفلد انجام میدهد چیست؟

از نظر من غیر یهودی ترین عملش این است که با هر دختری بدون در نظر گرفتن مذهب آن دختر بیرون میرود. از این نظر او مثل یک یهودی عادی آمریکائی است که امروز درصد ازدواجهای مختلط در بین آنها از هفتاد درصد نیز بالاتر رفته است.

متأسفانه برای بسیاری یهودیان انتخاب یک همسر که یهودی باشد اولویت ندارد. اگر یک یهودی عادی مثل «جری» بخواد با یک دختر غیر یهودی ازدواج کند همان کاری را میکند که اکثر یهودیان آمریکائی هنگام ازدواج با غیر یهودی انجام میدهند. بطور مثال زمانی که «الیوت سپیتزر» با یک زن مسیحی پاتیست جنوبی ازدواج کرد مراسم ازدواجش بصورت مدنی و توسط یک قاضی فدرال انجام شد. احتمالاً جری موافقت خواهد کرد تا با دوست دختر غیر یهودی اش در یک کلیسا ازدواج کند. از نظر من او تا این حد در مورد مذهب «روشنفکر» است! آیا ما در جامعه خود نیز یهودیانی مثل «جری ساینفلد» داریم؟ قطعاً خیر. لاقلاً تا کنون خیر.

تقریباً محال است که قبول کنیم که یک یهودی مشهدی وجود دارد که تا این حد نسبت به مذهب اجدادی خود بی تفاوت باشد. ولی به این معنی نیست که ازدواج مختلط در بین جوانان جامعه ما غیرممکن است. به هر صورت ما در آمریکا زندگی میکنیم که ازدواج مختلط بخشی از واقعیت زندگی است. تفاوت عمده بین یک یهودی مشهدی و جری ساینفلد این است که یک یهودی مشهدی هرگز جرأت نخواهد کرد که با یک دختر غیر یهودی در یک کلیسا ازدواج کند و به احتمال قوی در یک محضر ازدواج مدنی نیز ازدواج نمی کند زیرا مایل است ملاحظه والدین خود را داشته باشد که همیشه میخواستند اند فرزندانشان را در زیر خویا ببینند.

بنابراین اگر من یک یهودی مشهدی باشم و بخوام که قطعاً با یک دختر یهودی ازدواج کنم چکار خواهم کرد؟ قطعاً سعی خواهم کرد که آن دختر را به دین یهود گرایش دهم. در نیویورک گرویدن به دین یهودی بسادگی انجام میگردد. من به نزد یک ربای ریفورم نمیروم. از نظر آنان ازدواج مختلط کاملاً مجاز است و اکثر ربای های ریفورم حتی مراسم ازدواج را مشترکاً با یک کشیش مسیحی انجام میدهند. پس احتمالاً به یک ربای کنسرواتو مراجعه میکنم که بدون هیچ ناراحتی این عمل را برایم انجام دهد

زیرا یک ربای ارتودکس هرگز عمل تغییر مذهب به دین یهود را که انگیزه آن ازدواج باشد انجام نخواهد داد چون طبق هلاخا صریحاً ممنوع شده که کسی را بخاطر ازدواج به دین یهود گرایش داد. لازمه گرایش به دین یهود بصورت قانونی این است که هیچ انگیزهٔ بخصوصی بخاطر این عمل وجود نداشته باشد. شرط دیگر این است که شخصی که به دین یهود وارد میشود یک یهودی معتقد باشد. در هنگام تغییر مذهب، شخص در واقع اعلام میدارد «من مایلیم به دین یهود بگروم زیرا میخواهم قوانین مشه را اجرا کنم و بصورت یک یهودی معتقد زندگی کنم».

اکثر ربای های کنسرواتو که من می شناسم این قانون یهود را مراعات نمیکنند و به سادگی عمل گرایش به دین یهود را انجام میدهند حتی اگر بدانند که انگیزه آن ازدواج است؛ و لازم به تذکر نیست که از شخصی که تغییر دین داده نخواهند خواست که قوانین دین یهود را رعایت نماید. گاهی حتی امکان دارد یک ربای ارتودکس ساده پیدا شود که قانع شود که تغییر دین بخاطر ازدواج نیست. من شاهد ده ها مورد مشابه بوده ام. امکان تقلب در تغییر دین قبل از ازدواج زیاد است! رهبران ما این مسئله را درک کرده اند و چند ماه پیش قطعنامه ای صادر نمودند و در آن صریحاً اعلام کردند که جامعه ما «گرایش به دین یهود بمنظور ازدواج را قبول نمی کند.» به زبان دیگر هیچ ربائی در جامعه ما هیچ مراسمی و یا مراسم ازدواجی را برای یک یهودی مشهدی که میخواهد با کسی ازدواج کند که به دین یهود گرویده انجام نخواهد داد و اگر او با چنین فردی ازدواج کند جامعه ما این عمل را به منزله ازدواج مختلط محسوب نموده و آن شخص را از تمامی خدمات و احتراماتی که برای اعضای جامعه قائل هستند محروم می سازد. ولی مایلیم نکات دیگری را در مورد ازدواج های مختلط با شما در میان بگذارم تا عمیقاً آینده نگری رهبران جامعه را که چنین قطعنامه ای را صادر کرده اند درک کنید.

وقتی با یک غیر یهودی ازدواج میکنید نه تنها خود آن شخص بلکه فامیل او هم قسمتی از خانواده شما می شوند. قبل از این ازدواج فکر شبات ها، روش هساناها، موعیدهای پسح را بکنید که باید در کنار فامیل باشید. فکر کنید که تا چه حد باعث رنج و عذاب اطرافیان خود می شوید. فقط خود شما مقصر خواهید بود.

وقتی یک فرد غیر یهودی را به دین یهود میگردانید به فامیل وی نیز ظلم میشود. فکر کنید که اگر مادر شما در زیر خویا در کنار یک فرد غیر یهودی بایستد تا چه حد احساس ناراحتی میکند. همان احساس را مادر همسران خواهد داشت که در یک کنیسیای یهودی ایستاده است و پس از ازدواج هم مسائل حل نمی شوند. آیا می توانید مانع شوید که پدر و مادر همسران نوه خود را برای کریسمس دعوت نکنند؟ بطور مثال اگر برادر همسران ازدواج کند آیا به جشن ازدواج او خواهید رفت؟ و اگر نروید آیا به مادر و پدر همسران بی احترامی نشده است؟ آیا مانع آن خواهید شد که دخترک کوچکتان در کلیسای سنت مری در جلوی پای عروس مسیحی گل بریزد؟

اثر دوم: جامعه ما جامعه ای است که افراد آن بدنبال یکدیگر میروند. بطور مثال از یک کیتترینگ بخصوص استفاده می کنند و مهمانی های ما شباهت بسیار زیادی به یکدیگر دارد. اگر یک ازدواج مختلط مورد قبول جامعه قرار گیرد در مدت کوتاهی تعداد بیشتری از جوانان ما افرادی غیر یهودی را به دین یهود میگردانند و با آنان ازدواج میکنند. اگر جامعه ما چنین عکس العمل منفی نسبت به این عمل نشان نداده بود خدای ناخواسته طی ده الی ۱۵ سال آینده شاهد شاید ۲۰٪ ازدواج های مختلط میشدیم.